XXX. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1974. MÁJUS 16.

Ludas Matyi

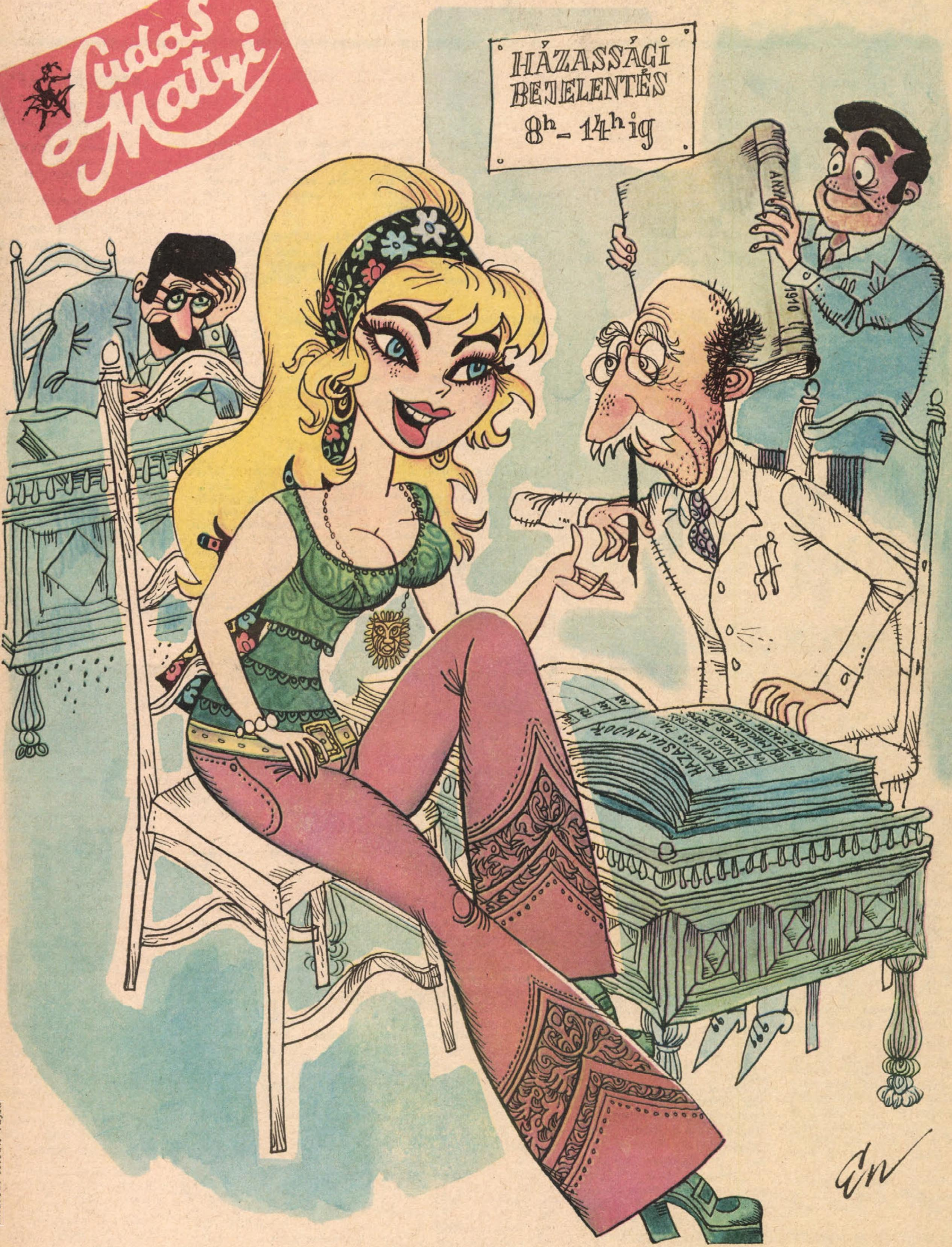
HÁZASSÁGI
BEJELENTÉS
8h - 14h ig
ANYA
1910
HÁZASULANDÓK
702 KOVÁCS PÁL
703 NAGY ZOLTÁN
704 LUKÁCS PÉTER
705 MIKLÓSI ÉVA
En

Endrődi István rajza

30 NAPOS VÁRAKOZÁSI IDŐ

— Szeretném bejelenteni házasságkötési szándékomat!
— És ki a férjjelölt?
— Addigra kiderül...

KEDVES LUDAS!

SZAKÁLLNÖVESZTŐ

A Báthory-expressz Varsóból Budapestre és Budapestről Varsóba jár. Az út hosszú, az északról dél felé tartó vonat például kora délutántól másnap kora délelőttig hozza a lengyel fővárosból a Duna partjára az utasokat.

Akárcsak máskor, legutóbbi utam során is több hálókocsival indult el a szerelvény Varsóból; minden hely, minden ágy foglalt volt. Az egyik, a magyar hálókocsi sajnos, nem volt olyan ragyogó, fényesre takarított, mint például szomszédja, a lengyel kocsi. Sebaj, mondta az utas, azért még frissen, derűsen szállhat ki belőle az ember Budapesten, 20-án, kora délelőtt.

Reménye csak részben vált valóra. Amikor borotválkozáshoz kezdett volna, hiába dugta villanyborotvája zsinórjának végét a konnektorba, a borotva néma maradt. Meg se moccant. A kalauz így felelt a nyugtalan kérdésre: „Konnektor van, áram is van, csak egy ideje hiányzik valami alkatrész, s ezért nem használhatók a konnektorok a magyar hálókocsikban. Majd csak megcsinálják...”

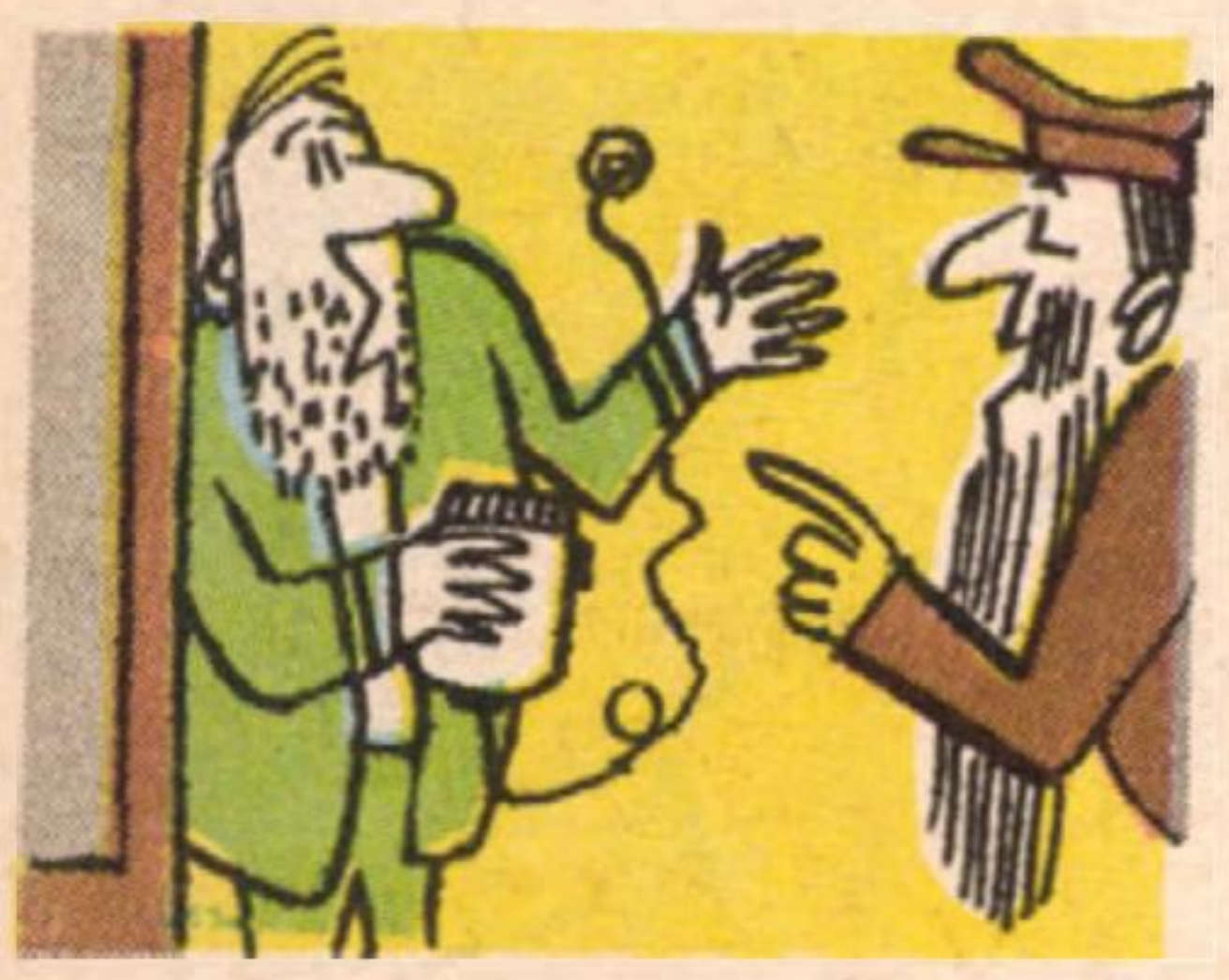

A borostás utas elrévedt. Valami eszébe jutott. Hat évvel ezelőtt, 1968 áprilisában, ugyancsak magyar hálókocsival érkezett, akkor Berlinből, Budapestre. Akkor is szeretett volna megborotválkozni, akkor sem működött a konnektor. S a kalauz így felelt a nyugtalan kérdésre: „Konnektor van, áram is van, csak egy ideje hiányzik valami alkatrész, s ezért nem használhatók a konnektorok a magyar hálókocsikban. Majd csak megcsinálják...”

Lehet, hogy hat év múlva, 1980-ban is ugyanígy felel a kalauz?

(—dos)

LETÉT

Értesítőt találok a levélszekrényben, a postásunk írta: „Letét, B. ajánlott.” Mi lehet ez? Gyerünk a Verseny utca 3-ba, ott szoktam megtalálni a letétes küldeményeket. (Az értesítőn is a Verseny utca 3. szám szerepel.)

A levél- és pénzletétnél fejét ingatja a kisasszony: ilyen letét nincs. Hát akkor hol lehet? „Ez csomag lesz” — véli — „tessék a csomagletétnél keresni.” Az ottani ügyeletest csengővel lehet előhívni, tíz percig nem jön. Aztán jön, elveszi az értesítést, keresgél, visszajön, hogy nem talál semmit. „De nem is lehet” — magyarázza — „hiszen B. ajánlott, és az csak levél lehet.” Azt ajánlja, menjek vissza a levelesekhez, nézzem meg mégegyszer.

„B. ajánlott? Az mi lehet?” — meditálnak a postaalkalmazottak, most már többen is, az értesítőt nézegetve. — „Ó, hiszen ez külföldi csomag lesz. Nem vár külföldről csomagot?” — Nem. A Verseny utca 12-be küldenek, a vámrészleghez. Az ottani illetékes közli, hogy a küldeménynek a 3. szám alatt kell lennie.

Másnap ismét végigjárom a stációkat: senki nem tudja, mi a küldemény és hol lehet letéve.

Harmadnap már telefonon érdeklődöm és jó ötletet kapok: hívjam 8 óra előtt a 8-as melléket, s kérdezzem meg a postást, mi a küldemény és hová tette? Megvan a postás: külföldről visszajött kis csomag a küldemény, írószereket, nescafét látott benne s három napja a csomagletétbe helyezte. Gyerünk a csomagletétbe! A kicsengetett bácsi közli: ma vitte ki a csomagkézbesítő. „Hát senki sincs otthon?” — kérdezi hitetlenkedve, s nem hiszi, hogy napközben az egész házban nincs otthon senki.

A csomagkézbesítő tehát kivitte a letétbe helyezett csomagot, s ez alkalommal egy olyan értesítőt hagyott, amely szerint a csomag a Verseny utca 12-ben vehető át. Gyerünk a 12-be! Ott nincs a csomag. A Verseny utca 3-ban, ahova ismét visszaküldtek, hosszas keresgélés után végre hozzájutottam a messze földet bekalandozott csomagocskához. De nem értem, miért kellett nekem emiatt ilyen kálváriát járni?!

G. I.
Bp. XIV., Kalapács u. 12.

Az olvasó megkérdezi...

...hova tűnt a Planta-tea, a hazai füvekből kevert gyógytea? Az indiai és a grúz teák valóban kitűnőek, de nagyon sok ember egészségi okokból nem élhet vele. Miért nem gondolnak erre is a kereskedelmi szervek, s miért nem tartanak kellő készletet a hazai teafüvekből?

...miért nem javítják meg a VI. kerületi Munkácsy Mihály utcában a két törött, rozoga utcai padot? És miért nem tesznek még melléjük néhány új padot is, amin a csendes, árnyas utcában elüldögélhetnek az öregek?

...miért nem lehet magyar gyártmányú kerékpárokba húzófejet kapni? Beszüntették a régi típusú, menetes húzófej gyártását, újabb típusú, kapcsos húzófejet találtak ki helyette. Rendben volna, csak legalább akkor azt lehetne kapni! Aki az eltűnt húzófej nyomára tud vezetni, küldjön értesítést erre a címre: Dancs Lajos, Tiszaszentmárton.

SZABAD UTAT A 69-ESNEK!

A Ludasban néhány héttel ezelőtt javaslat hangzott el az újpalotai autóbuszközlekedés megjavítására. A lényege az volt, hogy a 7/c és a 107 jelzésű buszok (amelyeknek amúgy is lehetetlenül oldották meg a jelenlegi végállomását a Bosnyák téren), járjanak ki Újpalotára. Nagyon ésszerű javaslat volt, s csak azt tehetjük hozzá, hogy a 73-as buszt viszont meg lehetne szüntetni és a felszabaduló kocsik közül a szükséges mennyiséget fel lehetne használni a 7/c és a 107-es szükségszerű bővítésére.

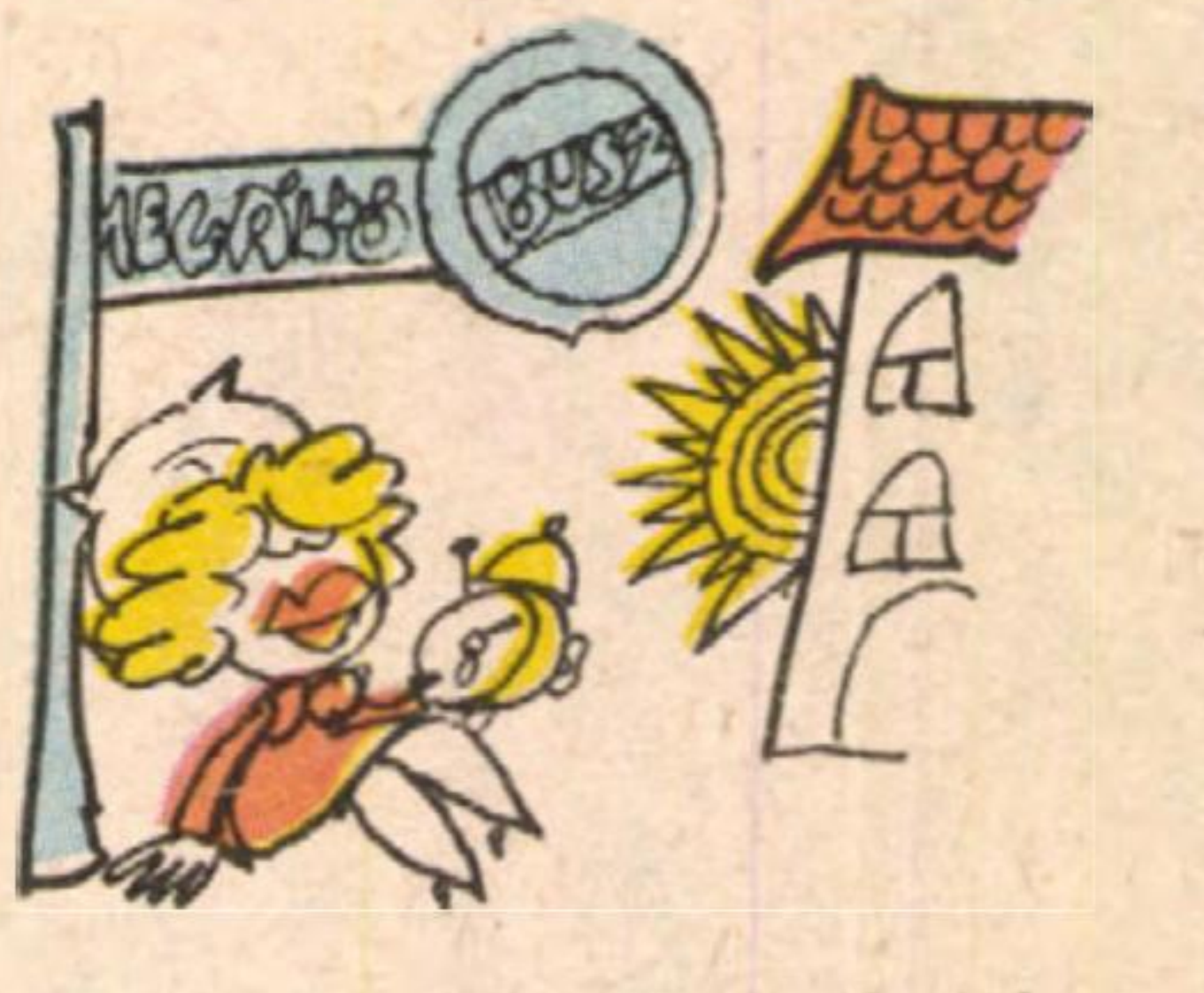

Van azonban az Újpalotára járó 69-es villamossal is olyan bosszúság, amely naponta borzolja az utasok idegeit. A MÁV-telepen van a 62-es és a 67-es villamosok végállomása, de ezek a villamosok soha sem a kitérősíneken várják meg az indulási időt, hanem a megadott jelzésre beállnak az indulás helyére és ott vesztegelnek sokszor hosszú percekig, amig az indulás ideje elérkezik. Közben azzal az égvilágon senki sem törődik, hogy a mögéjük befutott 69-es ott ácsorog. A 69-esnek ugyanis nem ez a végállomása, szabad utat kellene tehát biztosítani a számára, hogy ne vesztegessék tétlenül drága idejüket a rajta szorongó utasok.

Gregor Zsuzsanna
Budapest

SAKK-MATT

„Játszótér?” címmel megjelent egy fénykép a Ludas Matyi április 25-i számában. A képen, amely a Néphadsereg téren készült, felhalmozott betonlapokat lehet látni. Ezeknek a lapoknak nagyon érdekes a történetük.

A Néphadsereg tér 100 sakkozója 1971 júliusában levélben kérte a főváros V. kerületi tanácsát, hogy a meglevő két sakkasztal mellé építsenek még néhányat. Egy hónap múlva levélben közölte a tanács, hogy a „sakkasztal és a hozzátartozó padok kihelyezését a Fővárosi Kertészeti Vállalat Parkfenntartási Főosztálya 1972 tavaszán tudja elvégezni”.

Az 1972 májusában kelt újabb levelünkre júniusban azt a választ kaptuk, hogy a Fővárosi Kertészeti Vállalat a sakkasztalok kihelyezésének határidejét még nem állapította meg, továbbá, ...„a kért padok legyártásához is idő kell”.

A sakkozók türelmes emberek, várták, hogy a partner lépjen. Miután ez nem történt meg, 1973 májusában újabb levél ment a tanácshoz. A júliusi válasz: „A Fővárosi Kertészeti Vállalat tájékoztatása szerint ez év szeptember 30-ig további 6 sakkasztal kerül kihelyezésre, az elbontásra kerülő homokozó helyébe.”

„A sakkasztalok kihelyezése” — ha nem is szeptemberben, de 1973 végén megtörtént. Ez a „kihelyezés” annyiból állt, hogy kihordták a betonlapokat a tér közepére egy halomba és otthagyták. Csakhogy ebből nincs semmi hasznuk a sakkozóknak, de a gyermekeknek sem. Lehet, hogy e történet folytatódik 1975-ben, 1976-ban, mert már fogalmazzuk az újabb levelet a tanácsnak.

A Néphadsereg tér
sakkozói nevében:
Téri Géza

KÁDRA VÁGYVA

Sok éves vágyunk végre teljesült: van már fürdőszobánk! Víz is van benne, s mégsem fürödhetünk. Mert egy nagyon lényeges „alkatrész” hiányzik: a fürdőkád.

Három hónappal ezelőtt megvásároltuk a teljes fürdőszoba-berendezést, de kádat nem kaptunk, mert az akkor „átmenetileg” hiánycikk volt. Azóta is keresi népes családunk minden tagja a fürdőkádat mindenfelé a környéken. Egyik családtag hosszas fáradozását végre siker koronázta: Győrött talált fürdőkádat. Csakhogy azt a teljes felszereléssel együtt adják, külön a kádat nem. A felszerelés nekünk viszont már megvan. Vegyünk mellé még egyet, feleslegesen, drága pénzért? Vagy várjunk további hosszú hónapokig, amig végre nem lesz hiánycikk a fürdőkád?

Kuslics Imréné
Fertőszentmiklós,
Kossuth u. 33.

NEM A CÍMZETT VÁLASZOLT

Néhány héttel ezelőtt elpanaszoltam a Ludasban: heteken át hiába kerestem hőálló-üveg teáskannát, egész Pesten nem tudtam megkapni.

Nem várt — és a hazai kereskedelmi életben szokatlan — udvarias hangú levél érkezett címemre az Üveg- és Porcelán Nagykereskedelmi Vállalattól. Magánlevélként érkezett, de példamutató volta megérdemli a nyilvánosságot:

„Tisztelt Asszonyom, a Ludas Matyi szerkesztőségének írt panaszos levelével kapcsolatban sajnálattal közöljük, hogy hőálló-üveg teáskannával vállalatunk — a cikk nagykereskedelmi forgalmazója — jelenleg nem rendelkezik. Előreláthatólag 1974 második negyedében érkezik az NDK-ból és Csehszlovákiából... Addig is szíves türelmét kérjük. Jakab Ferenc osztályvezető — Breyer Gáborné, előadó.”

Teáskannám ugyan még nincsen, de a bosszúságom elmúlt.

Vajha a nagy- és kiskereskedelem többi vezetői is gondolnának arra, hogy udvarias hanggal hány hiába szaladgáló, fáradt és mérges vevőt tudnának megnyugtatni, sőt kibékíteni.

(H. M.)

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

NIXON ÉS A PÁRTJA

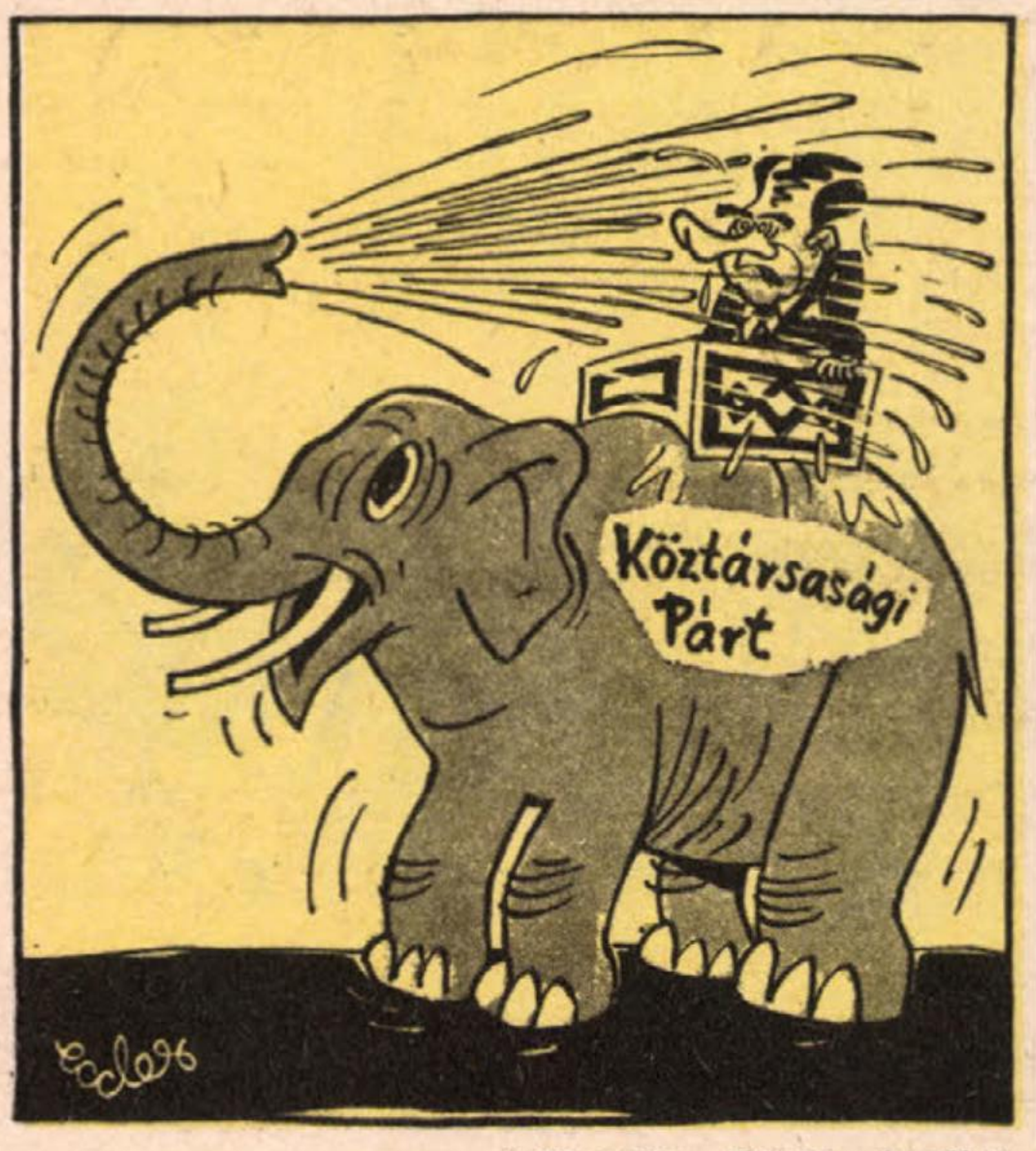

(„Morning Star", Anglia)

HAJÓ A VIHARBAN

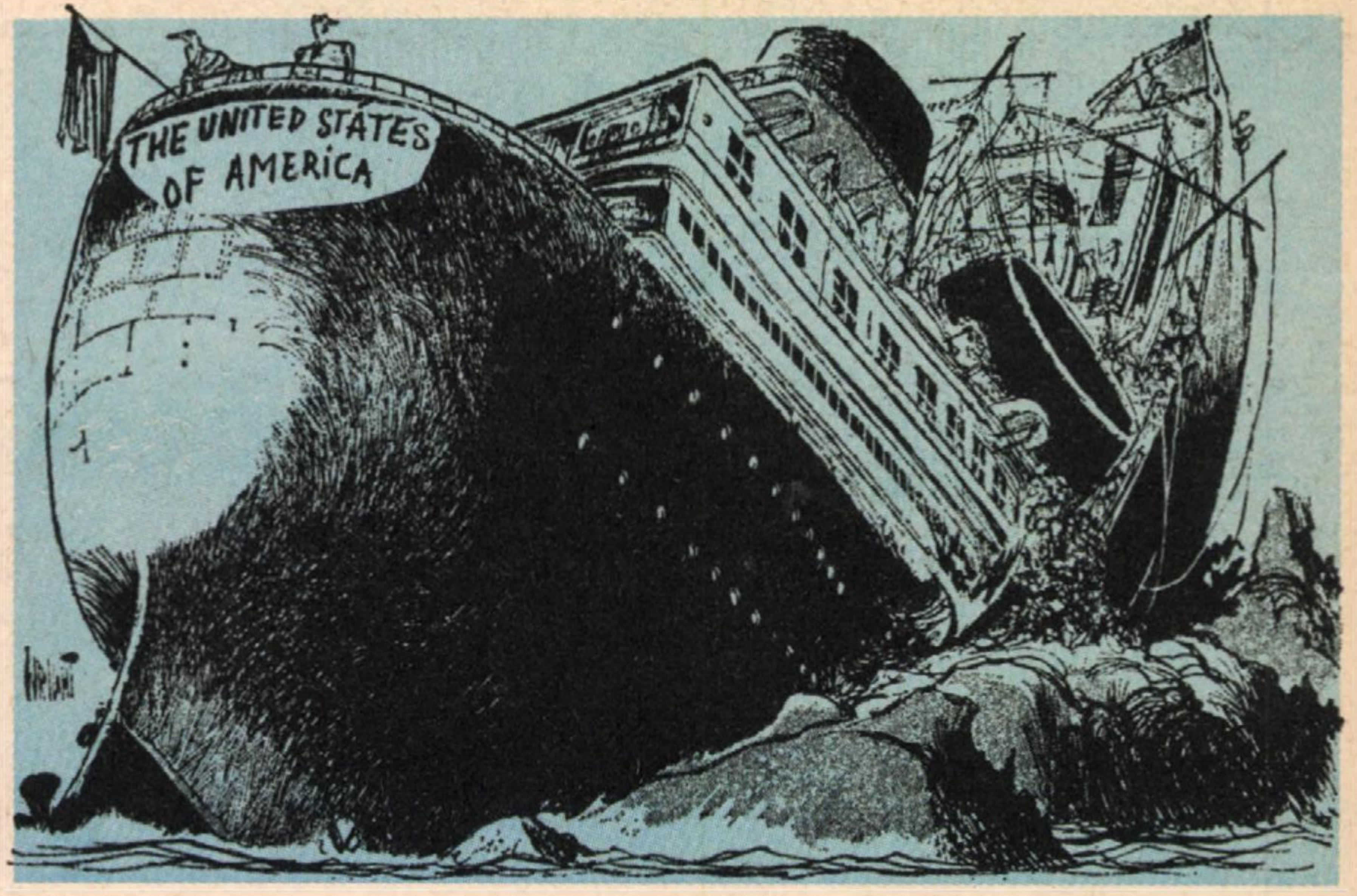
THE UNITED STATES OF AMERICA

– Attól tartok, túlságosan demoralizáló lenne, ha éppen most váltanánk le a kapitányt ...

(„Neewsweek", USA)

CAETANO HATALMÁT MEGDÖNTÖTTÉK PORTUGÁLIÁBAN

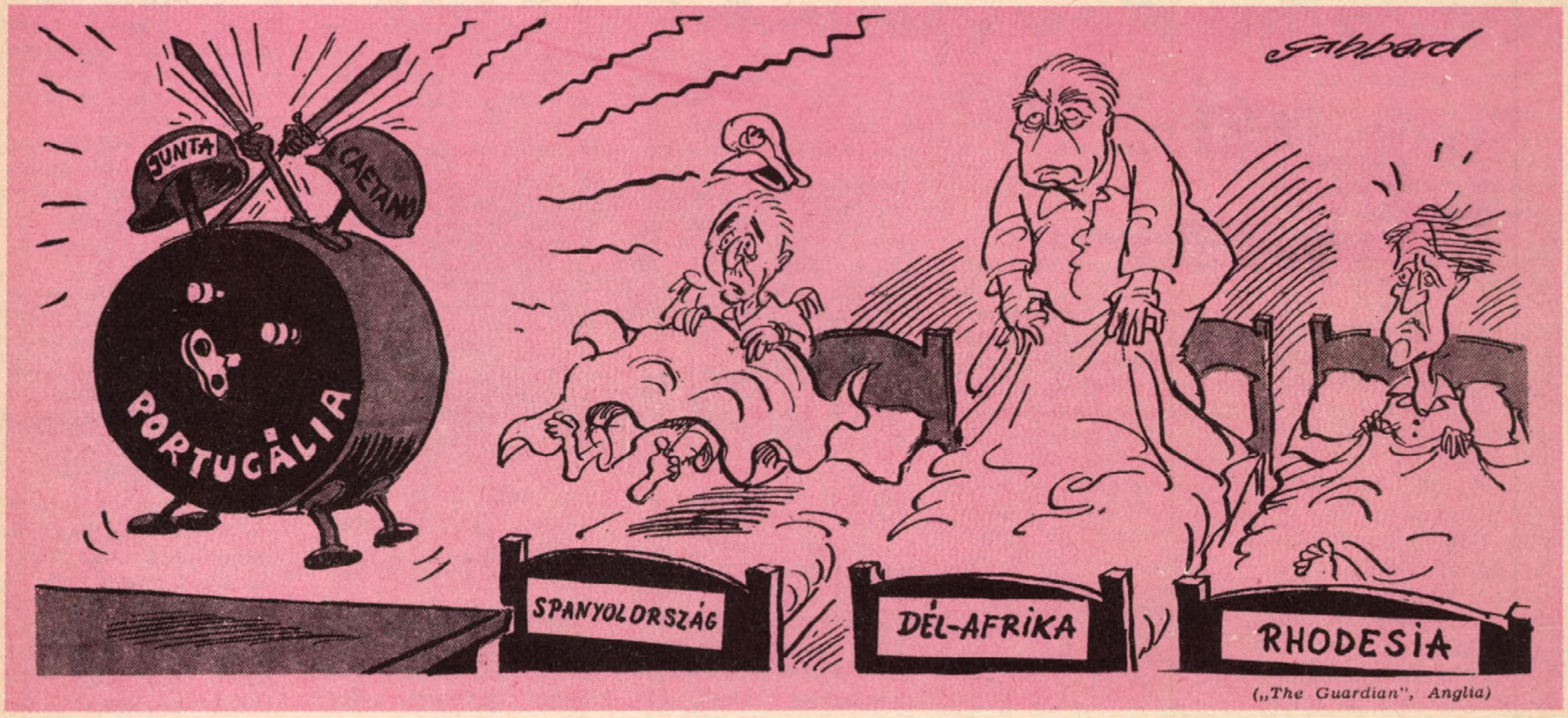

(„The Guardian", Anglia)

EGY KAMASZFIÚ NAPLÓJÁBÓL

HÉTFŐ Ma lenn voltam az uszodában, ahol közölték velem: öreg vagyok már ahhoz, hogy versenyezzek. Öreg vagyok! Istenkém, hogy eliramlik az élet!

KEDD Az uszodában egy lány azt mondta: gyerek vagyok még, hagyjam őt békén, mert ha nem hagyom békén, úgy szájon vág, hogy kirepülök a KGST-ből. Mire én anyukának szólítottam és könyörögtem neki: fogadjon örökbe! Irtó dühös volt.

SZERDA Döntenem kell, hogy milyen szakmát válasszak. „Ez a döntés egy életre szól" — mondta ünnepélyesen az apám, aztán hozzátette: — „Elég öreg vagy már ahhoz, hogy dönteni tudj!"

CSÜTÖRTÖK Anyám nem engedte meg, hogy végignézzek egy — tizennyolc éven aluliaknak nem ajánlott — filmet a tévében.

PÉNTEK Kovácséknál megismerkedtam egy nagyon csinos, elvált asszonnyal. Ugyanabban az évben, sőt ugyanabban a hónapban született, mint én. Azt hiszem, beleszerettem ...

SZOMBAT Nagymamától kaptam egy ifjúsági könyvet. A kiadó az én korosztályomnak ajánlotta. A török hódoltság idején játszódik, de engem az az elvált asszony jobban izgat, mint a török hódoltság kora.

VASÁRNAP Vendégségben. Amikor Bözsi néni, a család fekete báránya szóba került, kiküldtek a szobából. „Ne a gyerek előtt!"

HÉTFŐ Ma nem történt semmi. Illetve történt. Apám beszélni akar velem, mint férfi a férfival. Sejtem, hogy miről. Nagymamától kaptam egy felhúzható kisautót. Még mindig azt hiszi, hogy ötéves vagyok. Az autót valószínűleg odaadom a szerelmemnek, az elvált asszonynak, mert ő szenvedélyesen gyűjti a kisautókat.

KEDD Nagy nap a mai. Dolgozom. Ugyanott, ahol az apám. Hazafelé menet söröztünk a haverokkal. Este moziba akartam menni, de a jegyszedő nem engedett be, mivel még nem vagyok tizennyolc éves. „Kisfiam — mondta oktató hangon — ez a film még nem neked való!"

SZERDA Balhé az üzemben. Néhány haverommal labdázni kezdtünk a műhelyben, mire a művezető huszonkét percig káromkodott. Óriási teljesítmény. „Úgy viselkedtek, mint a gyerekek" — ordította. — „Mikor veszitek már végre tudomásul, hogy felnőttetek?"

CSÜTÖRTÖK Randevúm volt az elvált asszonnyal, de nem tudott eljönni, mert az anyukája megtiltotta. Büntetésből, mert cigarettázáson kapta.

PÉNTEK Nagymamától kaptam egy búgócsigát.

SZOMBAT Randevúm volt az elvált asszonnyal, de nem tudtam elmenni. Nincs mit felvennem. Kinőttem az összes ruhámat és most az apám hordja őket.

VASÁRNAP Azt mondják, a kamaszkor a legnehezebb. Ez igaz: nem tudom, hogy gyerek vagyok-e még, vagy felnőtt. Minden olyan zavaros. Ma egész nap a búgócsigával játszottam és a szerelmemre gondoltam. Istenkém, de nehéz az élet! ...

Mikes György

AMATŐR KERTÉSZ

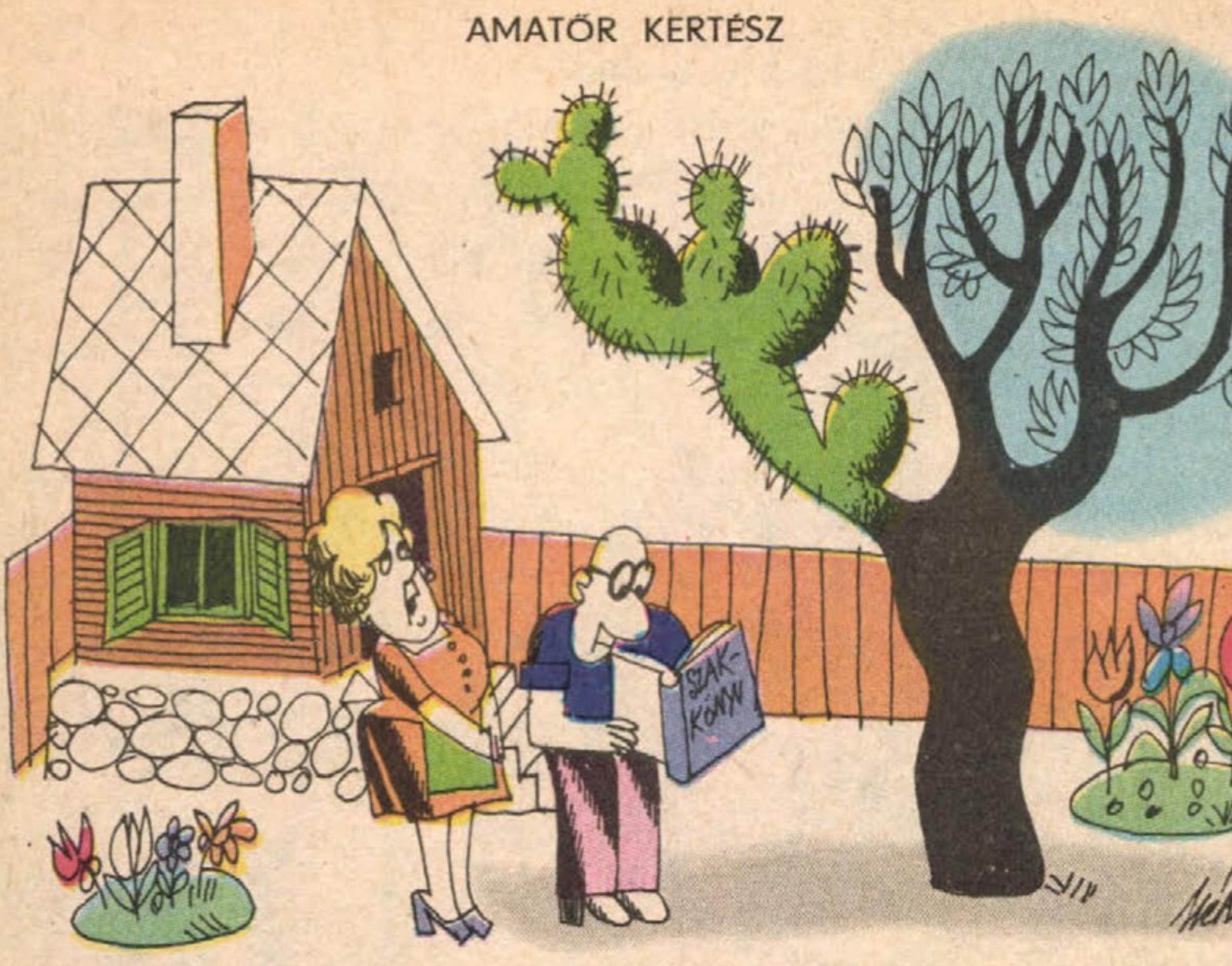

– Fiacskám, nem kellene mégegyszer áttanulmányoznod a fa ojtása című fejezetet?

FIATAL FELESÉG

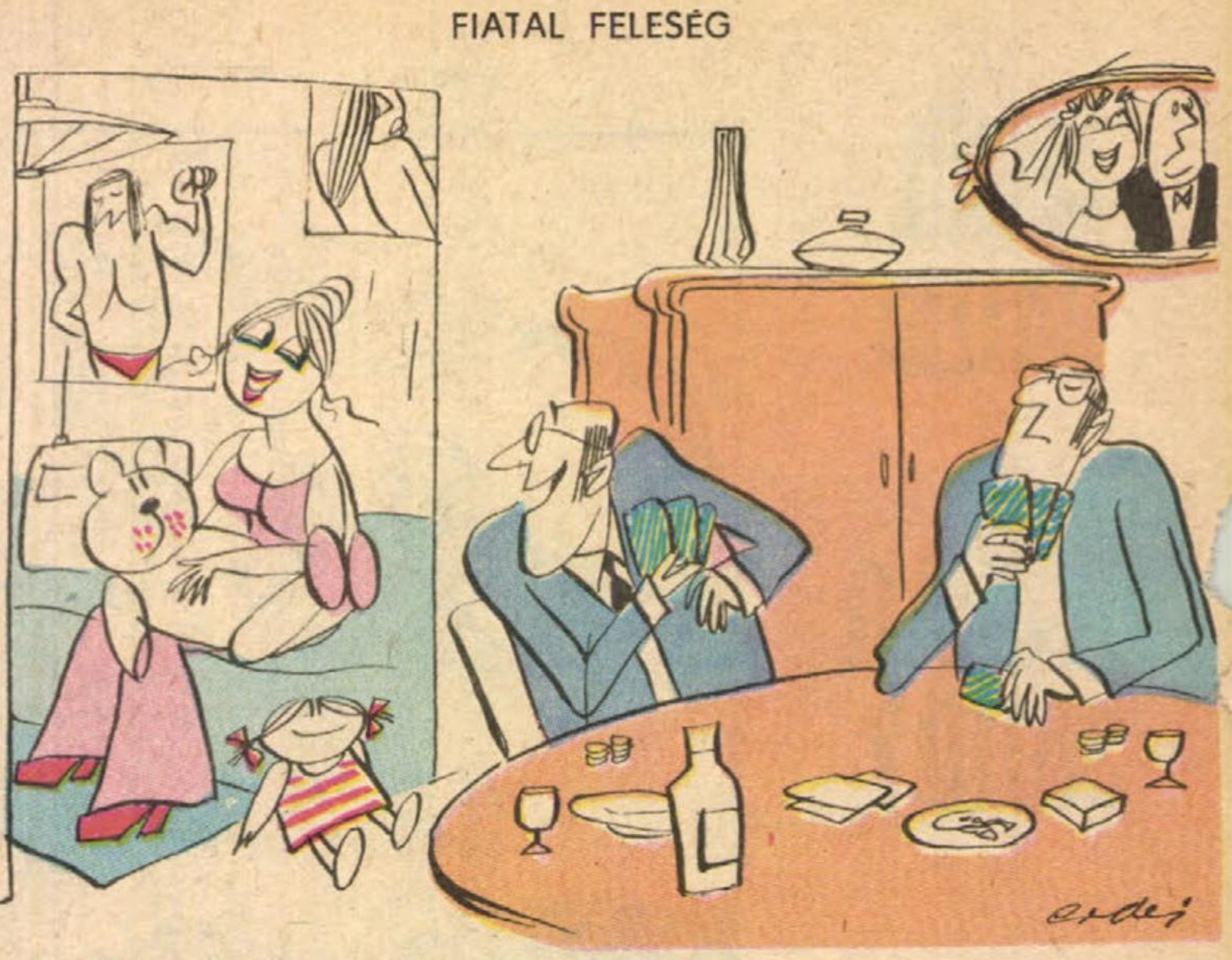

– Jól jártál vele: egymaga is eljátszik . . .

kétszeres levélváltás az új borravalóról

Kedves Szerkesztő Úr!

Egyre inkább szokássá válik, hogy a ruha-, cipő-, bútor- stb. vásárlásnál a vevők az áru értékétől függően tíz forinttól esetleg több száz forintig terjedő borravalóval jutalmazzák meg az őket kiszolgáló eladót. Elég gyors tempóban terjed az a közhiedelem, hogy csak így lehet egy-egy jobb áruféleséghez jutni. Én magam sokáig ellenálltam ennek, de feltűnt, hogy a barátnőm szebbnél szebb ruhadarabokhoz jutott. Ha én ugyanabba az üzletbe tértem be, amelyikben ő vásárolt, sohasem tudtam olyan szép árut kapni, mint amilyet ő vett. Végül is nagy titokban elárulta, hogy őt már jól ismerik, és borravalóért félreteszik részére a legszebb árut. Azóta én is ugyanezt csinálom. Mit gondol ön: hogyan lehetne véget vetni a lepénzelés csúf szokásának? Tisztelettel:

R. I.-né

Kedves Asszonyom!

Azzal lehetne véget vetni, ha a vevők nem törekednének kivételes bánásmódra, és nem hinnék azt, hogy amikor valamit vásárolnak, valóban kivételes bánásmódban részesítik őket a borravalóért. Ha tehát ezt nem hinnék, és nem adnának seholsem borravalót, akkor a jelenség egycsapásra megszűnne. Rajtunk, vevőkön múlik tehát, hogy a különféle üzletekben ne kopírozzák le például az egyes szakmákban meghonosodott szokásokat.

Hogy a férfi és a női ruhaüzletekben, valamint a cipőboltokban, áruházakban ne terjedhessen tovább, sőt megszűnjék a borravalózás, arra nekem korszakalkotó javaslatom van. Budapest lakosságát nagygyűlésre kellene összehívni a Népstadionba. Jól tudom, mindenki egyszerre nem férne el, nyilvánvaló tehát, hogy több nagygyűlést kellene tartani.

Ott kiváló szónokok meggyőző erővel bizonyítanák a borravaló további elterjedésének társadalmilag káros voltát. Nem kétlem, hogy ennek mindenki örülne és szívesen aláírná a kötelező nyilatkozatot arról, hogy borravalót nem ad.

Talán ön is egyetért velem abban, hogy ezen a módon véget lehetne vetni annak, hogy a borravaló még további szakmákra is kiterjedjen. Tisztelettel:

F. Gy.

Kedves Szerkesztő Úr!

Egyáltalán nem értek egyet javaslatával. Aki ugyanis egyik helyen vevő, az a másik helyen eladó. Ha ez nem is teljesen általános, kisebb-nagyobb mértékben így van. El tudja ön képzelni, hogy a pincér, fodrász, taxis egyetért önnel? Ha teszem fel, például én azon a bizonyos népstadioni nagygyűlésen aláírom a javasolt kötelező nyilatkozatot, vajon miből lesz nekem megfelelő jövedelmem? Elvégre én is a piacról élek. Borravalós szakmában dolgozom. Terjesszük ki a kereskedelemre is? Minek? Teljesen elég, ha én kapok borravalót, mi szükség van arra, hogy én is adjak másnak? Tisztelettel:

R. I.-né

Kedves Asszonyom!

Helyes, ha ön nem ad borravalót. Még helyesebb lenne, ha ön sem kapna. Ha senki sem adna és senki sem kapna, máris megoldottnak tekinthetnénk a borravaló ügyét. Ehhez még nagygyűlést sem kellene tartani a Népstadionban.

Földes György

HÁZI BEMUTATÓ

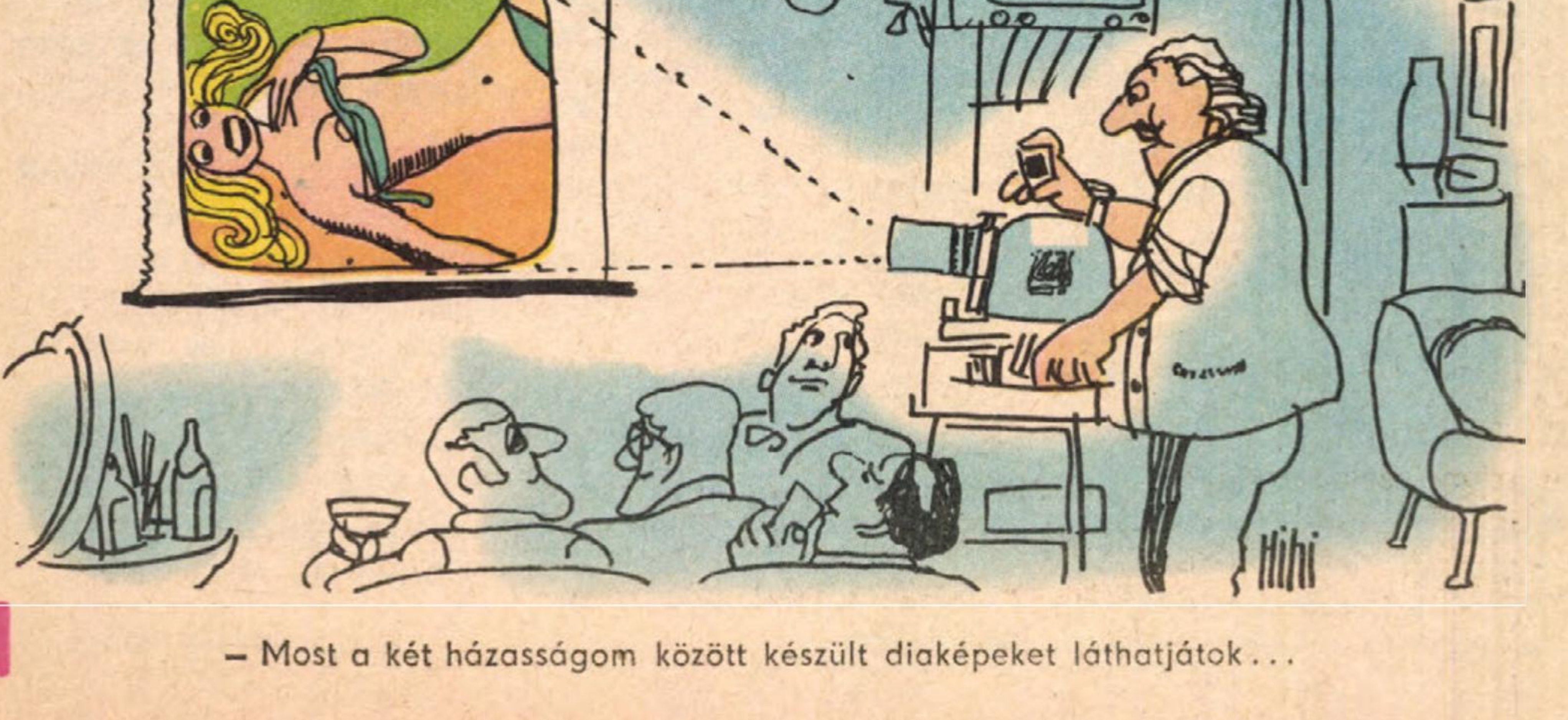

– Most a két házasságom között készült diaképeket láthatjátok . . .

ÖNELLÁTÓ

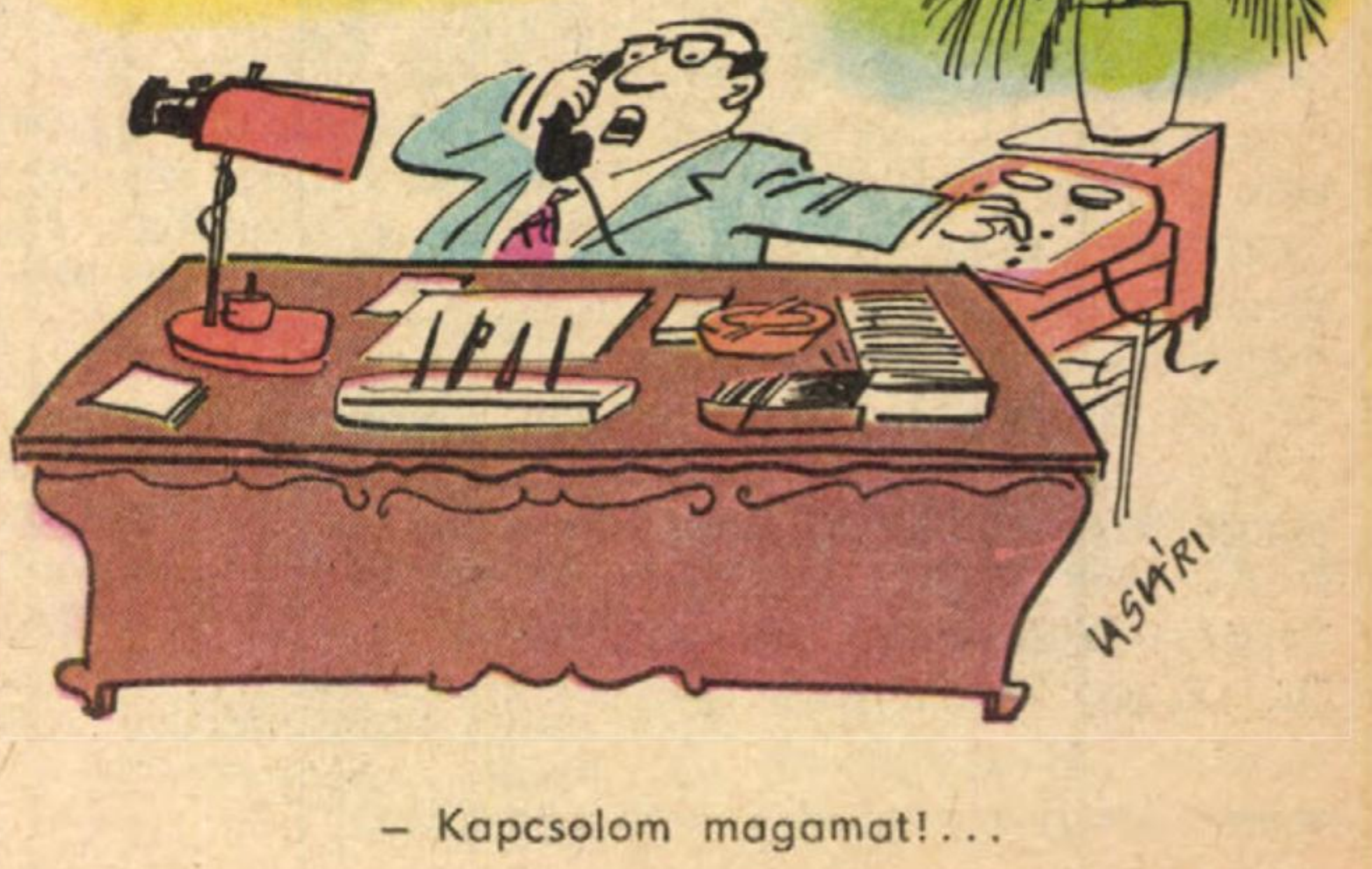

– Kapcsolom magamat! . . .

TÖRPE VERSEK

A Népligetben

Szép kamaszkorom szalad ott!
De hol a pad, amelybe késem
hegyével nevét belevéstem?
Más nemzedékek, más padok!

Borissza végrendelete

Két demizsont temessenek velem:
ne szomjazzam, szegény, feltámadásig:
egyikben rizling színültig legyen,
s kéknyelűvel legyen tele a másik.
De víz nem kell! parádi, szóda vissza!
Borom s emlékem mindörökre tiszta!

Kímélő menü

Kímélő vers petrezselyemmel,
nincs benne bors, paprika, só.
Nincs gyomorégés, sav, sosem kell
betacid, kedves olvasó.

Ki-mit-nem-tud?

A negatív játékban – mit meséljem?
hisz rettenetes, mennyit nem tudok! –
egy szerény díjra volna még esélyem.

Bródy László

PARBAJ

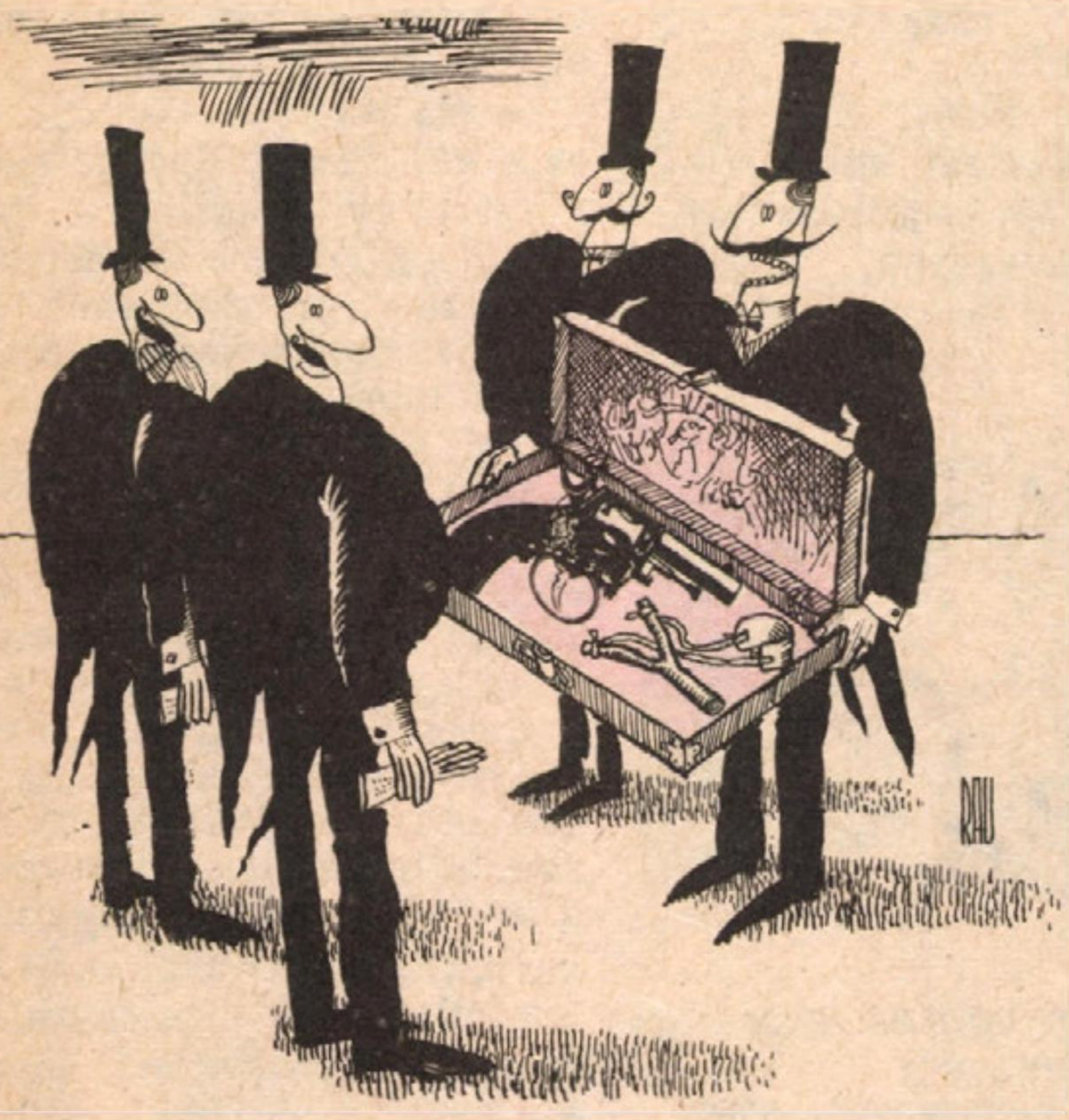

TAVASZI NAGYTAKARITÁS

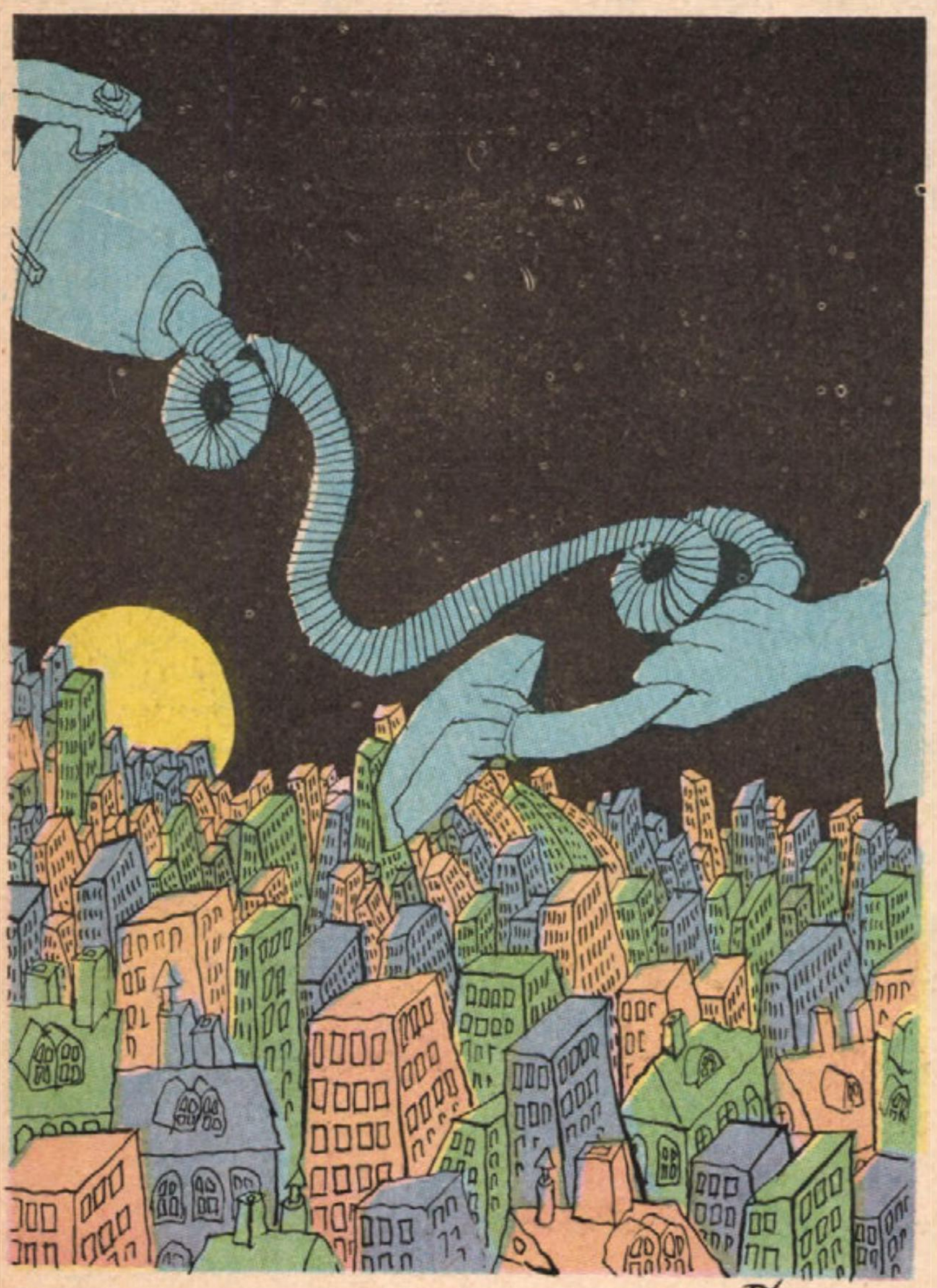

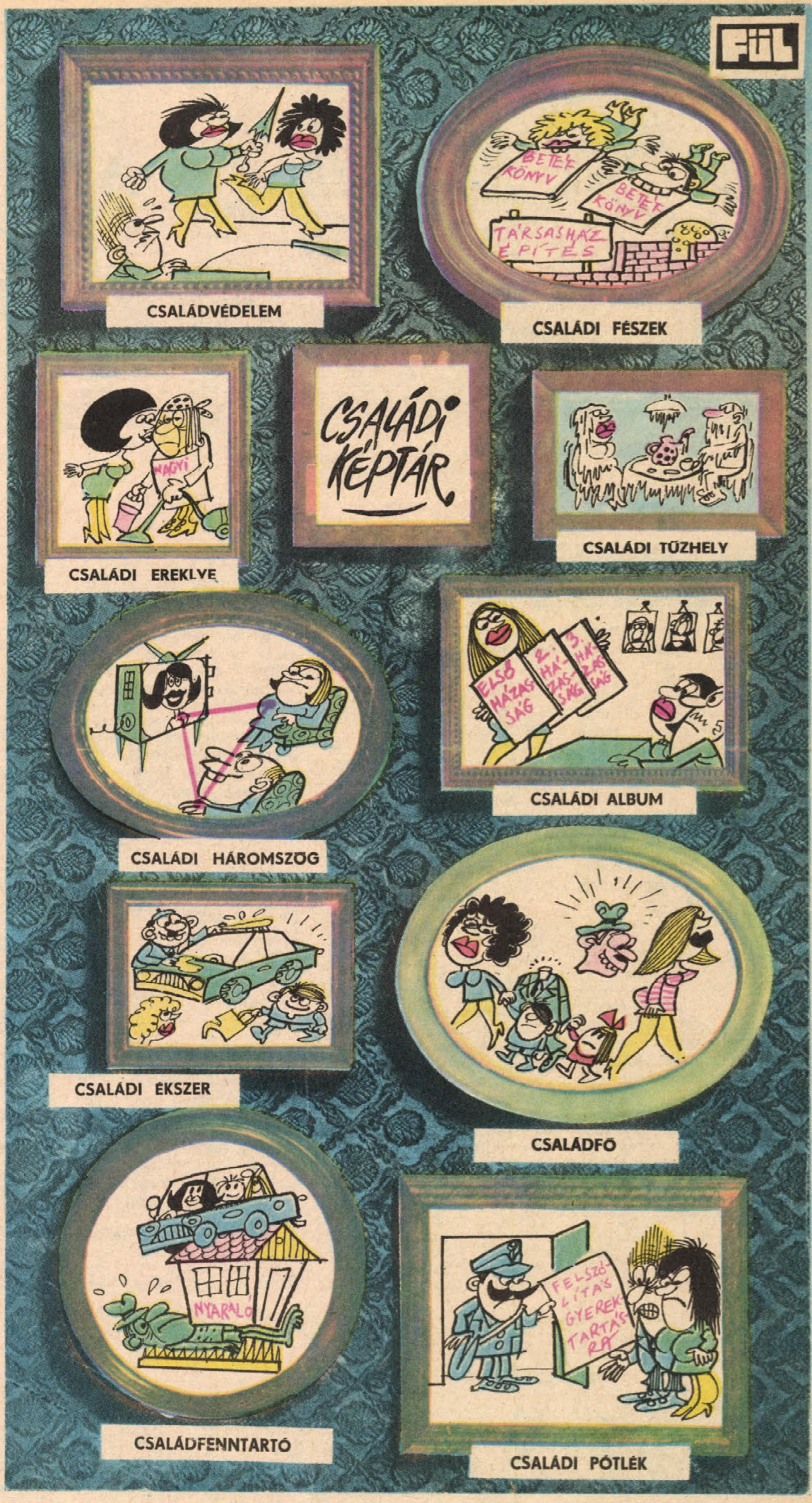
FÜL
CSALÁDVÉDELEM
BETEG KÖNYV
BETEG KÖNYV
TÁRSASHÁZ ÉPÍTÉS
CSALÁDI FÉSZEK
NAGYI
CSALÁDI EREKLYE
CSALÁDI KÉPTÁR
CSALÁDI TŰZHELY
ELSŐ HÁZASSÁG
2. HÁZASSÁG
3. HÁZASSÁG
CSALÁDI ALBUM
CSALÁDI HÁROMSZÖG
CSALÁDI ÉKSZER
CSALÁDFŐ
NYARALÓ
CSALÁDFENNTARTÓ
FELSZÓLÍTÁS GYEREKTARTÁSRA
CSALÁDI PÓTLÉK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A repülőgép ablakán kinéz egy utas és így szól:

— Fantasztikus! Olyan kicsik az emberek, mintha hangyák lennének . . .

— De uram, ezek hangyák — mondja egy másik utas. — A repülőgép ugyanis még nem szállt fel . . .

Vámvizsgálat a határon.

— Ezt nem értem — szól csodálkozva a vámőr. — Ez a bőrönd teljesen üres!

— Mi van ezen csodálkozni való? — feleli az utas. — Nudista vagyok.

— Gyanús nekem ez a Povács! Autója van, háza, nyaralója . . . Miből?

— A bizonyítékok hiányából . . .

*

Két barátnő beszélget a strandon:

— Milyen ma a víz?

— Csodálatos! Tele van férfiakkal!

PECHES HÉTVÉGE

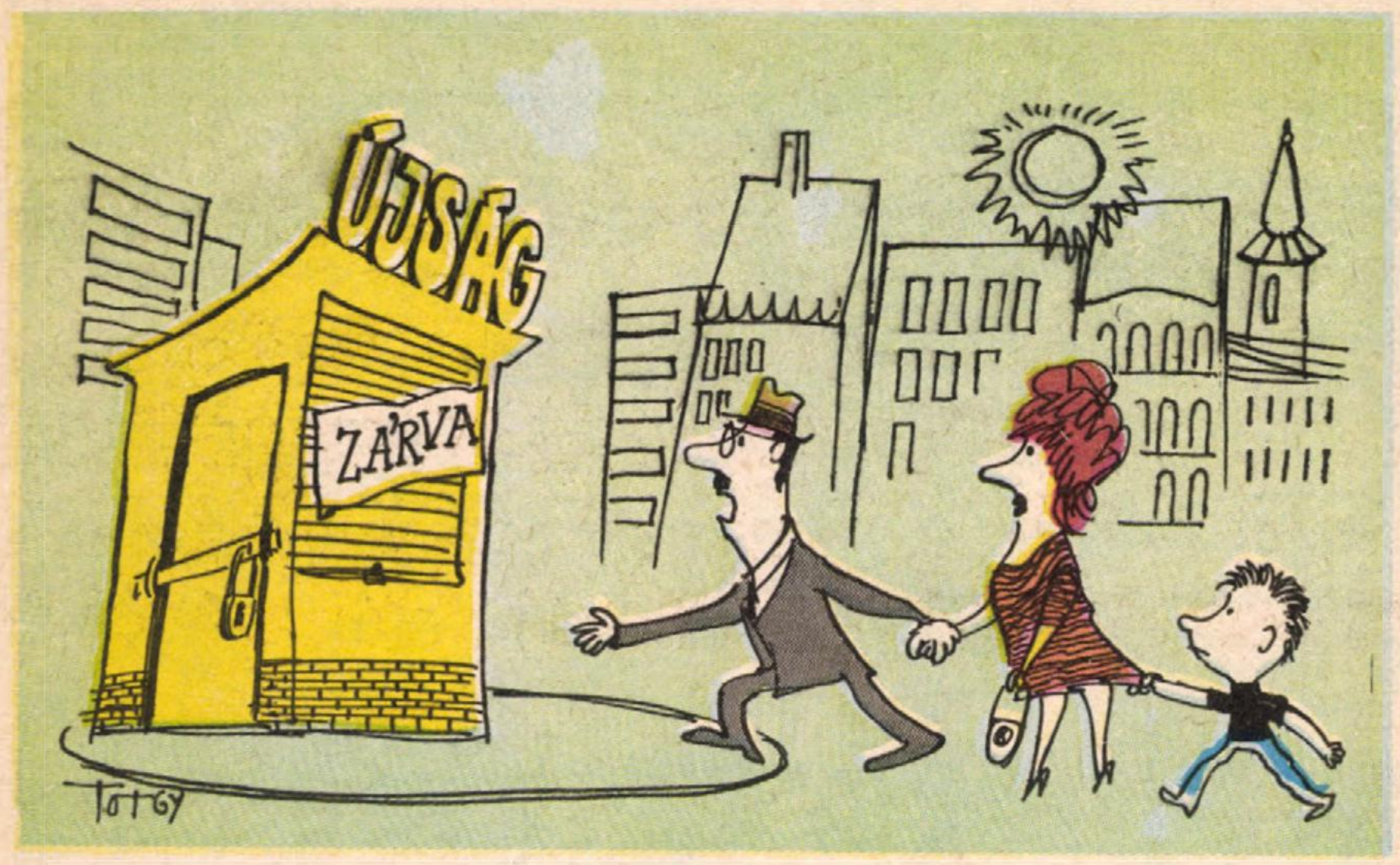

– Rettenetes! Most honnan tudjuk meg, hogyan használjuk ki helyesen a szabad időnket?

EGY ÉPÍTÉSVEZETŐ LIDÉRCNYOMÁSA

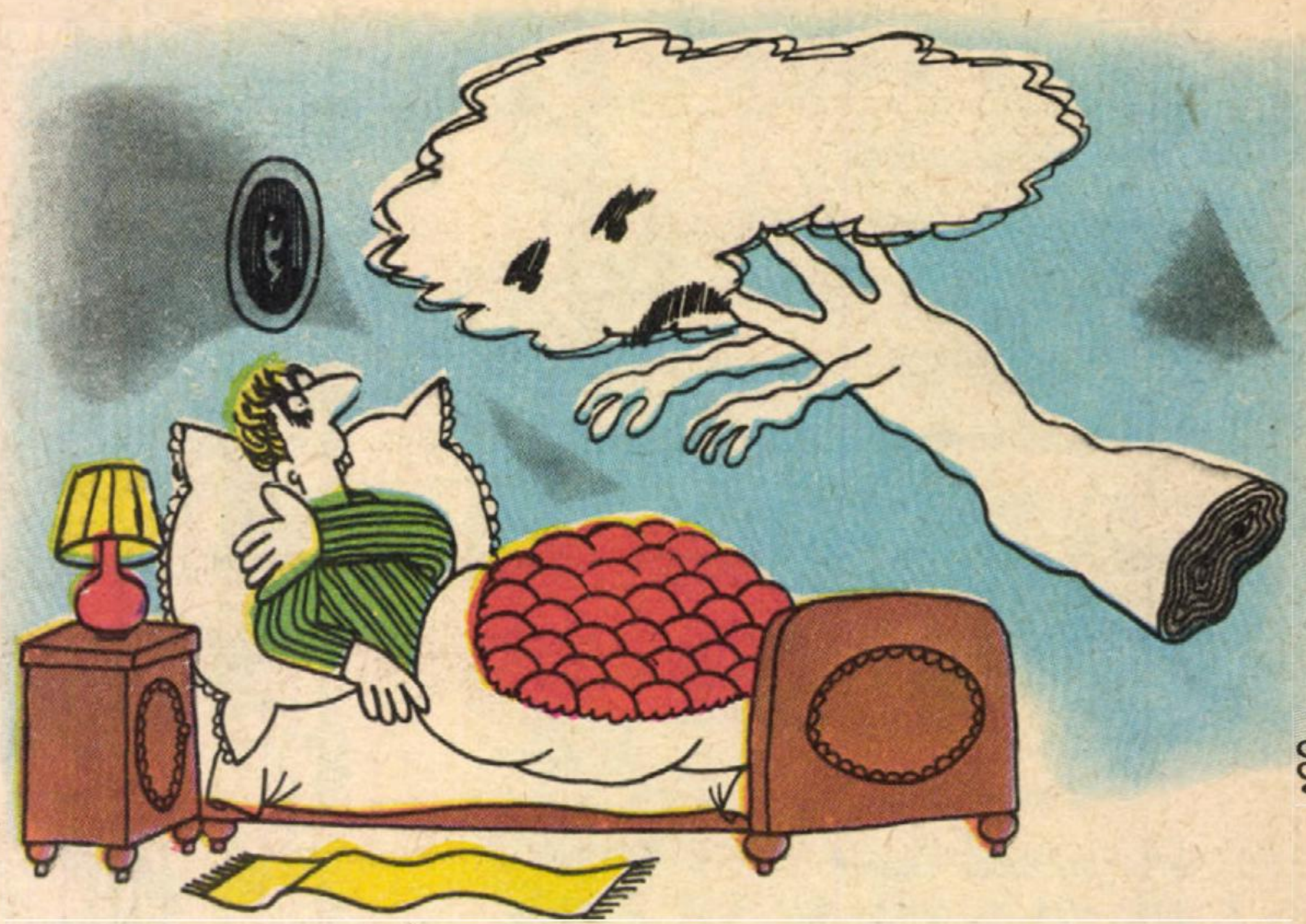

– Szentisten! A ma kivágatott fa szelleme!...

A régi jó doktor bácsik

Tudod —, mondom az orvosomnak —, a régi jó doktor bácsik voltak az igaziak. Nekik hinni lehetett, ha azt mondták diftéria, diftéria volt, ha azt mondták, semmi, csak egy kis hűlés, beecseteljük a torkot, hát kis hűlés volt és ecsetelésre elmúlt.

— Persze, persze — mondja az orvosom szórakozottan, nálam valamivel fiatalabb és száraz humora van —, most pedig kiírlak néhány vizsgálatra.

— Éppen ez az — folytatom a magamét, miközben az asszisztensnő figyel, mint egy csodabogarat —, azok a doktor bácsik nem küldözgettek jobbra-balra. Ők az egészet nézték, az egész szervezetet. Ismerték a beteget magát, nem hajszolták az embert leletek után.

— Bizony, bizony — mondja ismét az orvosom —, szóval vérkép, vércukor, májfunkció, tüdőröntgen. Ja igaz, mintha egy kicsit recsegnének az izületeid. Nem akarsz egy kis váll- és nyaki röntgent?

— Miért, kell? — kérdem ijedten.

— Hát tudod, nem árt. Ja igen, elektrokardiogram. Szemész?

— Köszönöm, van szemüvegem.

— Akkor ellenőriztesd, jó-e. A biztonság kedvéért szemfenék.

— Te, idehallgass — mondom baráti viszonyunkra támaszkodva — elég legyen. A régi jó doktor bácsik ilyenkor belenyomták az emberbe az injekciót, vagy felírták az orvosságot, te meg csak küldözgetsz.

— Hja, modern idők. Ha megvannak a leletek, holnapután visszajössz.

Járok osztályról osztályra. Itt szúrnak, meg izé . . ., szóval a laboratóriumon túl vagyok, akkor röntgen. Azt mondják, tessék ideállni, tessék odaállni, így hajolni, úgy megmaradni. Tessék, tessék . . . a régi jó doktor bácsik tegeztek, ha utasítgattak. Most meg udvariasan, de úgy utasítgatnak, mint egy gyereket. Hallatlan, de tűröm, még mosolygok is, hiszen csak a kötelességüket teljesítik ezek a . . . ezek a szakorvosok. Szemész. Idenézni, odanézni, lencsék a jobbszemhez, lencsék a balszemhez, szöveg, tessék nézni, most jó? így jobb? na és így? Hát bizony . . . nem, az nem sok, istenem vannak akik egész életükben szemüveget hordanak. De a szemfenék tiszta — ezt megmondják, hadd örüljek. Aztán rámcsatolják az áramot, másutt, a gép görbét ír.

Elérkezik a holnapután.

— Te, — mondom —, ez tiszta felelősségáthárítás, amit műveltél. Hogy ne te adj diagnózist, végigküldözgettél a fél kórházon.

— Bizony, bizony, én már csak ilyen gyáva vagyok. Hát lássuk csak. A szíved, mint egy oroszláné.

— Na látod!

— A koleszterinszinted magas. Nem nagyon, de magas. Majd felírunk valamit.

— Felírunk? Vagy te írsz fel?

— Tudod mit, én írok fel. A régi jó doktor bácsi nem úgy mondta, hogy felírunk?

— Jé, tényleg. Mond ez az izé, a koleszterin veszélyes?

— Önmagában nem. Majd meglátjuk hová fejlődik. Aztán: reumatológushoz kell menned.

— De hiszen nem fáj.

— Szóval csak menj el, vagy félsz?

— Nem félek. De idehallgass, nekem ebből elegem volt. Én bejöttem hozzád egészségesen, semmi bajom sem volt és most elmegyek betegen.

— Ha egészséges vagy, miért jöttél be?

— Mert tavalyelőtt beteg voltam és akkor azt mondtad, hogy jöjjek be egy hónap múlva ellenőrzésre és most ráértem. gondoltam bejövök. Bár ne tettem volna!

— Na jó. Akkor most válaszolj egyetlen kérdésemre — mondja az orvosom és higgadtsága mögött gyanúsan rejt valami vigyorfélét. — Ahhoz a régi doktor bácsihoz, aki csak úgy rádnézett, röviden vizsgált és máris gyógyított, mikor mentél el?

— Természetesen, amikor beteg voltam. Lázas. Gyakran ő jött hozzánk, olyan lázas voltam.

— Na látod — mondja — ez a különbség. Egy beteget könnyű gyógyítani. De egy olyan egészséges embernél, mint te vagy, meg kell találni a betegségeket. Most megvannak.

Hát megvannak. Kellett nekem orvoshoz menni? Ilyen modern alapos orvoshoz, aki végigzavar az egész vizsgáló gépezeten, A régi jó doktor bácsi azt mondta volna: „nincs semmi baj, rövidesen meggyógyulsz" . . . Tényleg, gyorsan felhívom az orvosomat.

— Ne haragudj, hogy zavarlak. Mondd kérlek, és ha betartom az utasításaidat, szedem a gyógyszert, járok a reumatológiára, akkor rövidesen meggyógyulok?

— Mi vagyok én, jós? — kérdez vissza az a kegyetlen fráter. — Majd újra megnézzük a leleteket egy idő múlva.

Hát ez az. Lelet kell neki, nem bízik magában. Hol vagytok régi jó doktor bácsik?

Gombó Pál

TÜRELMETLEN TEJIVÓK

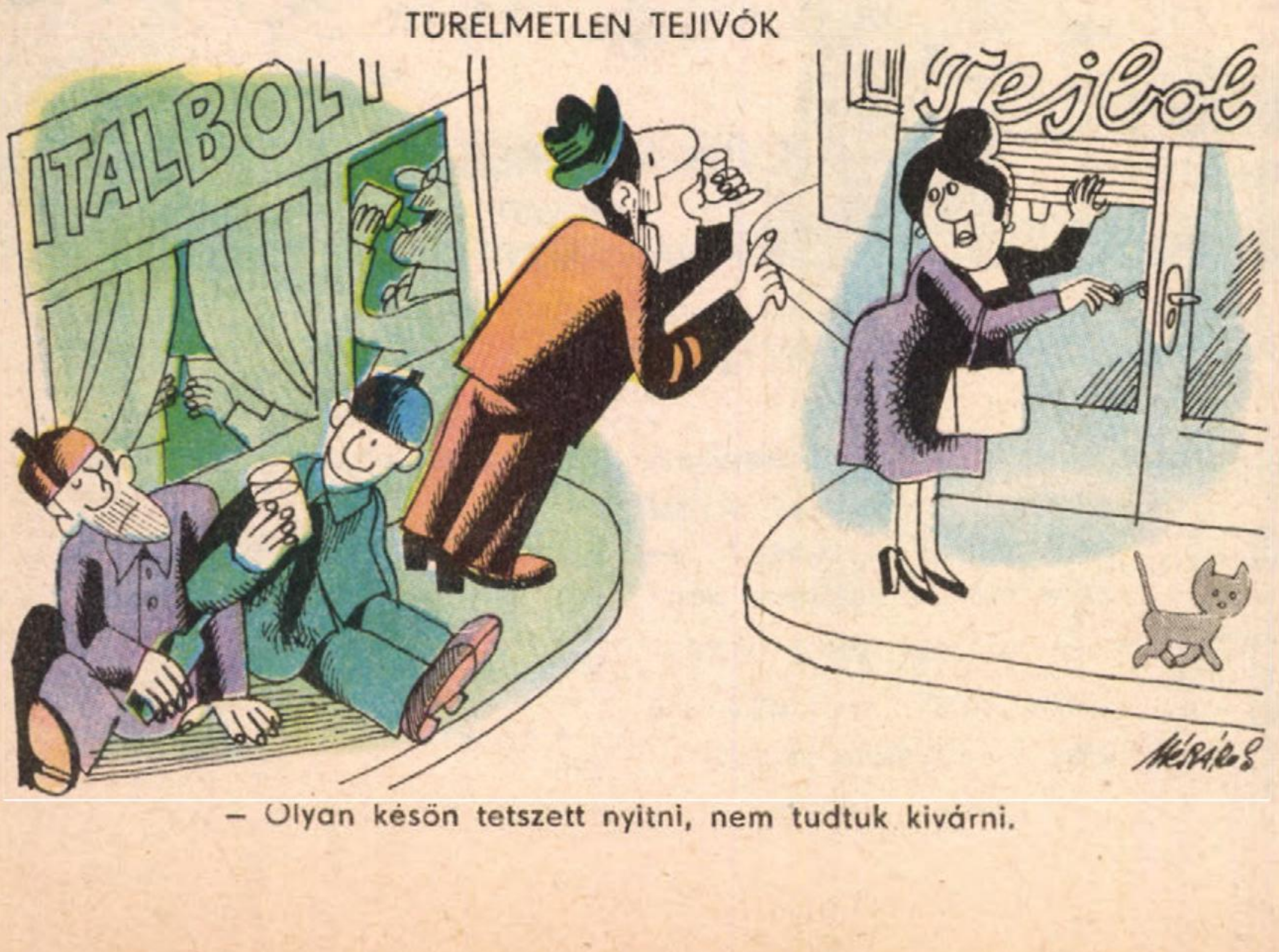

– Olyan késön tetszett nyitni, nem tudtuk kivárni.

ELÉGEDETLEN FÉRJ

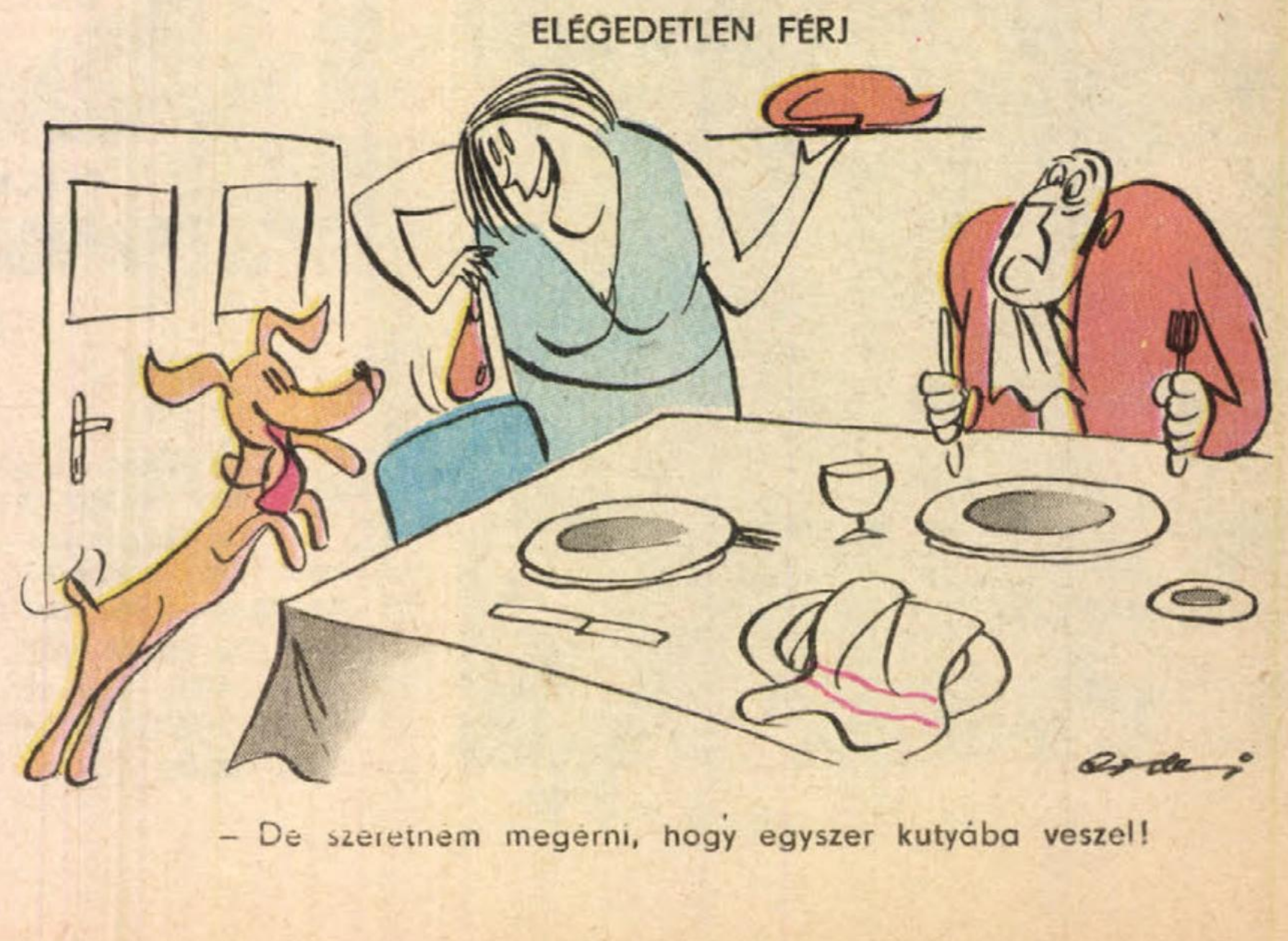

– De szeretném megérni, hogy egyszer kutyába veszel!

A SZÓNOK

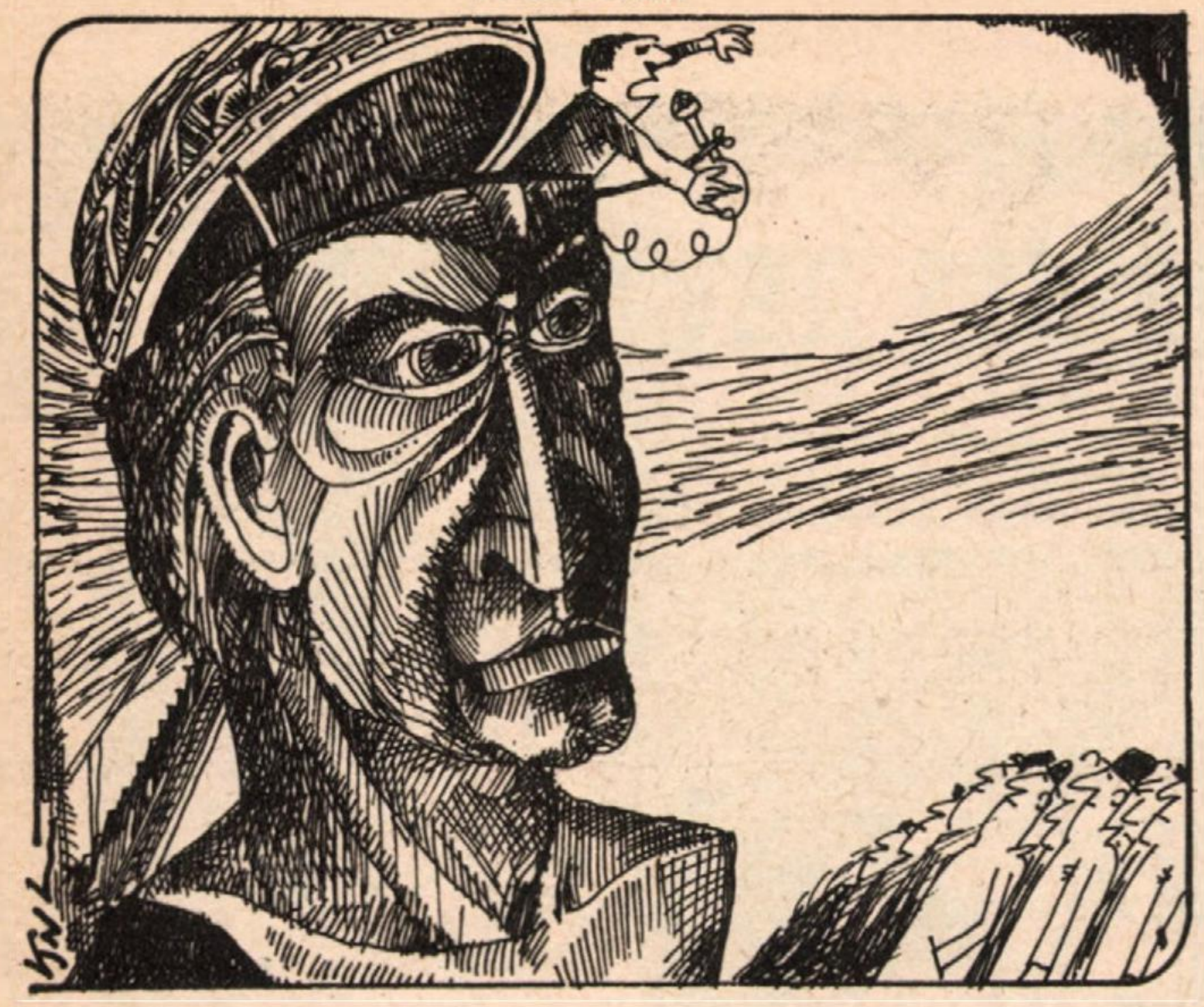

NEVELNI TUDNI KELL

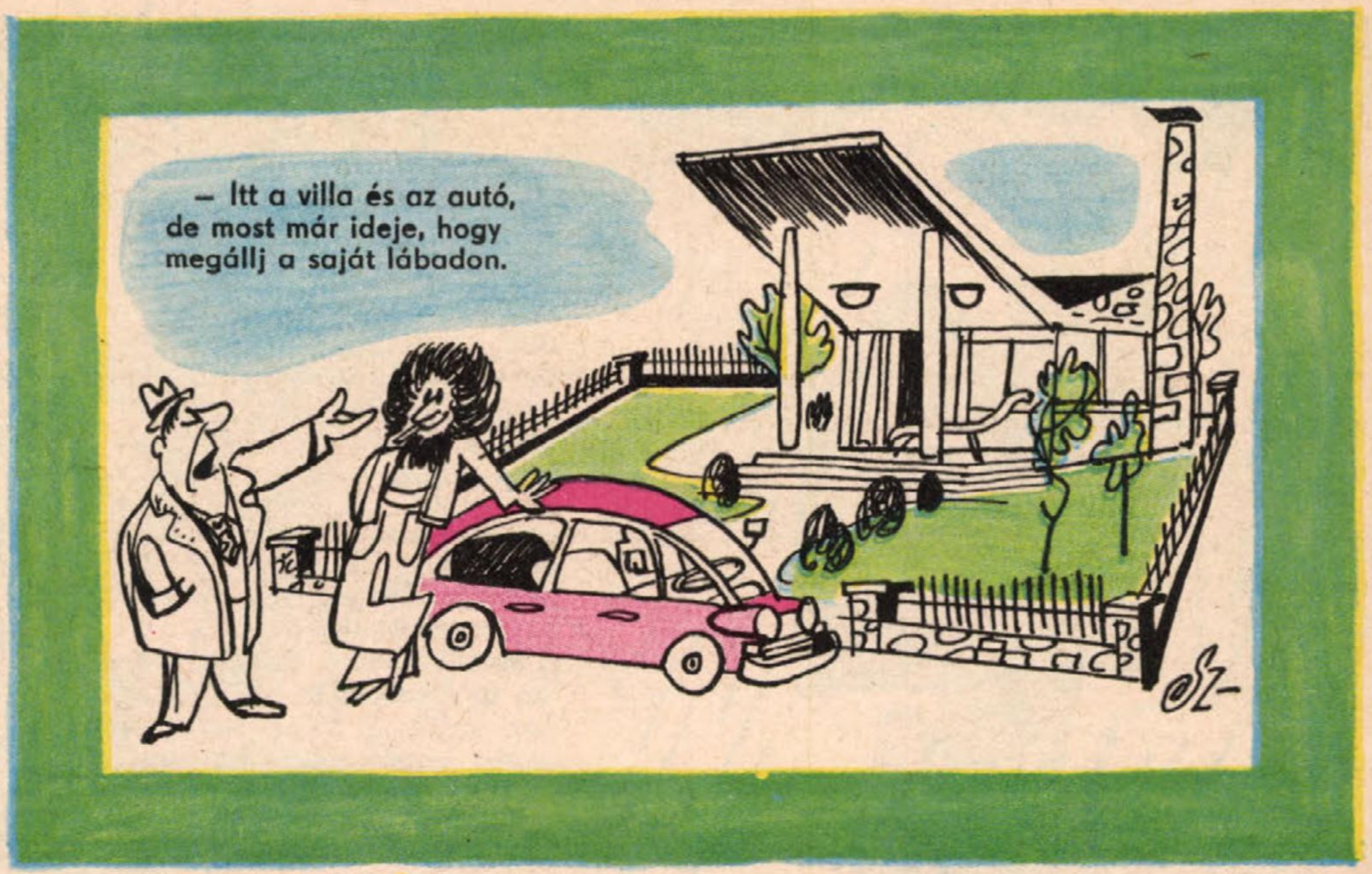
– Itt a villa és az autó, de most már ideje, hogy megállj a saját lábadon.

AKIHEZ HELYBE JÖN A MUNKA

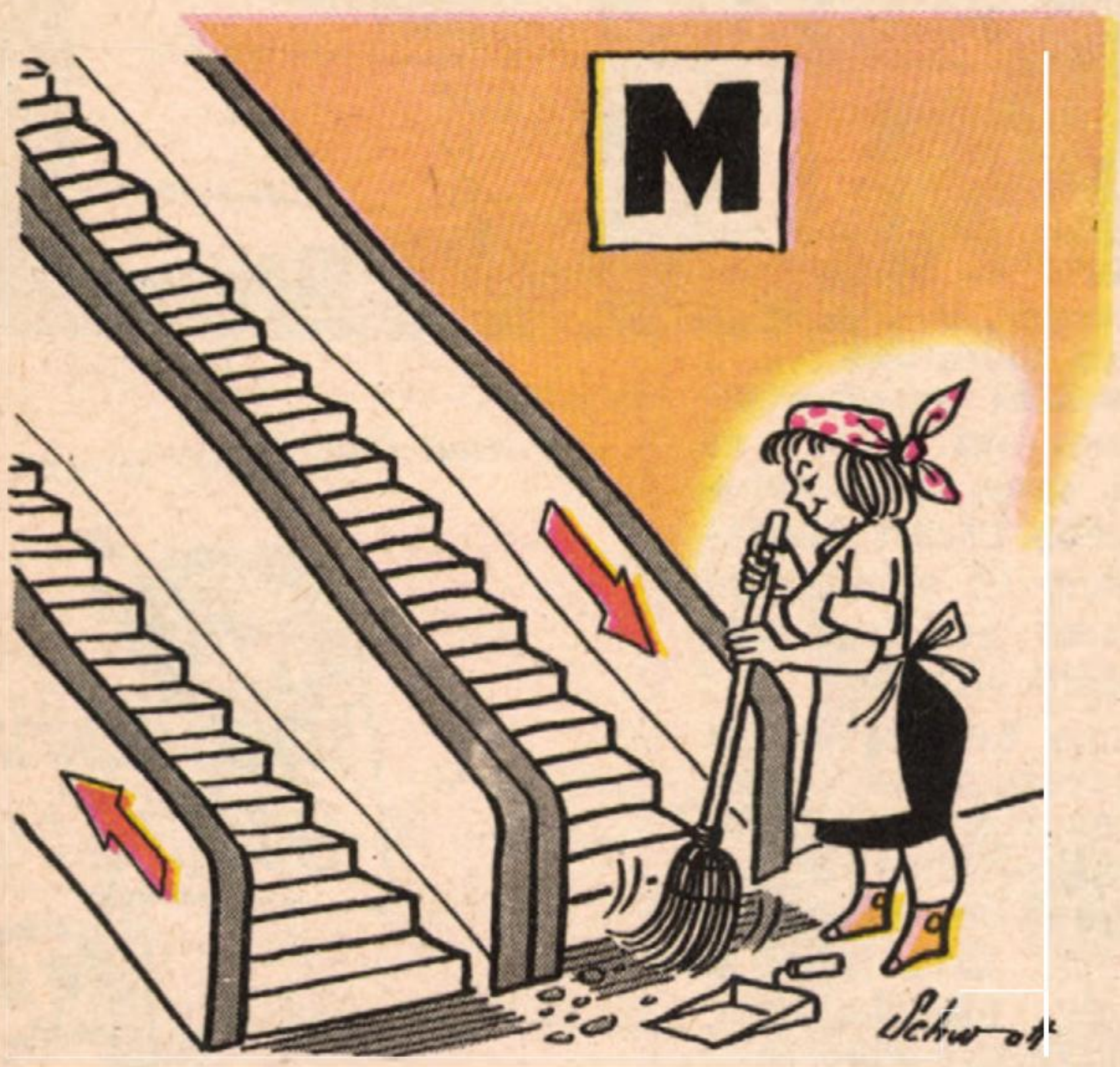

TÜKÖR

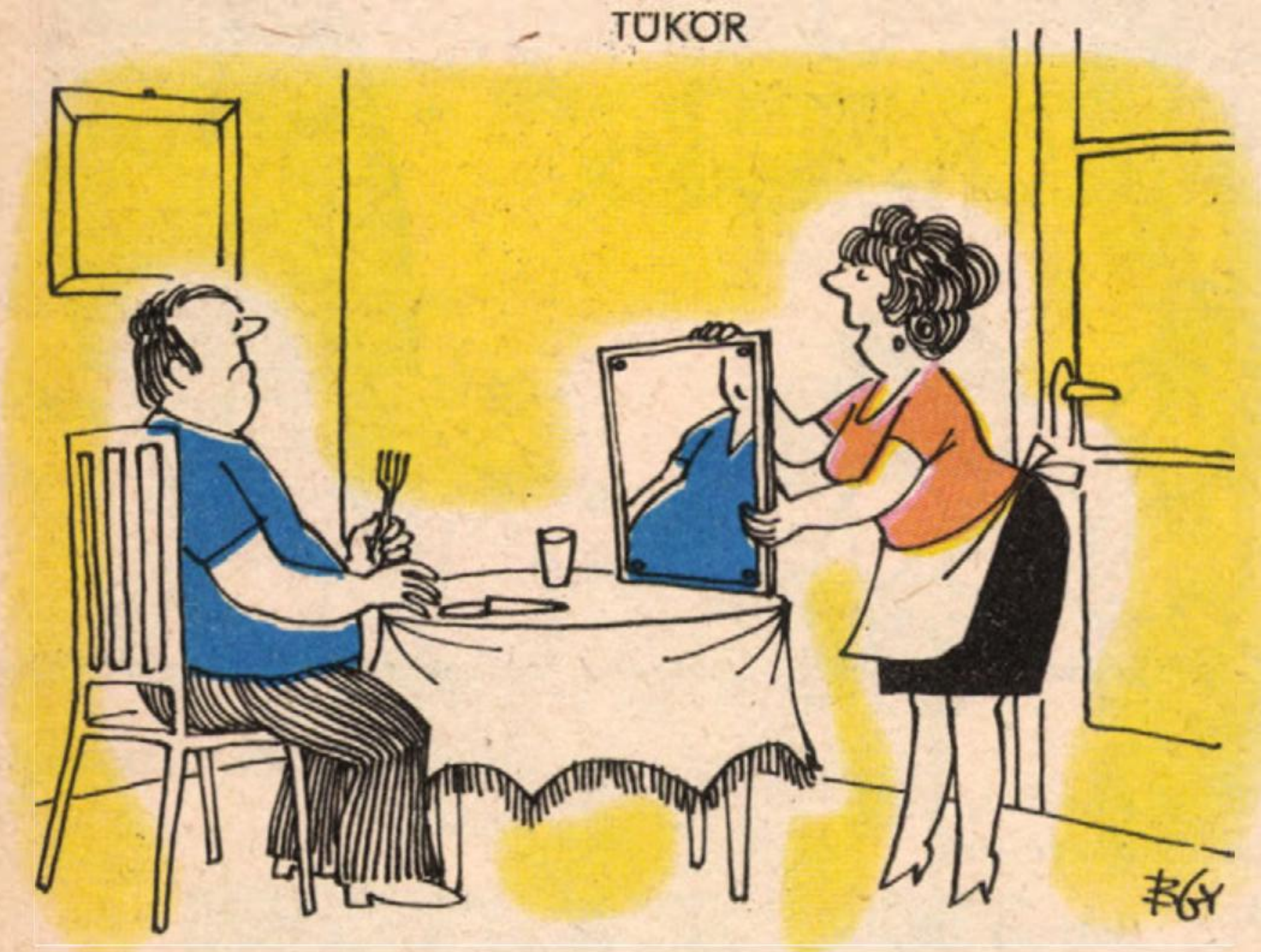

– Nos, kérsz vacsorát?

ZÁRTHELYI DOLGOZAT

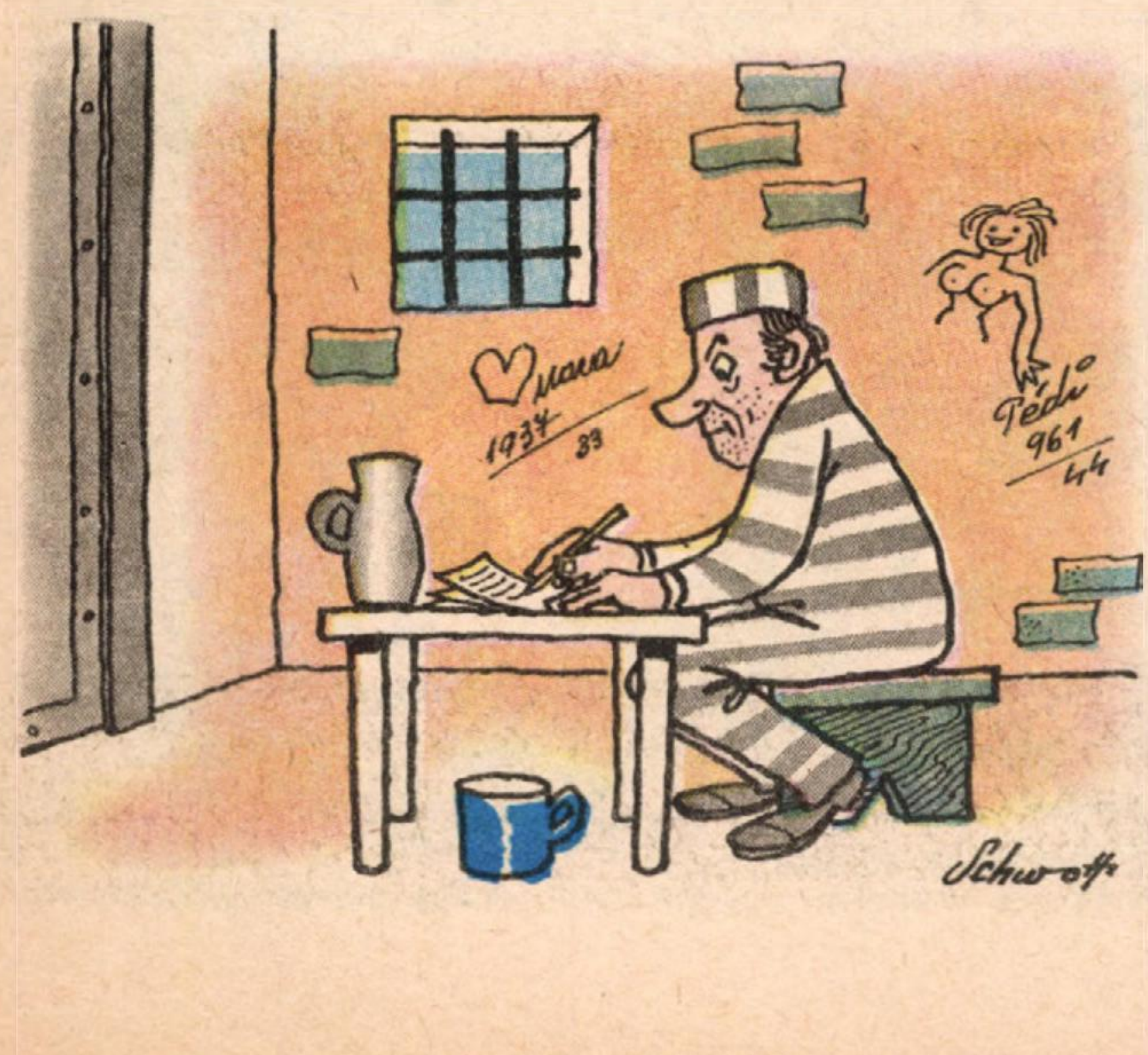

AJÁNLAT

Nyílt az ajtó és Dr. Helmut Zaungast, az 1 FC Gundelwindel elnöke lépett be. Dr. Helmut Zaungastot még Münchenből ismertem, az olimpia lázában egyszer összetévesztett Jese Owensszel és az ilyesmi erős kapocs. Most is feldúltnak tűnt, szemüvege bepárásodott az izgalomtól, sima golyófején verítékcseppek csillogtak.

— Segítenie kell! — mondta alighanem németül. — Szükségem van a tanácsára!

Elégedetten dőltem hátra. Nehéz gyerekkorom volt, hát imádom, ha valakinek szüksége van a tanácsomra.

— A mi kis csapatunk tizedik éve áll a bajnokság küszöbén — folytatta. — De az az átkozott Zwiespalt 1827 Kalbsbein a végén egy hajszállal mindig megelőz. Még egy kudarcot azonban aligha nyelnek le a mi szurkolóink. A múzeumból már ki is hozták a vasszüzet és a spanyolcsizmát. Ha újra leégünk, kerékbe törik a menedzsert, az edzőt és a gyúrót, ami még csak hagyján, de a polgármester már adóemelést is kilátásba helyezett. Láthatja tehát, az 1 FC Gundelwindel számára létkérdés, hogy megelőzzük a Kalbsbeint.

— Sehr schön — mondtam, mert éppen középfokú nyelvvizsgára készültem. — De mit tehetek én a szent cél érdekében?

— Adjon tanácsot, hogyan vásárolhatnánk meg a Dél-palotai Tajgetosz SC négy játékosát, név szerint Rezedást, a kapust, Ciherflit, a beállóst, Sáp Vincét, a középpályást és Stóvasszert a szélsőt.

— Sehogy — mondtam határozottan. — Nálunk az ilyesmi ismeretlen dolog. Mi nem kereskedünk játékosokkal. Legalábbis nem kül.

— Értse meg — erősködött Dr. Helmut Zaungast. — A mi számunkra élet és halál kérdése, hogy megelőzzük a Kalbsbeint. Amellett mindenki csak jól járna. Rezedás egy kisebb ónbányát kaphatna. Ciherfli egy cetflottillát. Sáp Vince választhatna egy callgirl-hálózat és egy homorúköszörülde között. Stóvasszerről pedig elnevezhetnénk Gundelwindel épülő apácakolostorát a fedettuszodával.

— Halt, halt, halt! — kiáltottam szókincsem birtokában. — Ismételten kijelentem, hogy nálunk játékos nem képezheti adásvétel tárgyát. Mindazonáltal felhívom a figyelmét, hogy átkozottul rossz üzletet kötne.

— Nem hinném — mondta Dr. Helmut Zaungast. — Vegye figyelembe, hogy alaposan felkészültünk, s nekünk mindent megér, ha végre a Kalbsbein elé kerülhetünk.

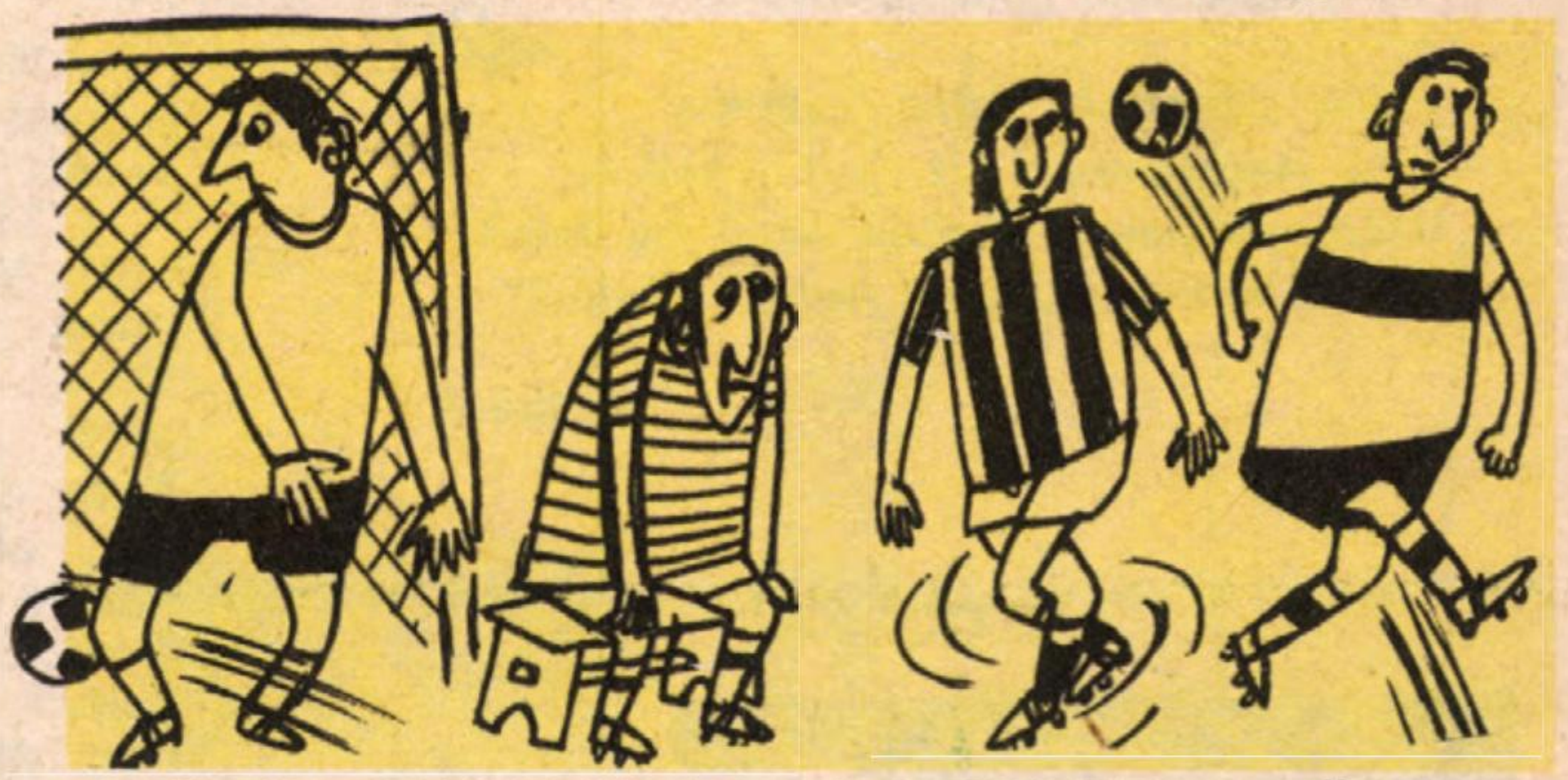

— Ember! — kiáltottam. — Nem tudja, mit beszél. Rezedás reflexeiről például már csak múltidőben lehet beszélni. Ha az ötödik percben rálőnek egy labdát, Rezedás csak a második félidő közepén vetődik. A tavaszi fordulóban eddig tizenkét gurulós hazaadást pofozott a saját kapujába.

— Tizenötöt — mondta Dr. Helmut Zaungast a jegyzeteibe tekintve. — Láthatja, Rezedásból is készültünk.

— Ciherflinek már annyi ereje sincs, hogy kifusson a pályára — folytattam. — Már nem is beállós, hanem beülős. Mindig visz magával egy sámlit, hogy fel ne fázzék a nedves füvön. A tizedik perctől már csak reklamál.

— A nyolcadiktól — helyesbített Dr. Helmut Zaungast. — Látja kérem, nem vaktában jöttem, alaposan előkészítettem a tranzakciót.

— Sáp Vince rúgótechnikája köznevetség tárgya — kiáltottam. — Múltkor egy felszabadító rúgás alkalmával a jobb lába a bal köré tekeredett, akár a folyondár. Három gyepmester gubancolta ki.

— Négyen voltak — mondta Dr. Helmut Zaungast. — És nem gyepmesterek, hanem parkkertészek. Láthatja, mi nem veszünk zsákbamacskát. Számunkra központi kérdés, hogy végre megelőzzük a Kalbsbeint.

— Stóvasszer nyolc tizenegyest rúgott az idén — mondtam egy kicsit már kábultan. — Ötször a világítóberendezést lőtte le, háromszor pedig a partjelzőt, aki a háta mögött helyezkedett.

— Tévedés — mondta Dr. Helmut Zaungast. — Hatszor a reflektort és kétszer a partjelzőt. Mi kérem mindent tudunk. Sőt. Mindent jobban tudunk.

— És mégis meg akarják vásárolni ezt a négy játékost?

Dr. Helmut Zaungast az asztalra csapott.

— Hát persze. Majd figyelje meg őket jövő ilyenkor. Napi nyolc órán át ecetet fognak izzadni és glaubersót könnyezni. Fogadjunk, hogy klasszist faragok belőlük. Hallja, a pénzemért...

El kellett tűnődnöm. Lehet, hogy nem tudnak mindent, de az egyszer bizonyos, hogy ezt jobban tudják.

Peterdi Pál

TÖKÉLETES VILLÁMHÁRÍTÓ

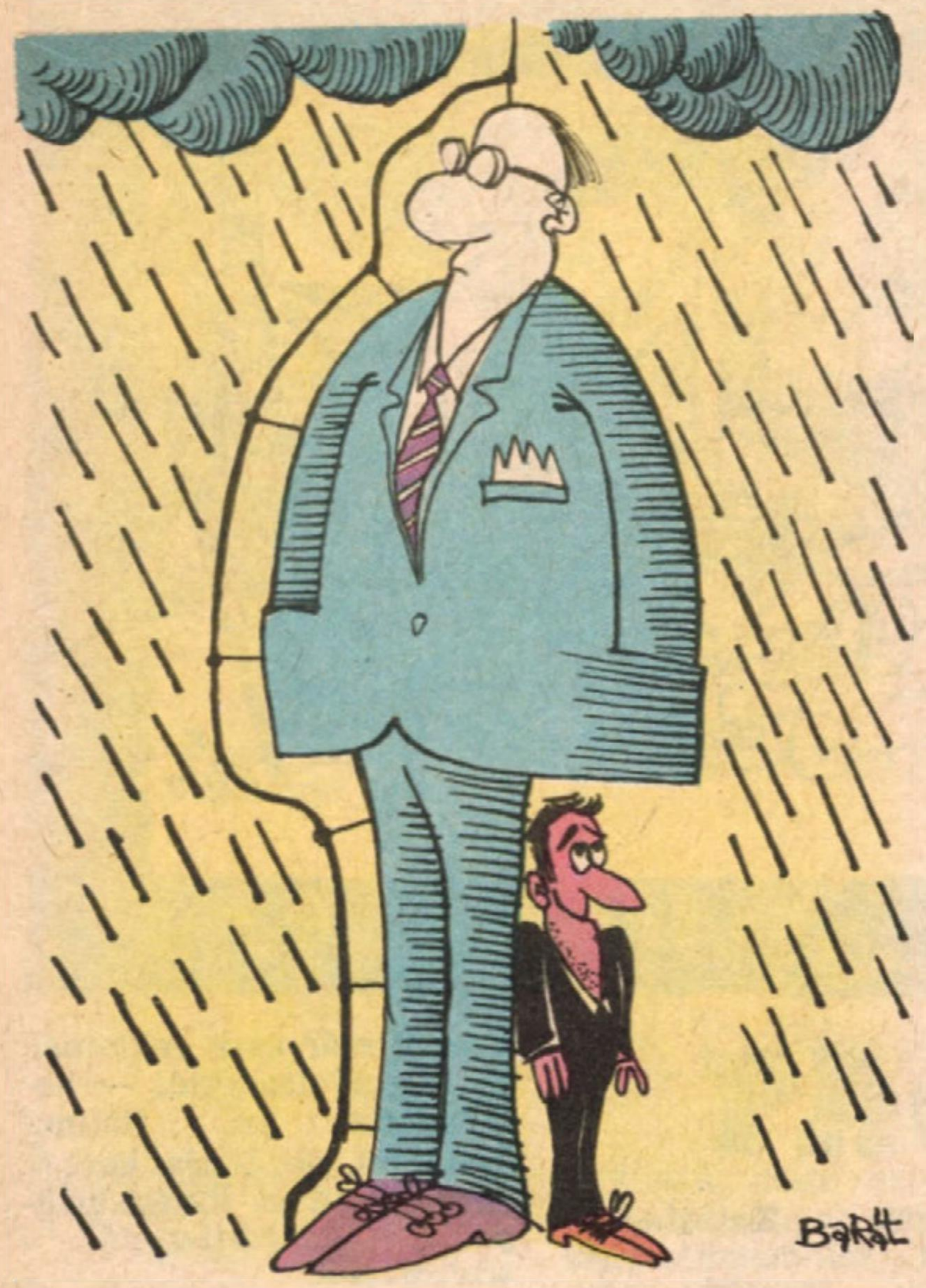

VIGASZ

Mivel a kedves gólyanéni
nem ismer nyári szünetet,
hozzánk is eljött egyik éjjel,
s egy kicsi lányunk született.

Tegnapról mára apa lettem.
Apának lenni nagy öröm!
Nézem a csöpp emberpalántát,
s önfeledten gyönyörködöm.

Fiút szerettem volna jobban,
de megvigasztal az, – ha kell –
lánynak nem mondják majd ha felnő,
mint nékem: „Hogy vagy, apafej?"

(Só–)

CSÜGGEDÉS

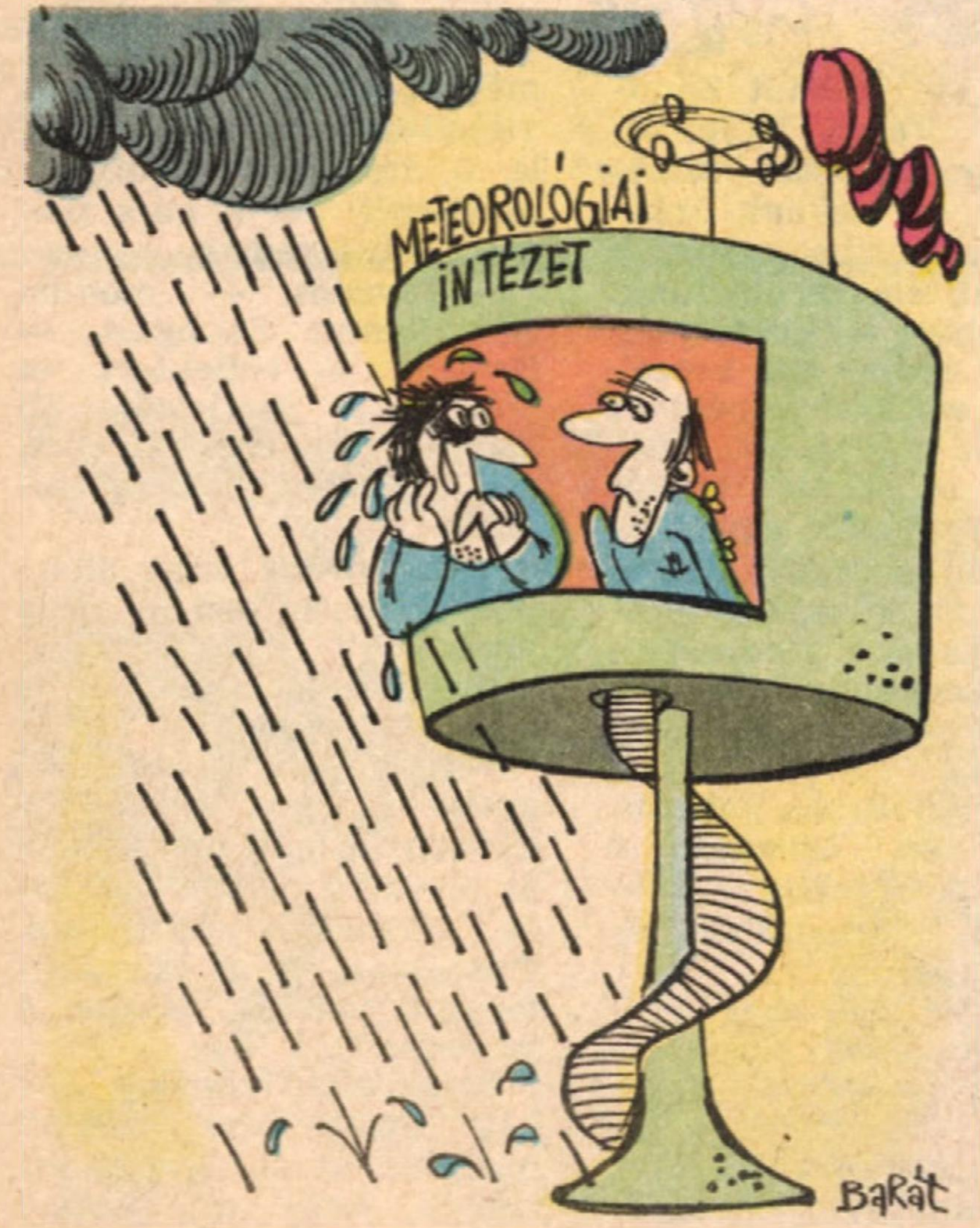
METEOROLÓGIAI INTÉZET
BARÁT

– ... és az a legborzasztóbb, hogy már a saját szememnek sem hiszek.

APRÓSÁGOK

HONFIBÚ

Ama gyászos szerdát követő szombaton este betértem az óbudai kisvendéglőbe. Az első ember, akit meglátok, Csemetke Csaba barátom, a Fortélygép főművezetője. Ott ül egy asztalnál, s miközben a harmonikás nyomja neki a dallamot, keservesen énekli, „Sejde gyászba borult az életem, hej temijattad ..."

Megdöbbenve nézem, mivel úgy ismertem eddig Csabát, mint a világ legszolidabb, legjózanabb emberét. Biztosan valami nagy tragédia érhette — gondoltam magamban, s kötelességemnek érzem, hogy mellé telepedve biztosítsam az együttérzésemről.

A zenész tapintatosan félrevonul, amikor kezdem faggatni a barátomat. Hosszas nógatás után kifakad:

— Vannak az országban közönyös, meg cinikus illetők, de én ... én nem tudom ezt elviselni, nem, nem, soha! Pincér, még egy litert!

— Ne igyál többet, inkább mondd el, mi nyomja a szívedet!?

— Mi? Mii? Hát az öt null. Mert öregem, ha kikapunk eggyel, vagy kettővel ... de öttel és nullára! Nem, Nem! — jajgatja — Nem ezt érdemeltük mi tőlük, akiket úgy szeretünk, akikre százezreket költünk. Nézd, itt vagyok például én. Kapok havonta vacak négyezer pénzt, de ha nem termelek minimum világszínvonalon, vehetem a kalapomat.

— Apropó, termelés! Eppen föl akartalak hívni, hogy a tanácsodat kérjem. Tudod, sikerült összespórolnom egy kis pénzt, és szeretnék venni egy háztartási Fortélyt. Te melyiket javasolod: a 08-ast, vagy a Z9-est?

— Ha rám hallgatsz, komám — hunyorít cinkosan —, vegyél inkább egy import Zusammen 3-ast. Kicsit drágább, de megéri.

HELYSZÍNI KÖZVETÍTÉS

Néztem-néztem az Erzsébet királynő című angol tévéfilmsorozatot, és folytatásról folytatásra egyre nőtt a zavarom.

Én ugyanis jól ismertem ezt a „sztorit" — többek között — Schiller, Bruckner és Zweig urak tudósításaiból, s úgy élt bennem Erzsébet királynő, mint aki csúnya és gonosz és öreg. Legalábbis jóval öregebb Stuart Máriánál, aki szép és szánalomra méltó, hiszen ártatlan. Máriának kellett drukkolni.

Talán még tovább is nőtt volna a zavarom, ha a szerencsés véletlen nem ülteti az autóbuszon elém a két idős hölgyet. Beszélgetésükből kivettem, őket is ez a probléma foglalkoztatja, hogy kinek higgyenek, Schilleréknek, vagy az angol téveseknek. Vitatkoztak, vitatkozgattak néhány megállóhosszat, majd a soványabb, amikor fölállt, hogy leszálljon, búcsúzóul lezárta a vitát:

— A tévé a hiteles, mert az helyszíni közvetítés.

Sólyom László

VÁLTÓFUTÁS

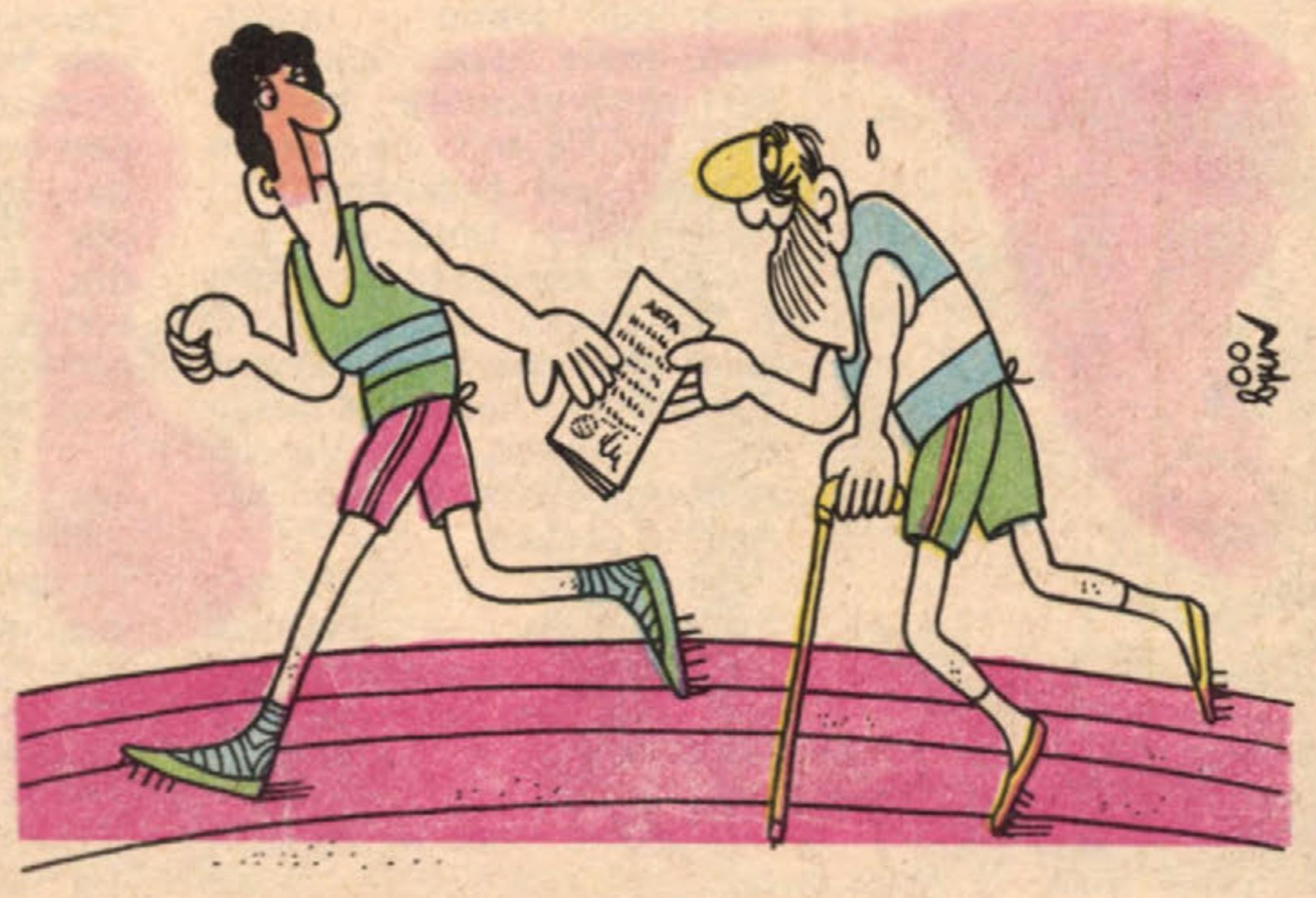

– Édes fiam, átadom neked a kérvényt, ezentúl te szaladgálj vele ...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mit hogyan reklámoznának?

Balázs-Piri Balázs:

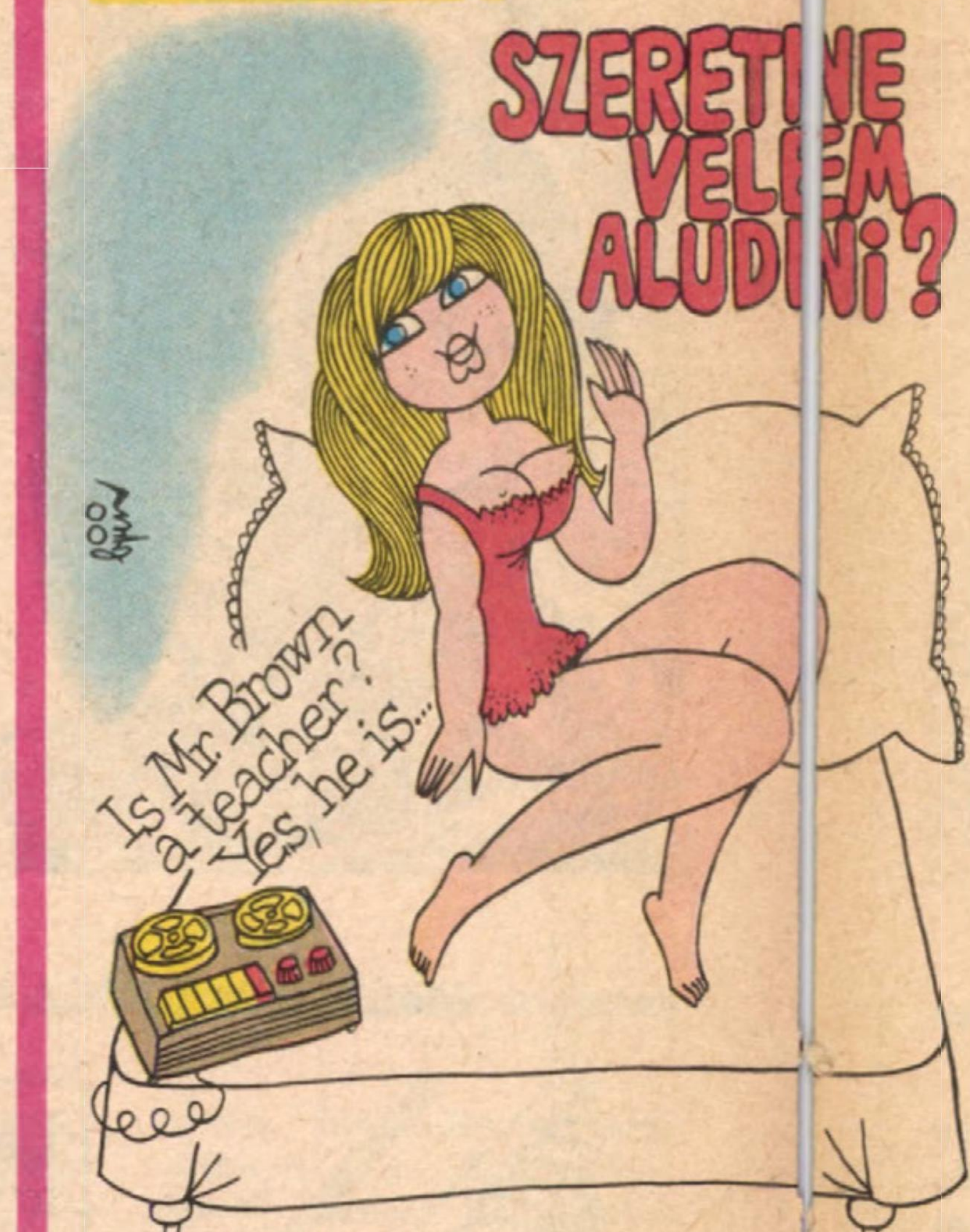
SZERETNE VELEM ALUDNI?
Is Mr. Brown a teacher? Yes, he is...

– A koedukációs alva tanulást ...

Várnai György:

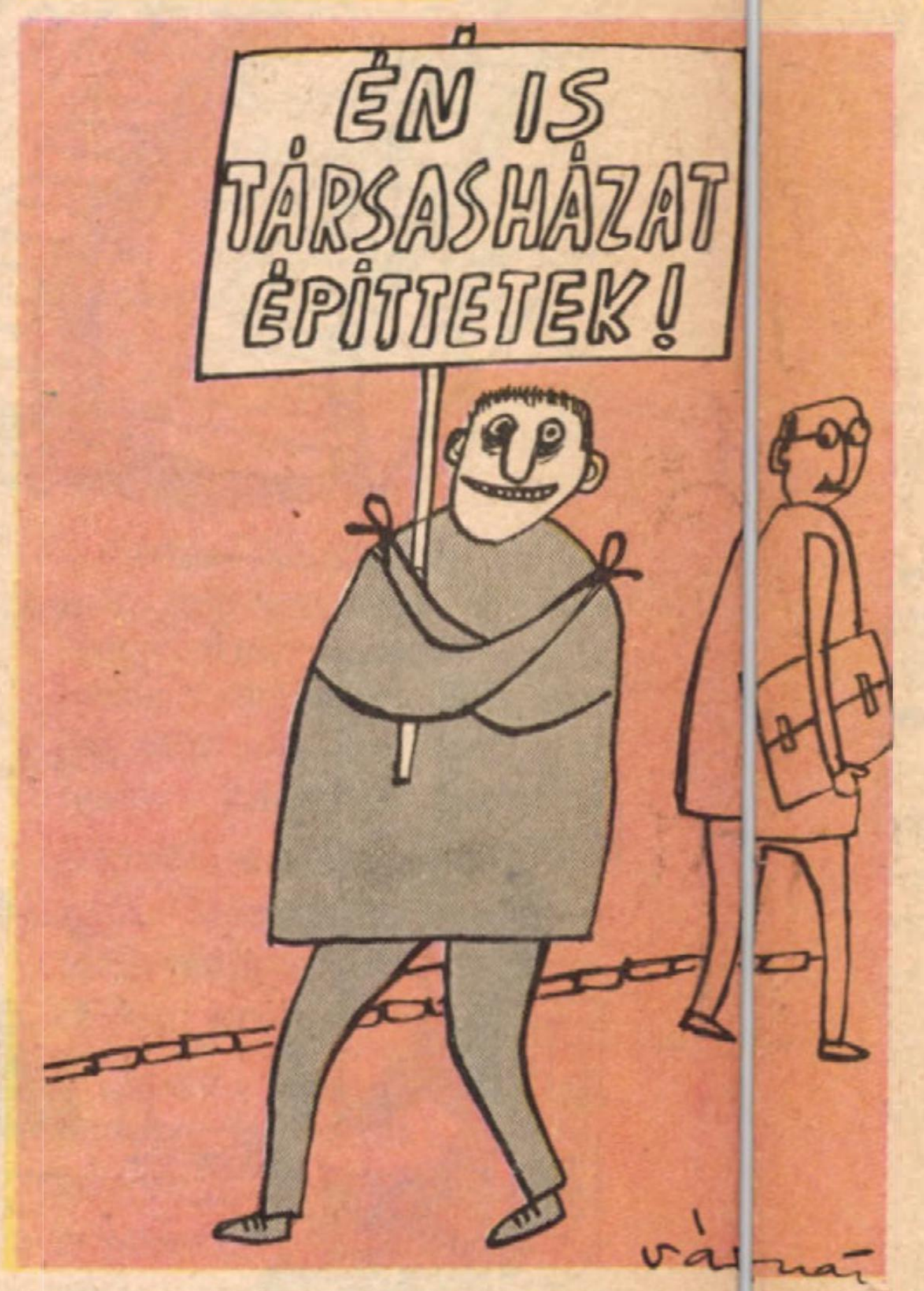
ÉN IS TÁRSASHÁZAT ÉPÍTTETEK!
VÁRNAI

– Társasházépítést, reklámemberekkel.

Barát József:

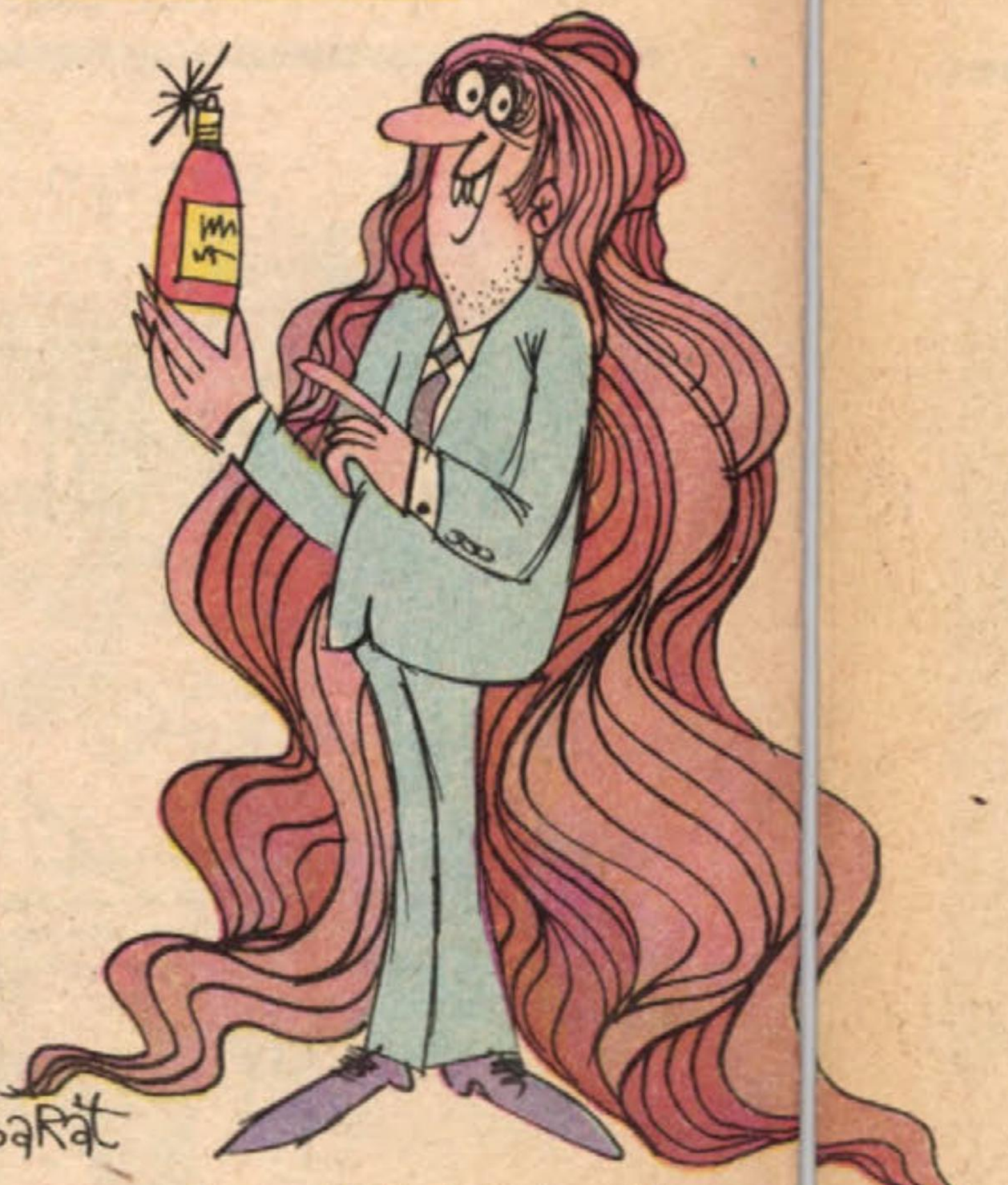

– Egy valódi hajnövesztő szert ...

Vasvári Anna:

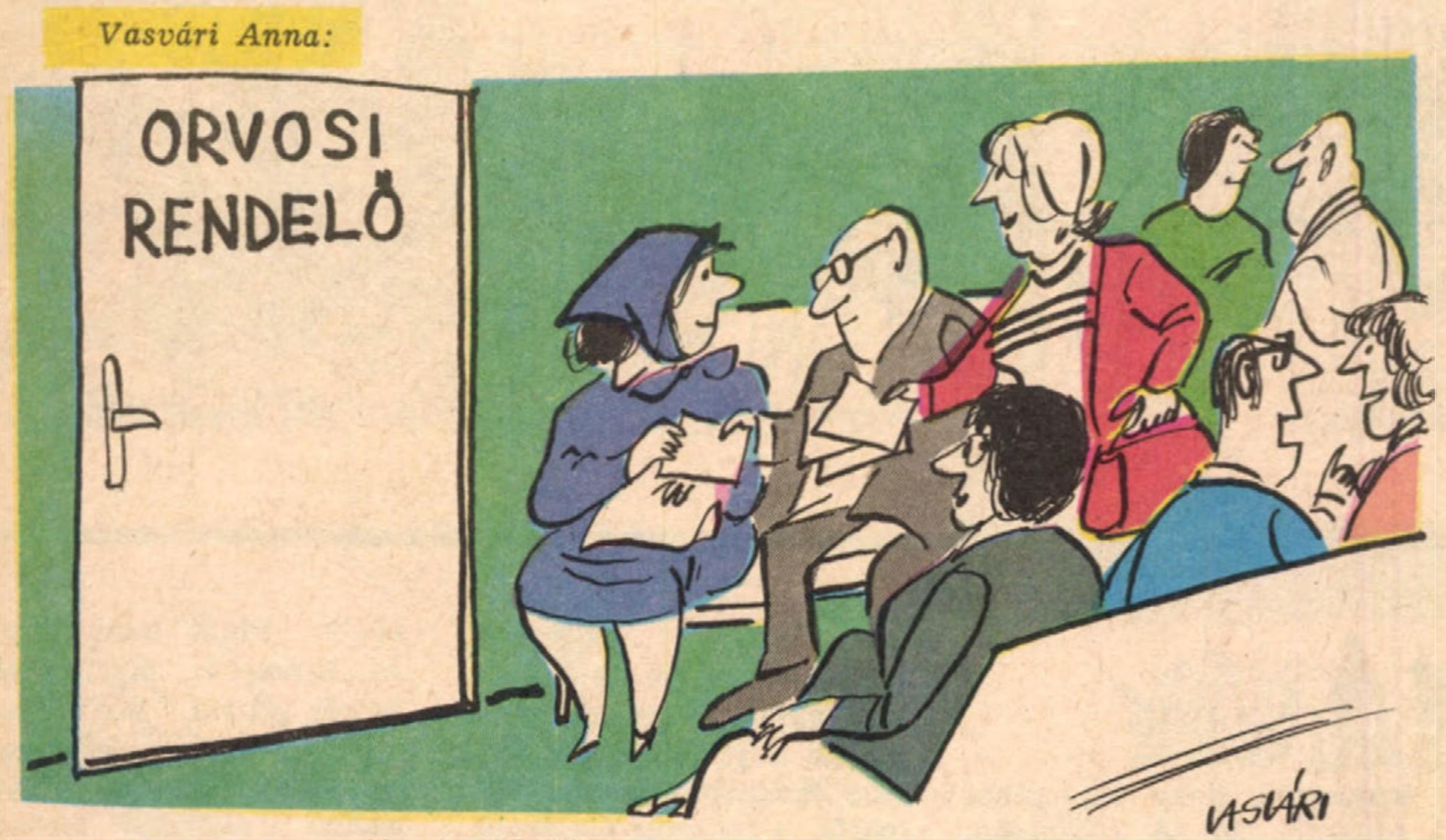
ORVOSI RENDELŐ
VASVÁRI

– Unatkozik? Üljön be az SZTK-rendelésre ...

Sajdik Ferenc:

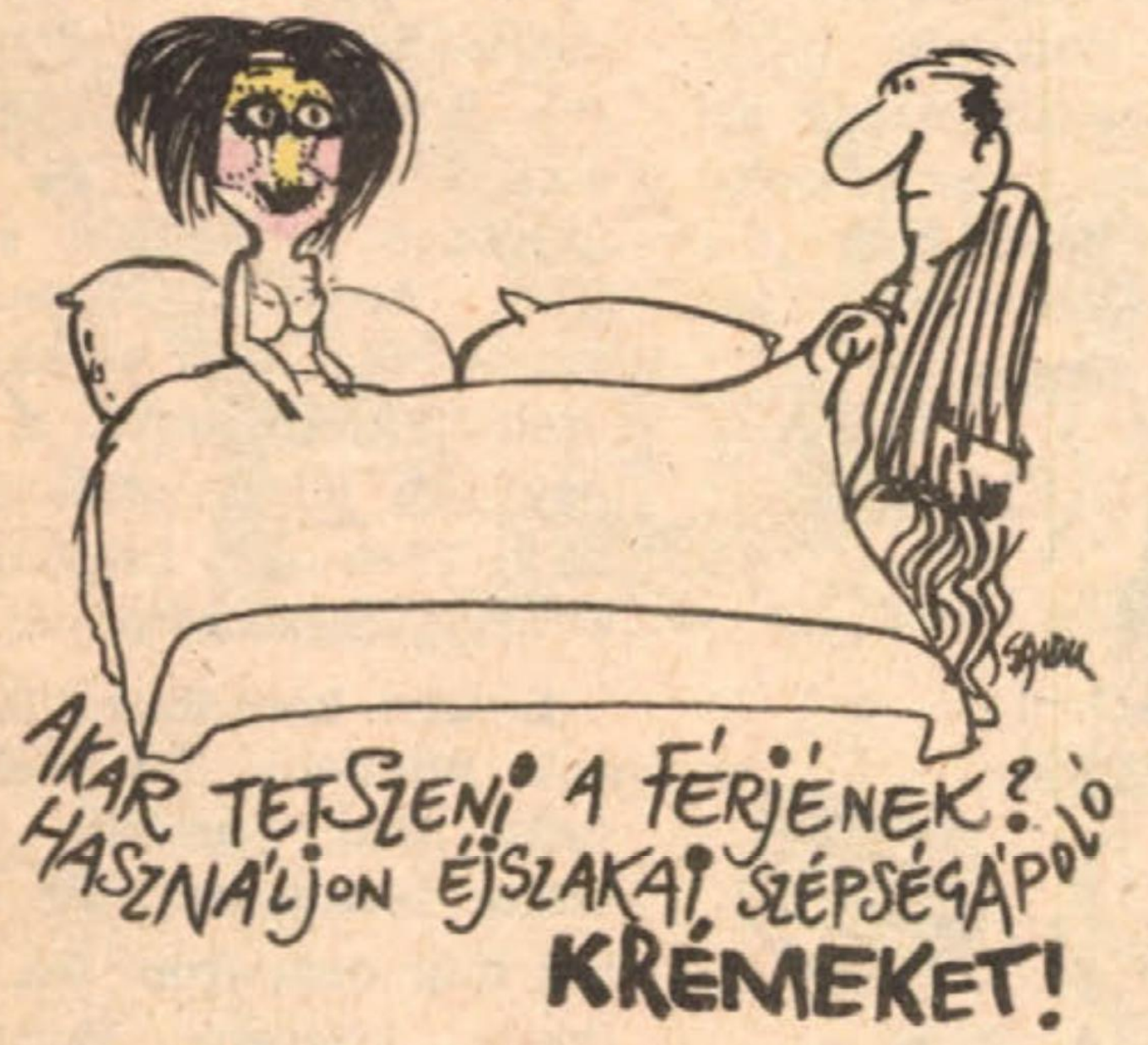
AKAR TETSZENI A FÉRJÉNEK? HASZNÁLJON ÉJSZAKAI SZÉPSÉGÁPOLÓ KRÉMEKET!
SAJDIK

Fülöp György:

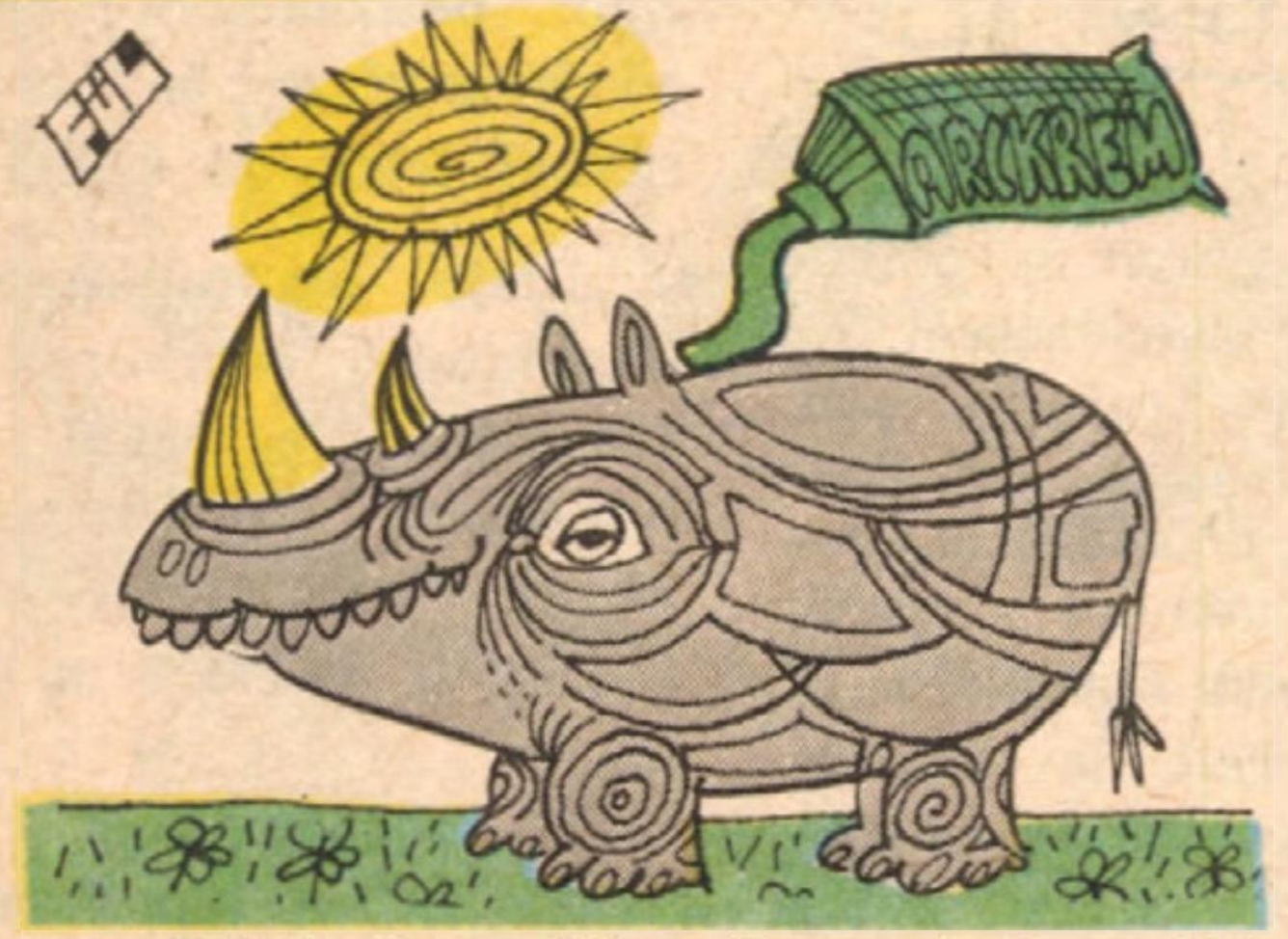

„Babylon" a bőre őre, ezt használja nyakra-főre ...

Hegedűs István:

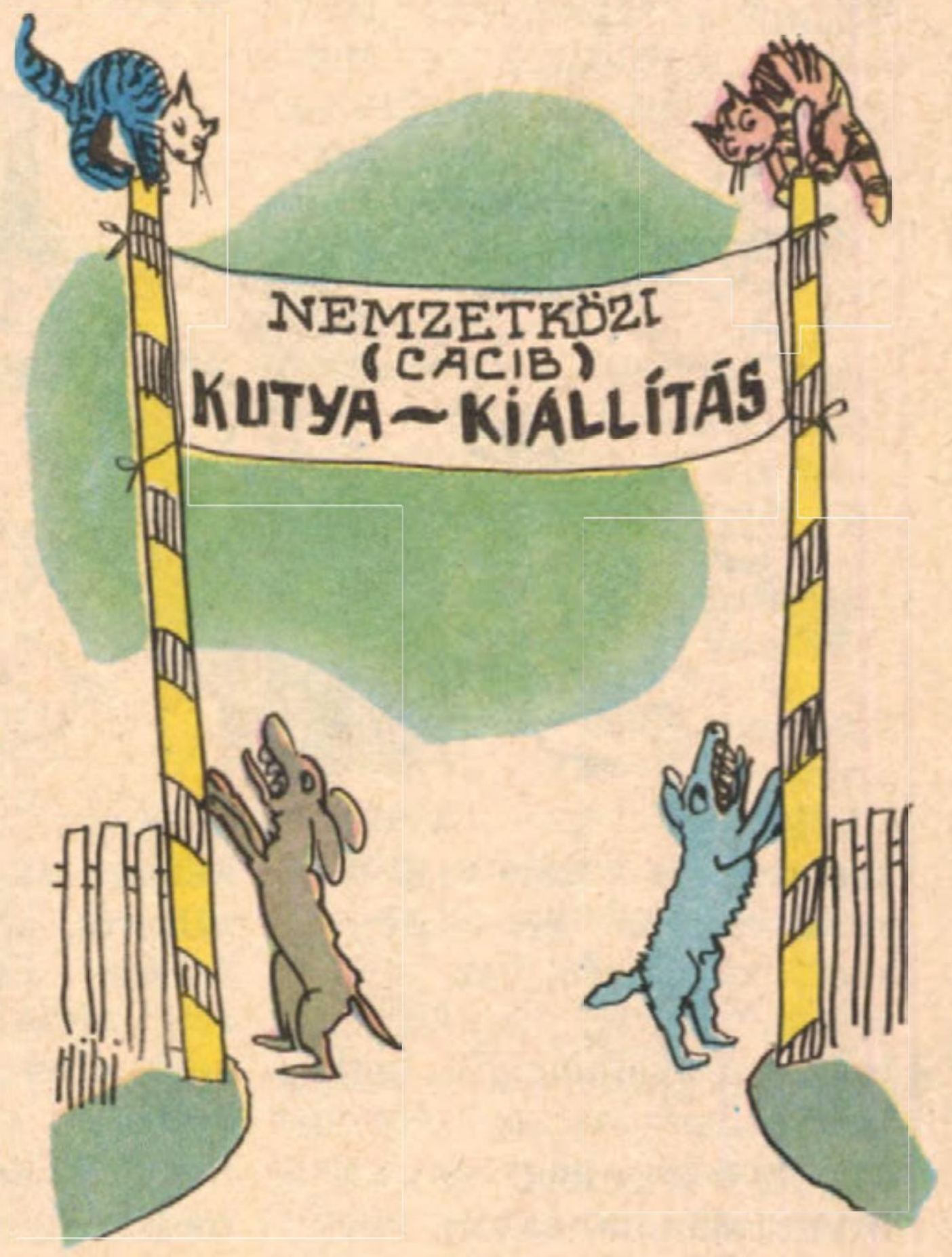
NEMZETKÖZI (CACIB) KUTYA-KIÁLLÍTÁS

– Ezt a rendezvényt ilyen kapuval.

Endrődi István:

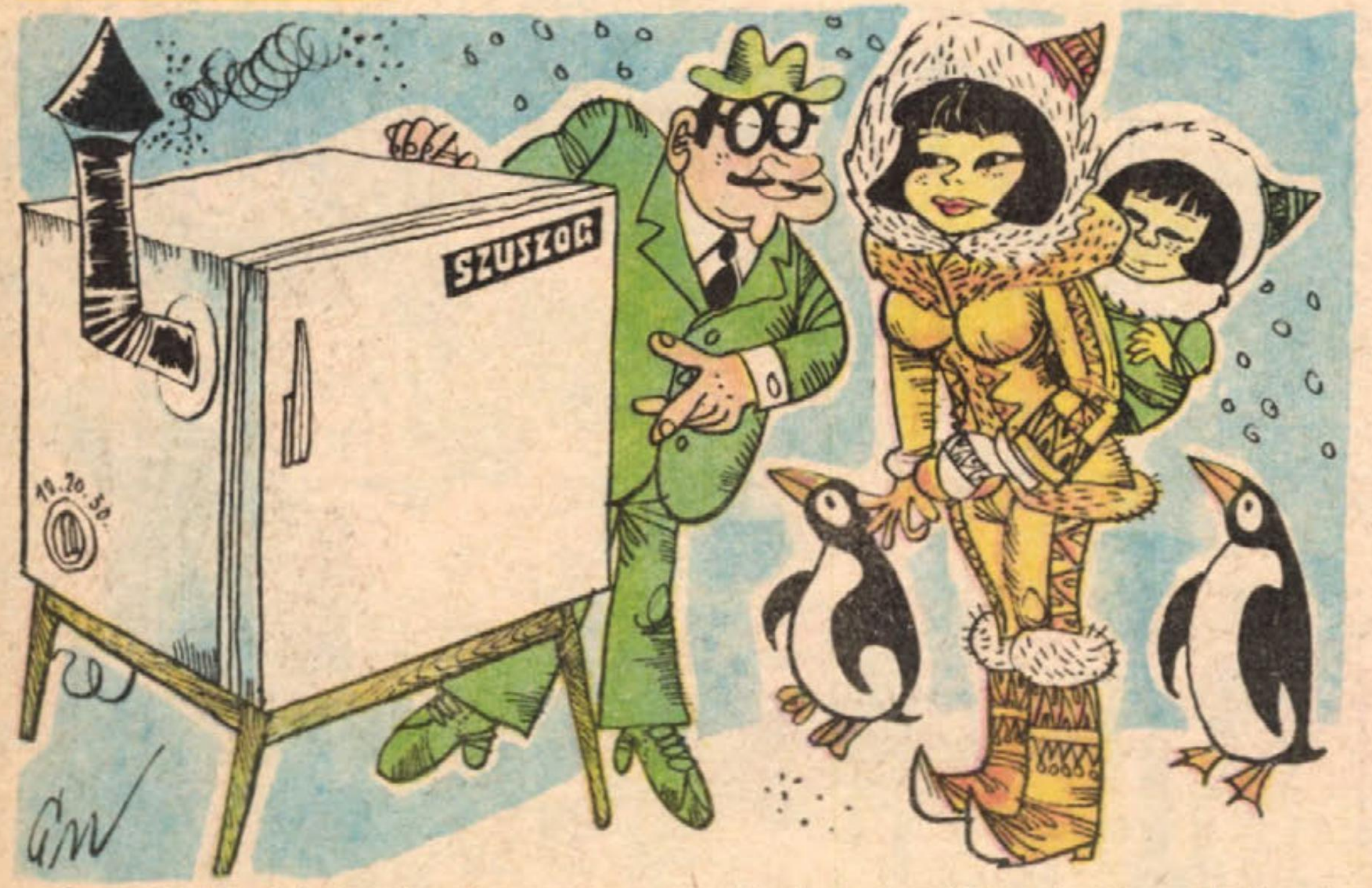
SZUSZOG
19.20.30.

– Sarkvideki háztartásokba nagyon ajánlom a fűthető jégszekrényt!

Erdei Sándor:

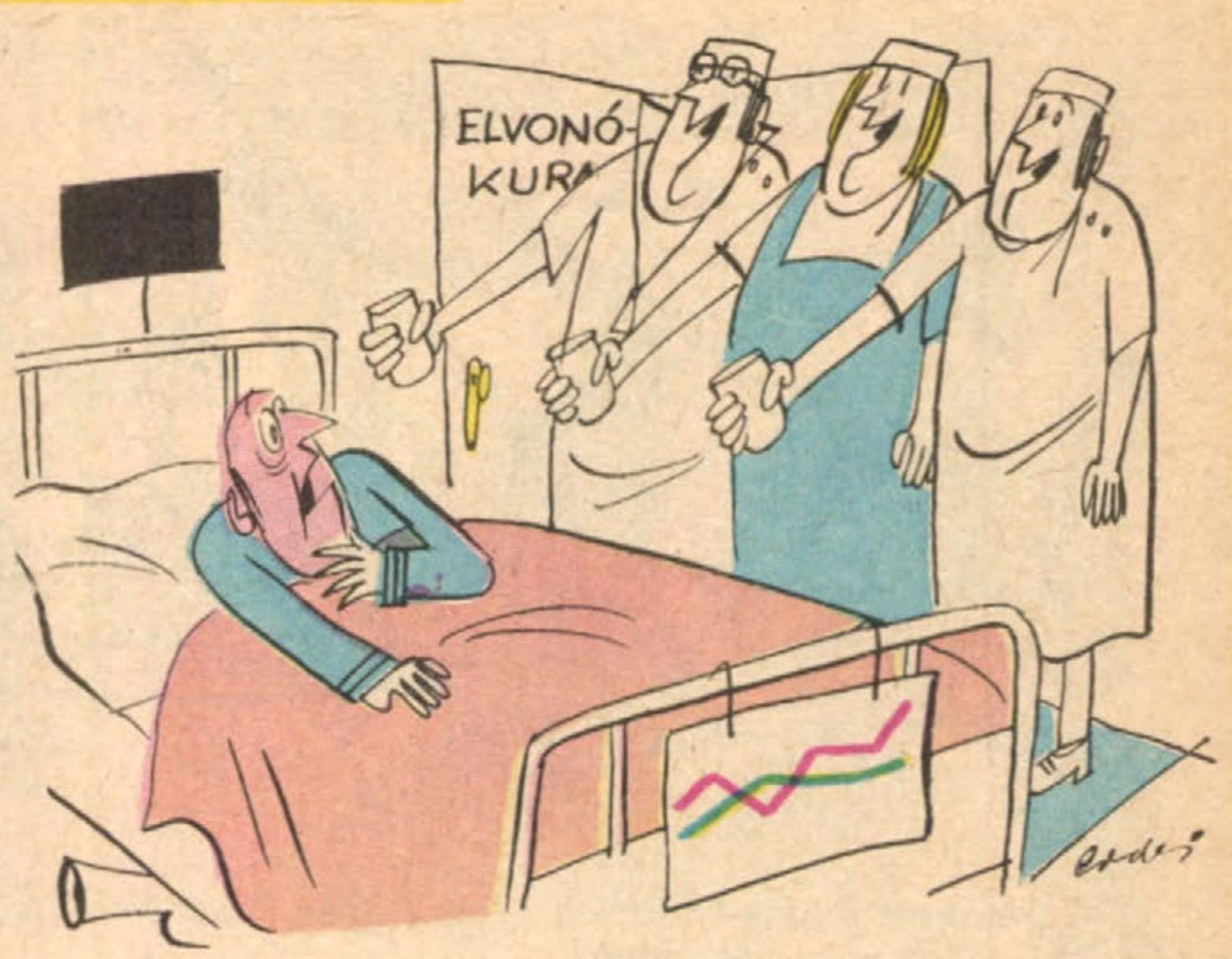
ELVONÓ-KÚRA
Erdei

– Igyunk tejet!

Brenner György:

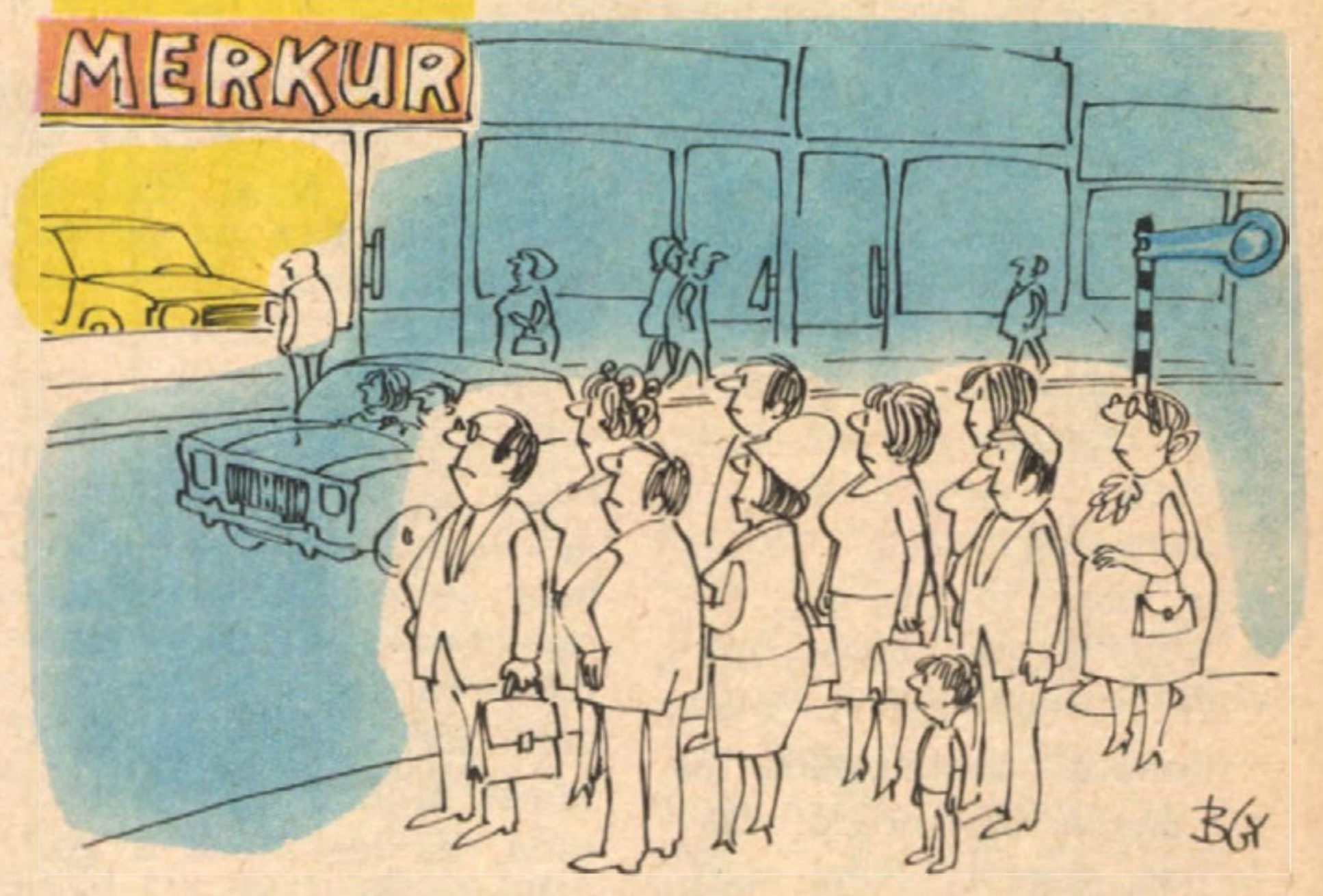

– Vegyen autót! A buszra örökké várni kell, de egy Trabantra csak öt évig!

Tót Gyula:

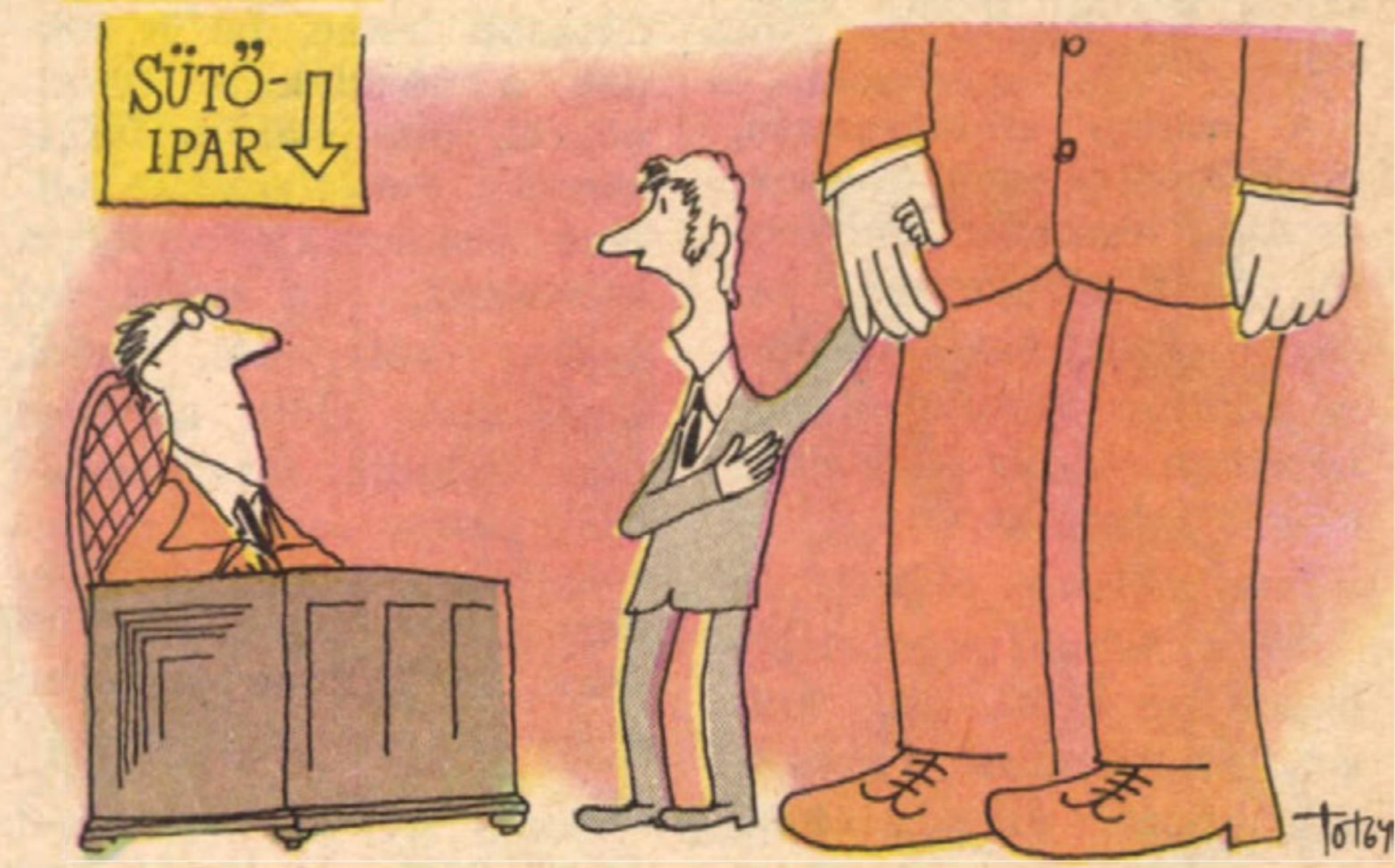
SÜTŐ-IPAR
Tóth

– Figyelmeztetem, hogy a bátyám is nagyon kicsinek találja a zsemléket!

Szűr-Szabó József:

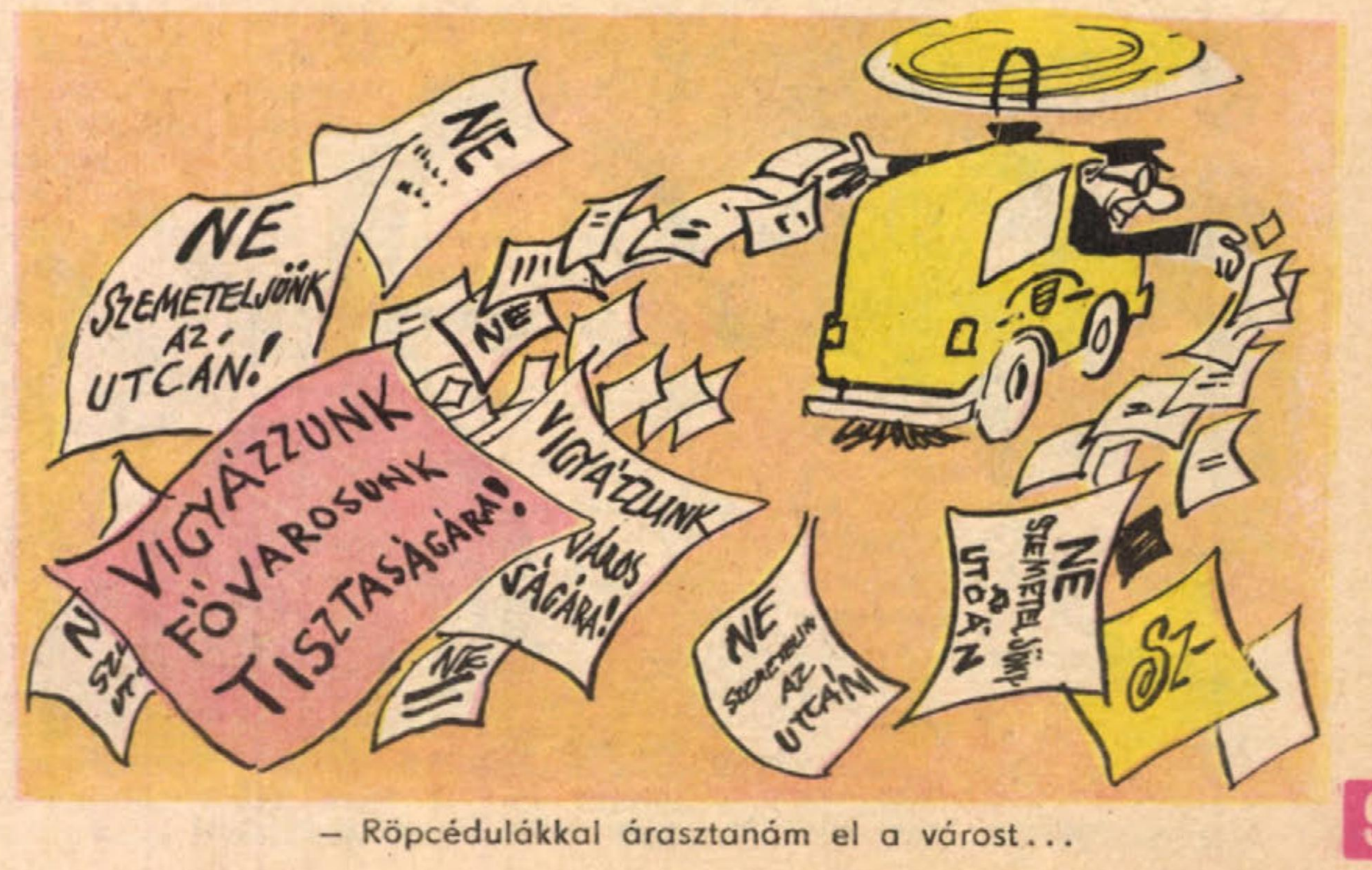
NE
NE SZEMETELJÜNK AZ UTCÁN!
NE
VIGYÁZZUNK FÖVAROSUNK TISZTASÁGÁRA!
VIGYÁZZUNK VÁROS SÁGÁRA!
NE
NE SZEMETELJÜNK AZ UTCÁN!
NE SZEMETELJÜNK UTCÁN
Sz-

– Röpcédulákkal árasztanám el a várost ...

OSTROM

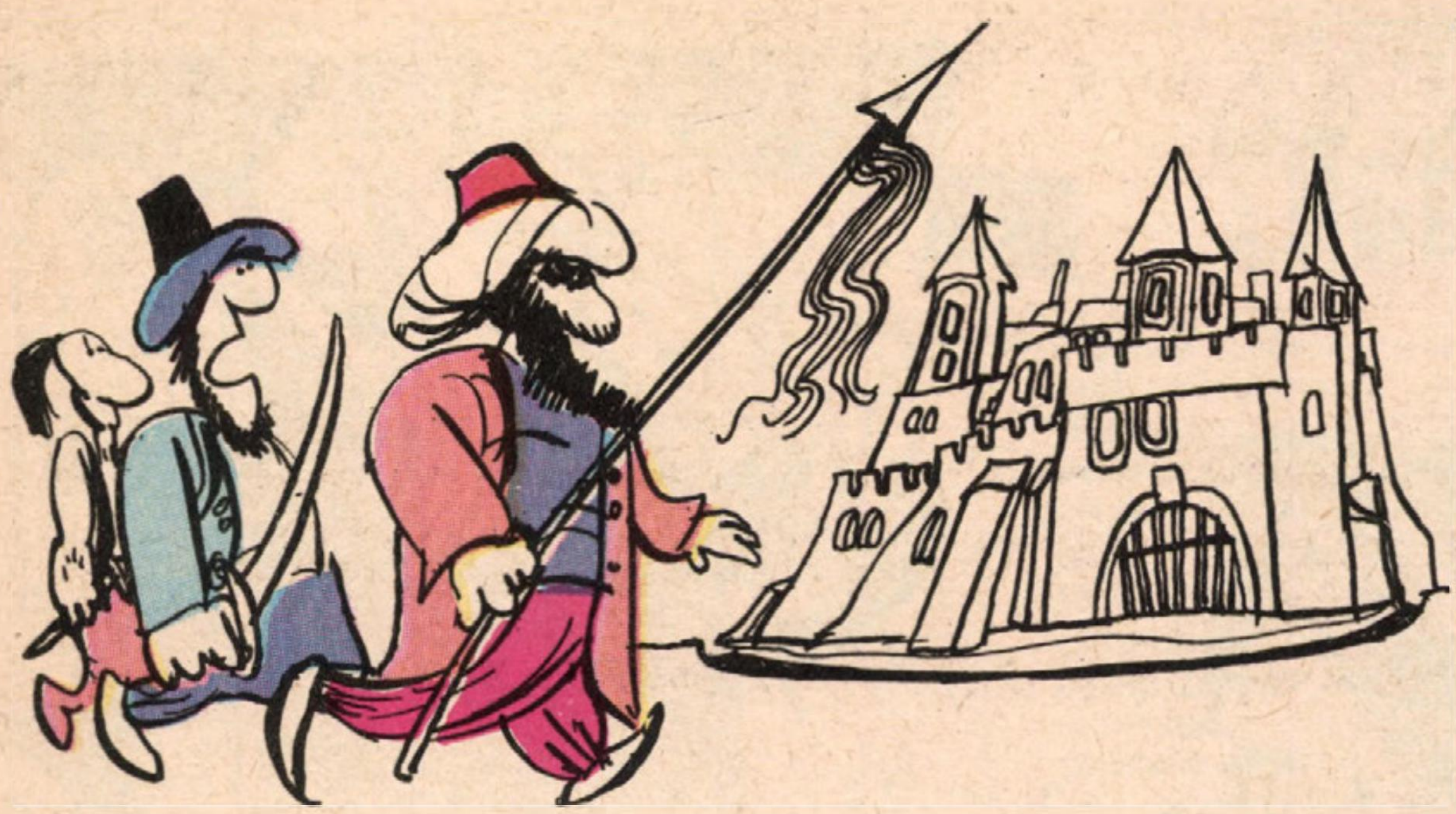

– Ezek nem fogják feladni a várat, félnek, hogy Nemeskürty tollhegyre tűzi őket a huszadik században...

CSŐTÖRÉS

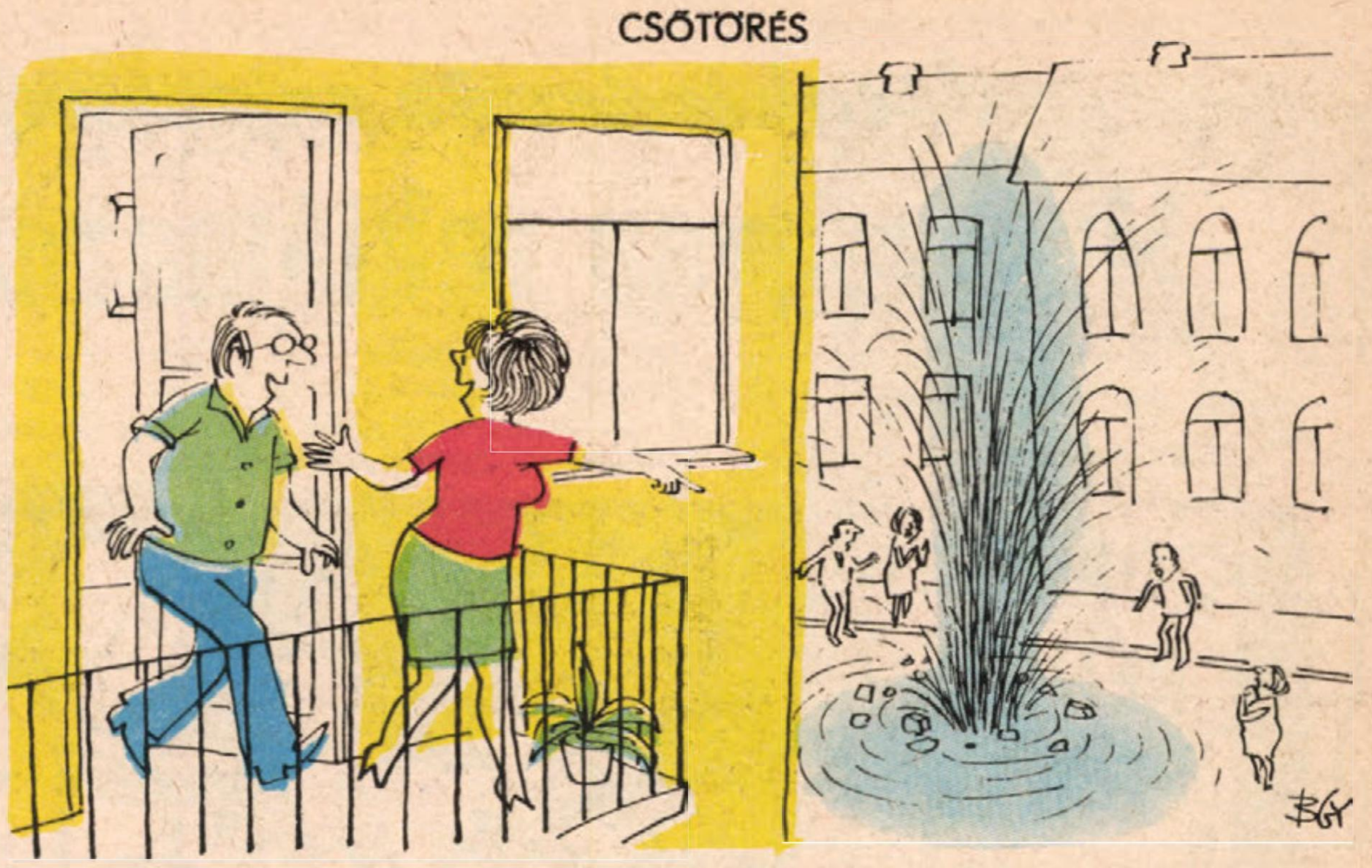

– Gyere gyorsan, szívem, úgyse láttál vizet már napok óta...

Ideje lenne már

Nagylétszámu családom gazdag programról gondoskodik számomra. E programok rendszerint így kezdődnek:

— Igazán ideje lenne már, hogy leszokj a... — a kipontozott helyen mindenki valami mást mond.

Rendes, tisztelettudó és mindenbe beletörődő családtag vagyok, ezért minden tanácsot, intelmet igyekszem megfogadni, és ha valamennyit nem is hajtom végre, annak elsősorban az az oka, hogy akkor semmi másra nem lenne időm.

A minap elhatároztam, hogy módszeresen megkezdem a leszokást mindenről, amit környezetem tanácsol. Ezért egy hatalmas ív papíron kimutatást készítettem arról, hogy miről kell leszoknom.

Íme, néhány részlet:

Ideje lenne már, hogy leszokjam arról, hogy reggel, éhgyomorra rágyújtsak, hogy étkezés közben rágyújtsak, hogy a gyerek szobájában rágyújtsak, hogy az ágyban dohányozzam, hogy a konyhában dohányozzam, hogy az utcán dohányozzam, általában ideje lenne, hogy teljesen leszokjam a dohányzásról. Ideje lenne, hogy leszokjam a homlokráncolásról, a körömrágásról és a gondolkodás közbeni járkálásról az asztal körül, általában az sem ártana, ha leszoknék a gondolkodásról, mert azzal mindig bajba keveredem. Ideje lenne már, hogy leszokjam a kártyázásról, a presszózásról, a haverokkal való lötyögésről, legokosabb lenne, ha leszoknék a barátokról, barátnőkről, általában a társaságról. Feltétlenül le kellene szoknom a borról, a konyakról, a sörről, az örökös kólázásról, arról, hogy ebéd előtt, alatt es után mindig vizet igyak. Ideje lenne leszoknom arról, hogy reggel kávéval kezdjem a napot, sőt, teljesen le kellene szoknom a kávéról, az izgatószerekről, a nyugtatókról és a gyógyszerekről, le kellene szoknom arról a rossz szokásomról, hogy kettesével rohanok felfelé a lépcsőn. Le kellene szoknom a tunyaságról, hogy inkább félóráig várakozom a liftre, minthogy nekimenjek a lépcsőnek. Le kellene szoknom az éjszakázásról, a délelőtti alvásról, esténként az ágyban való olvasásról, az utcán való olvasásról, az értekezletek alatti olvasásról, az olvasásról, akkor, amikor a családom valamelyik tagja beszél hozzám és éppen azt mondja, hogy le kellene szoknom arról, hogy izgassam magam, hogy mindennel törődjem, hogy ne törődjem semmivel, hogy állandóan a jövőn töprengjek, hogy ne gondoljak a jövőmre. Le kellene szoknom a zsíros ételekről, a fűszeres ételekről, a sok húsról, a sok szénhidrátról, igazán táplálóbban kellene étkeznem, és le kellene szoknom, hogy mindig a hasamon jár az eszem, és le kellene szoknom arról, hogy nem étkezem rendszeresen. Le kellene szoknom a politizálásról, a tévénézésről, az örökös csavargásról, az esti sétákról, a fotelben való elterpeszkedésről, le-kellene szoknom arról, hogy cipőben császkálok a nagyszőnyegen, a kisszőnyegen, a parkettán és mezítláb járkálok a hideg kövön. Ideje lenne, hogy leszokjam a piperkőcködésről, arról, hogy nem adok a külsőmre, hogy mindig a legújabb divat szerint akarok öltözni, hogy legszívesebben rongyokban mutatkoznék az emberek előtt. Le kellene szoknom a nagyképűségről, a szerénykedésről, az álszerénykedésről, és legfőképpen le kellene szoknom, hogy a fejemhez kapkodok, ha valaki a családtagjaim közül a legnagyobb jóindulattól vezérelve arra okít, hogy miről kellene leszoknom.

Listám korántsem teljes, sok mindent fel kellene még írni, amiről ideje lenne leszoknom. De ezeket már nem írom fel. Helyette kitépem Norvégia erdeiből a legmagasabb fenyőt, belemártom az Etna tűzörvényébe és lángbetűkkel írom az égre:

„Ideje lenne, hogy ne akarjatok semmiről leszoktatni, egyszer úgyis mindenről leszokom, de ahogy titeket ismerlek, akkor meg az lesz a bajotok!"

Ősz Ferenc

TÖRTÉNELMI IDŐK

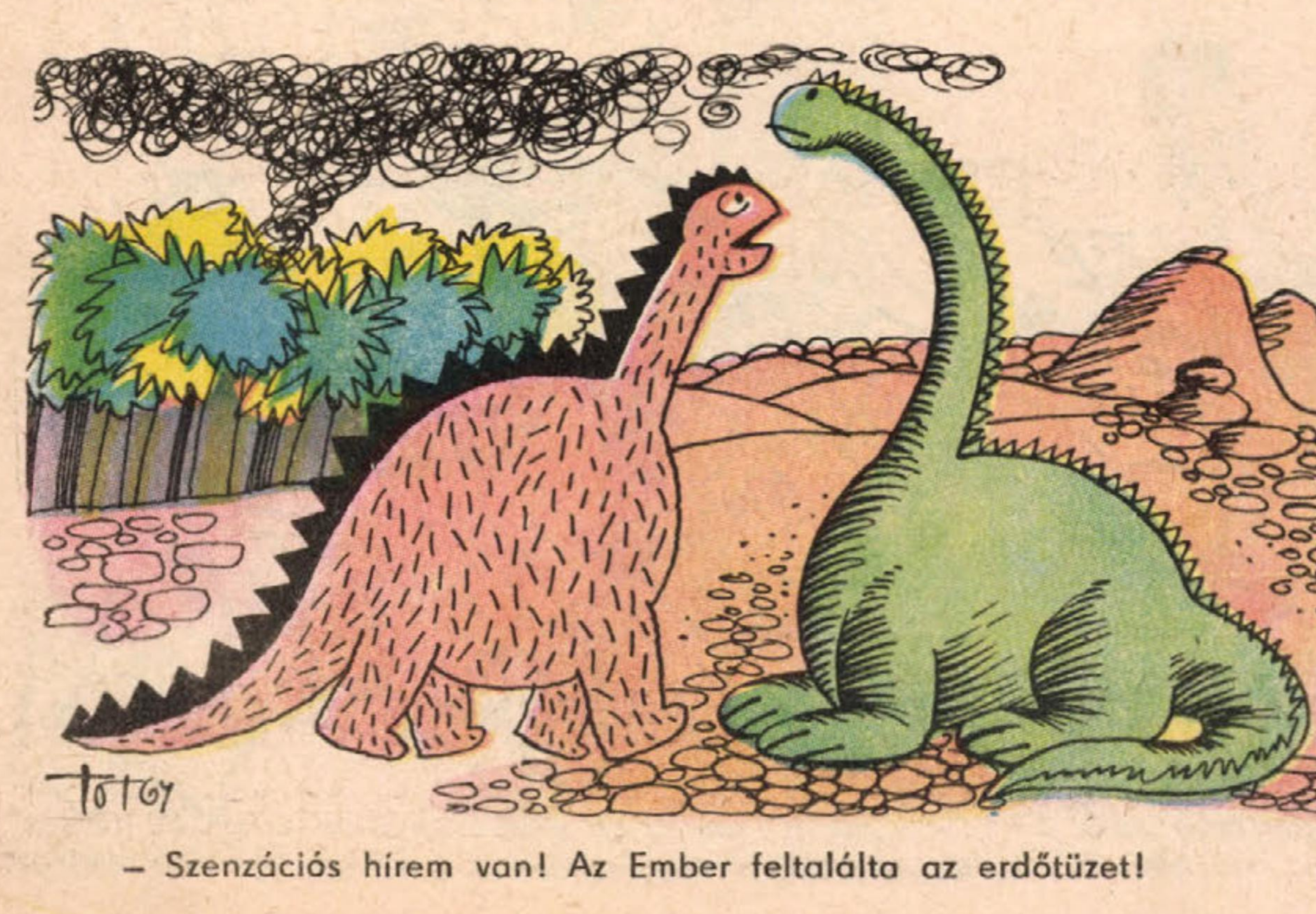

– Szenzációs hírem van! Az Ember feltalálta az erdőtüzet!

ÉLELMES EMBER

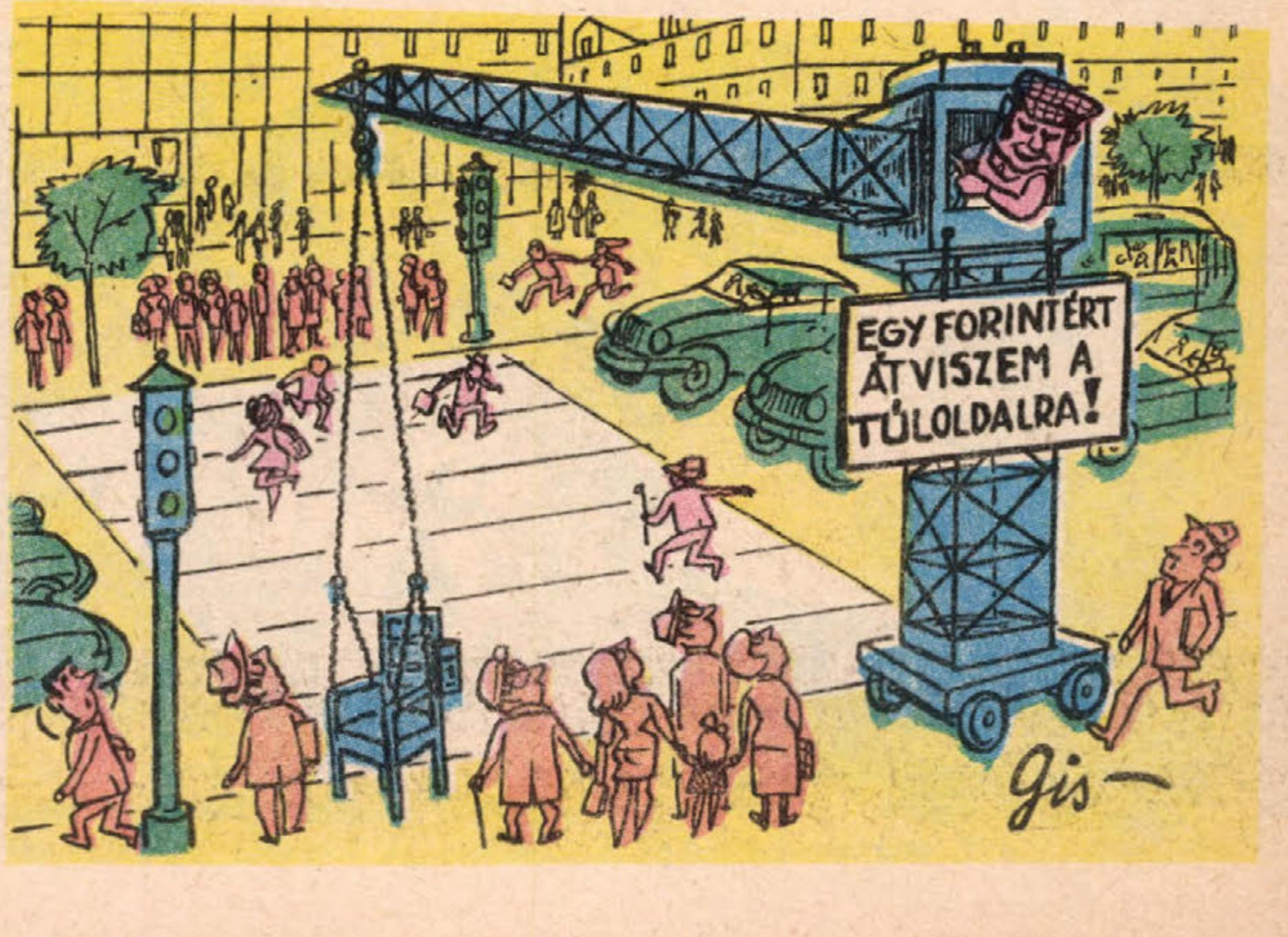
EGY FORINTÉRT ÁTVISZEM A TÚLOLDALRA!
Gis

JEL

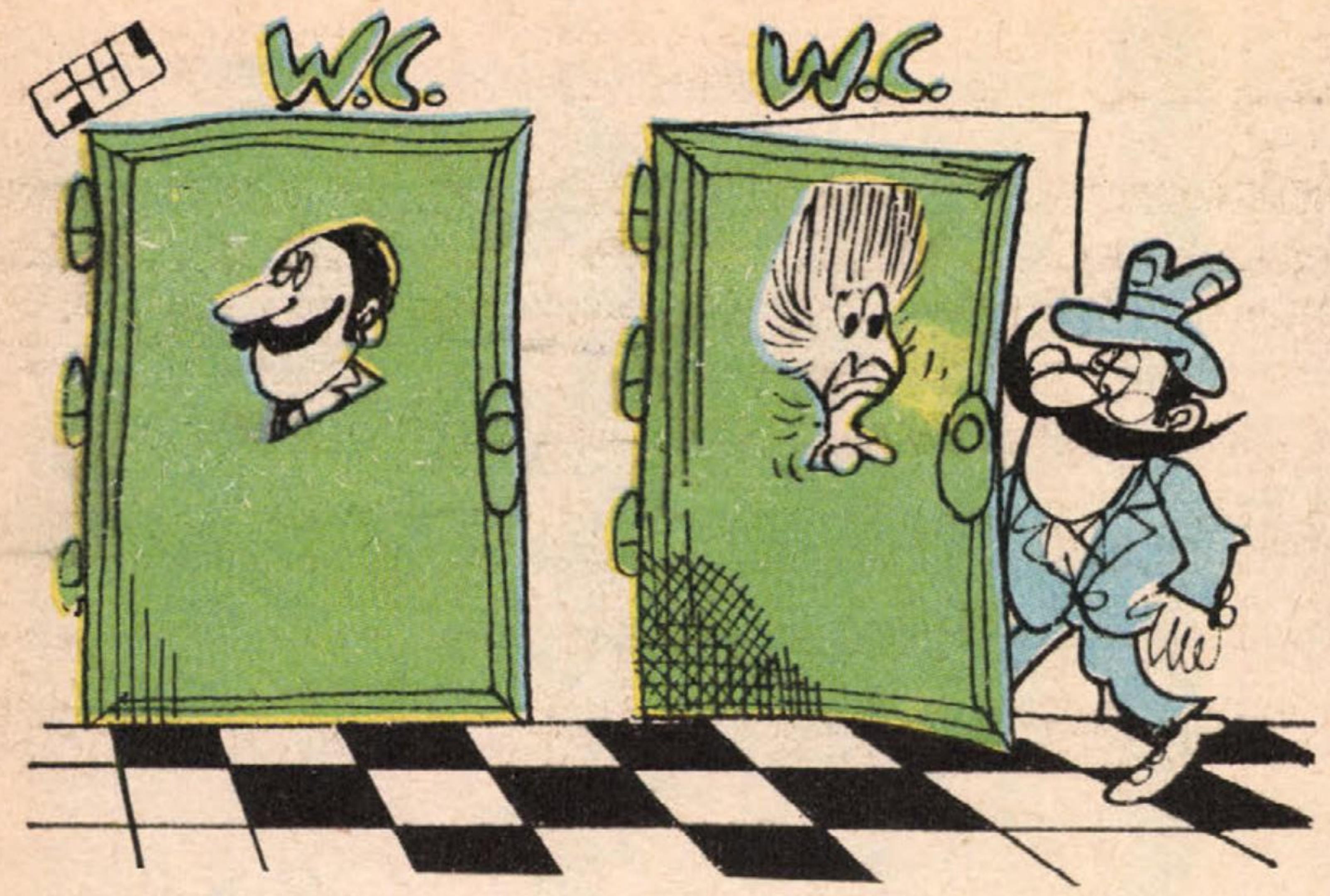

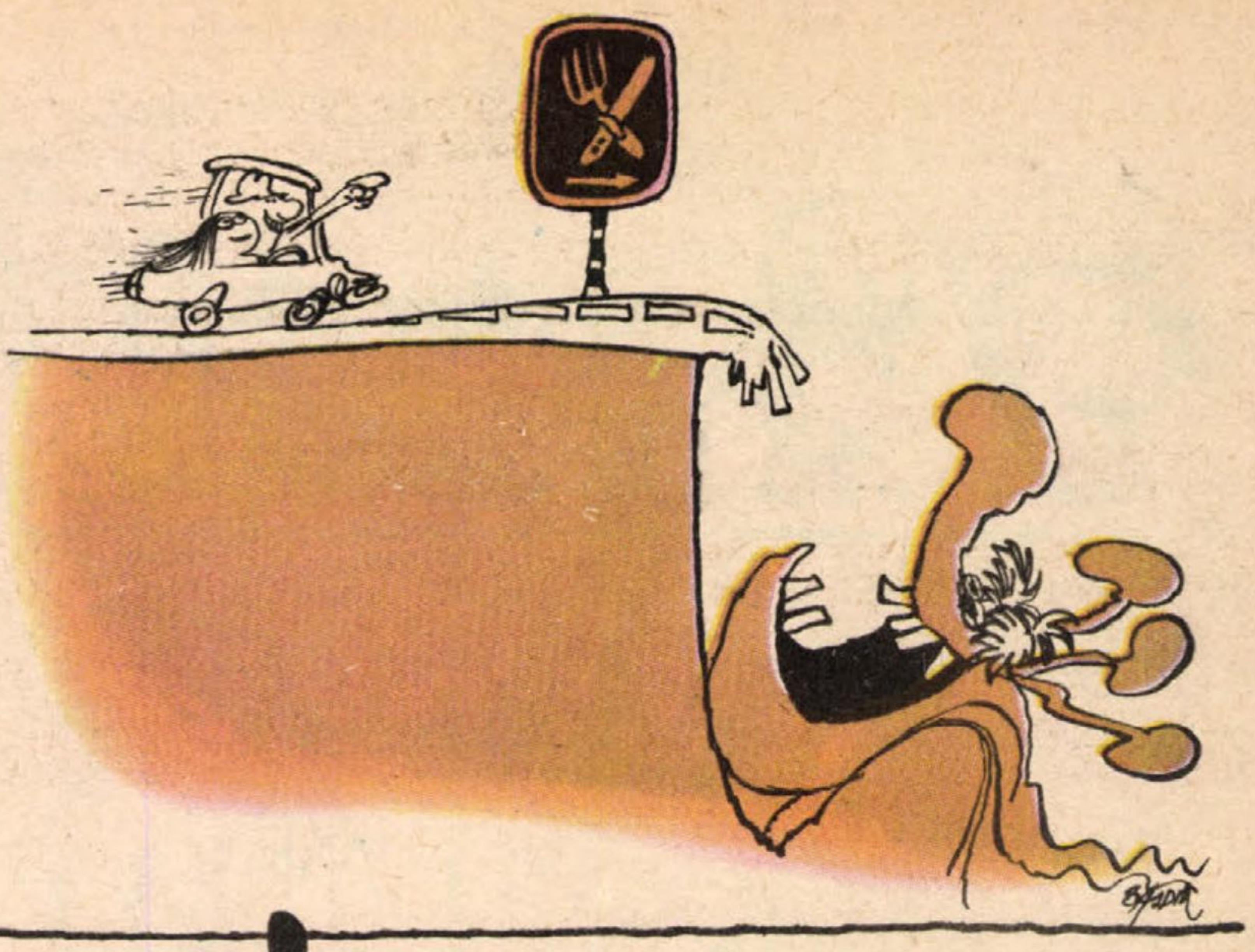

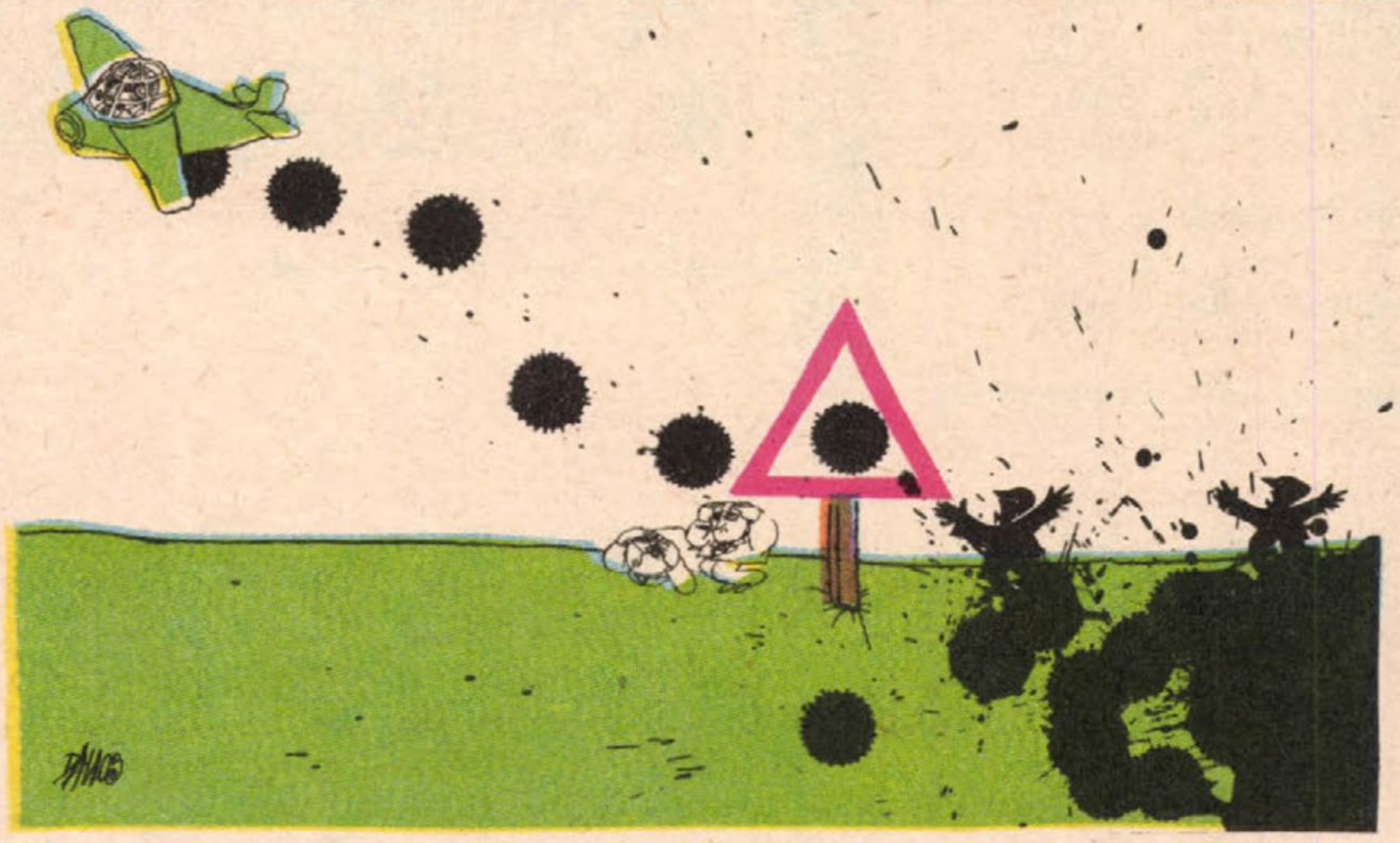

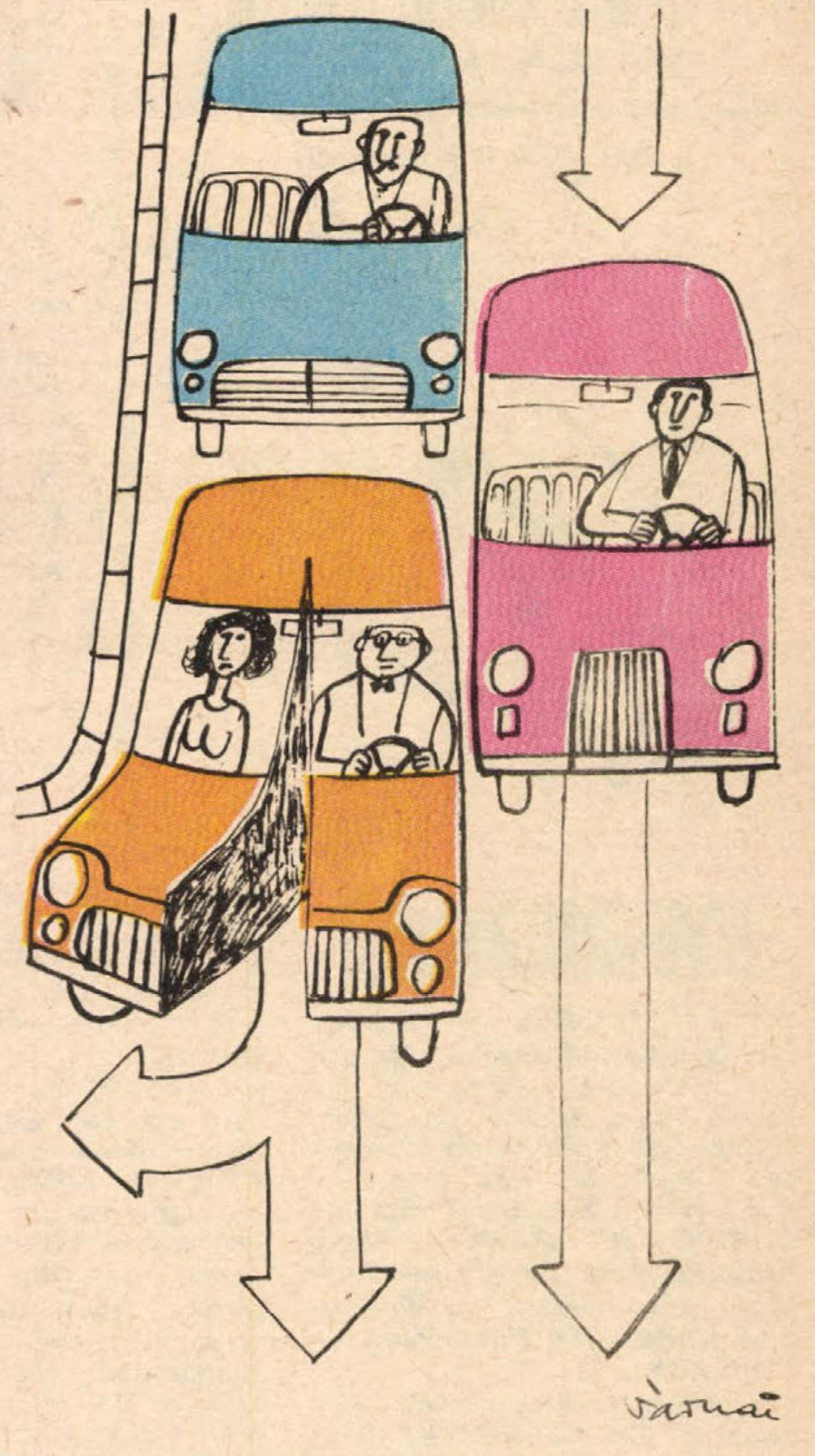

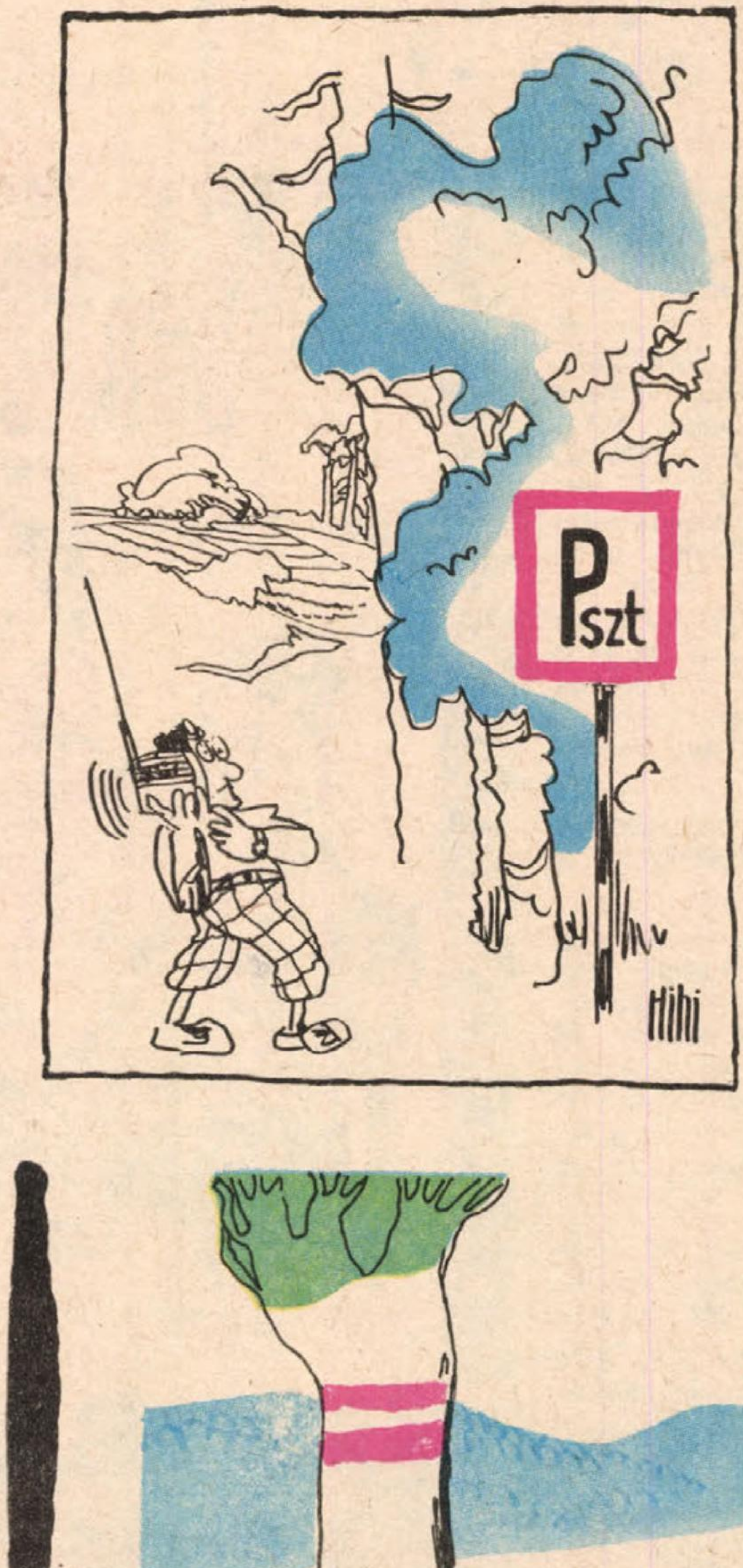

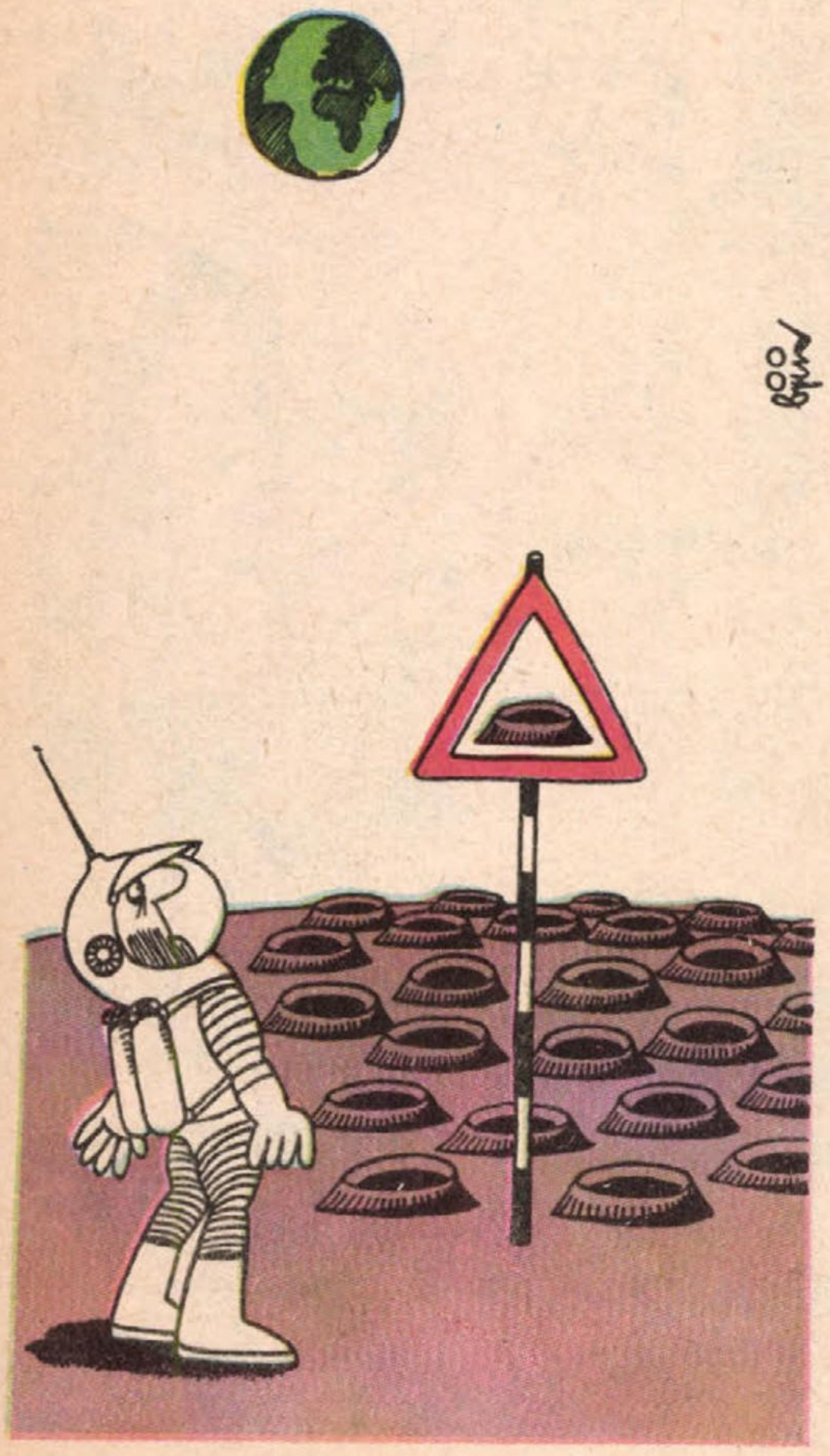

FÜLÖP • SAJDIK • DALLOS •
VÁRNAI • HEGEDÜS •
BALÁZS-PIRI • SZÜR-SZABÓ •

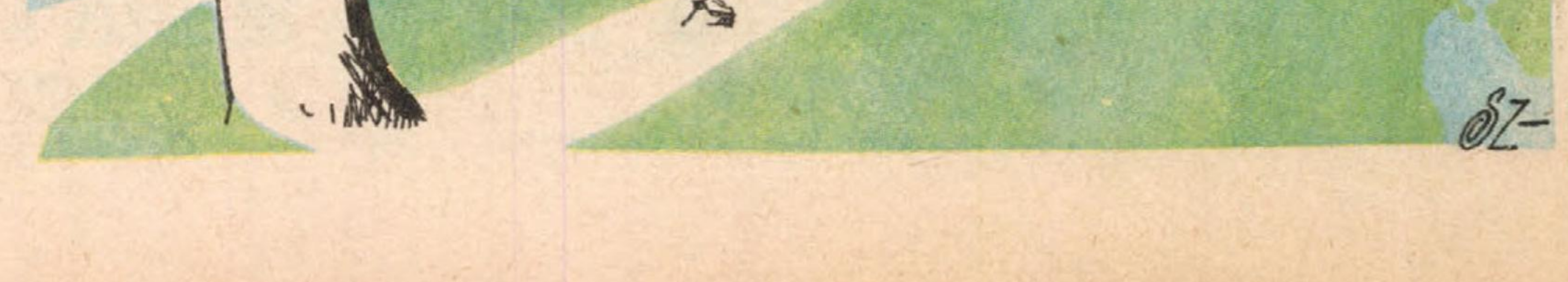

ALÁRENDELTSÉG

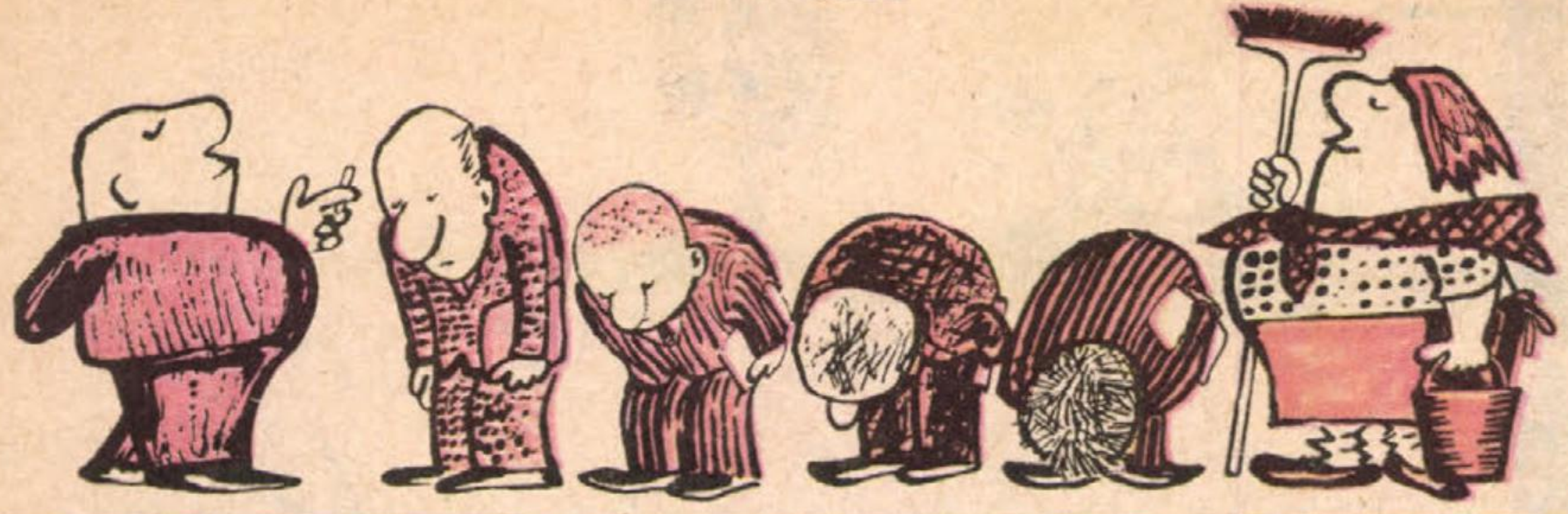

IMPORT HUMOR

(CSEH, ANGOL, LENGYEL, FRANCIA LAPOKBÓL)

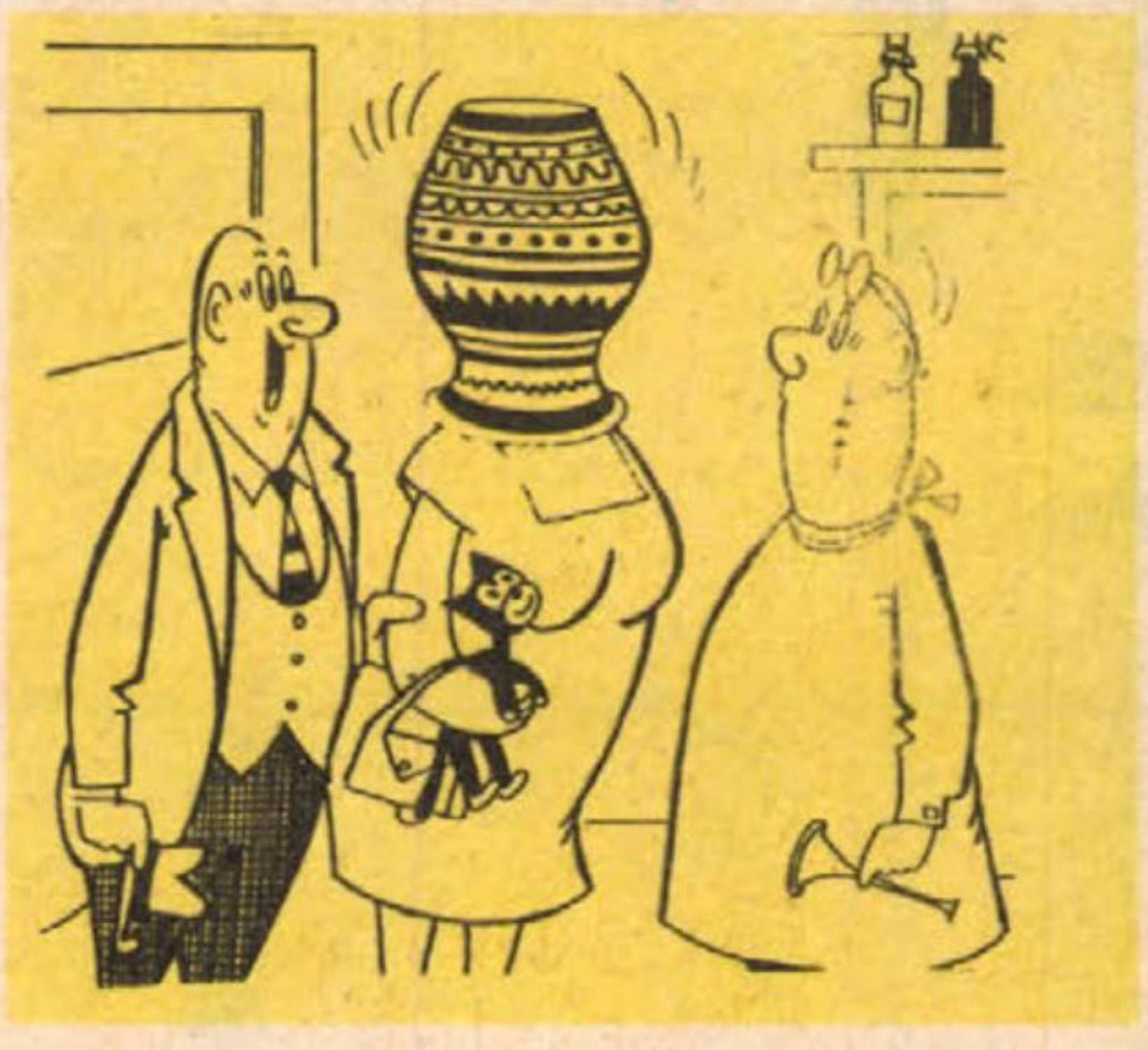

– Mielőtt kifizettük volna ezt a drága kínai vázát, a feleségem okvetlenül tudni akarta, milyen belülről.

CSODA A REPÜLŐTÉREN

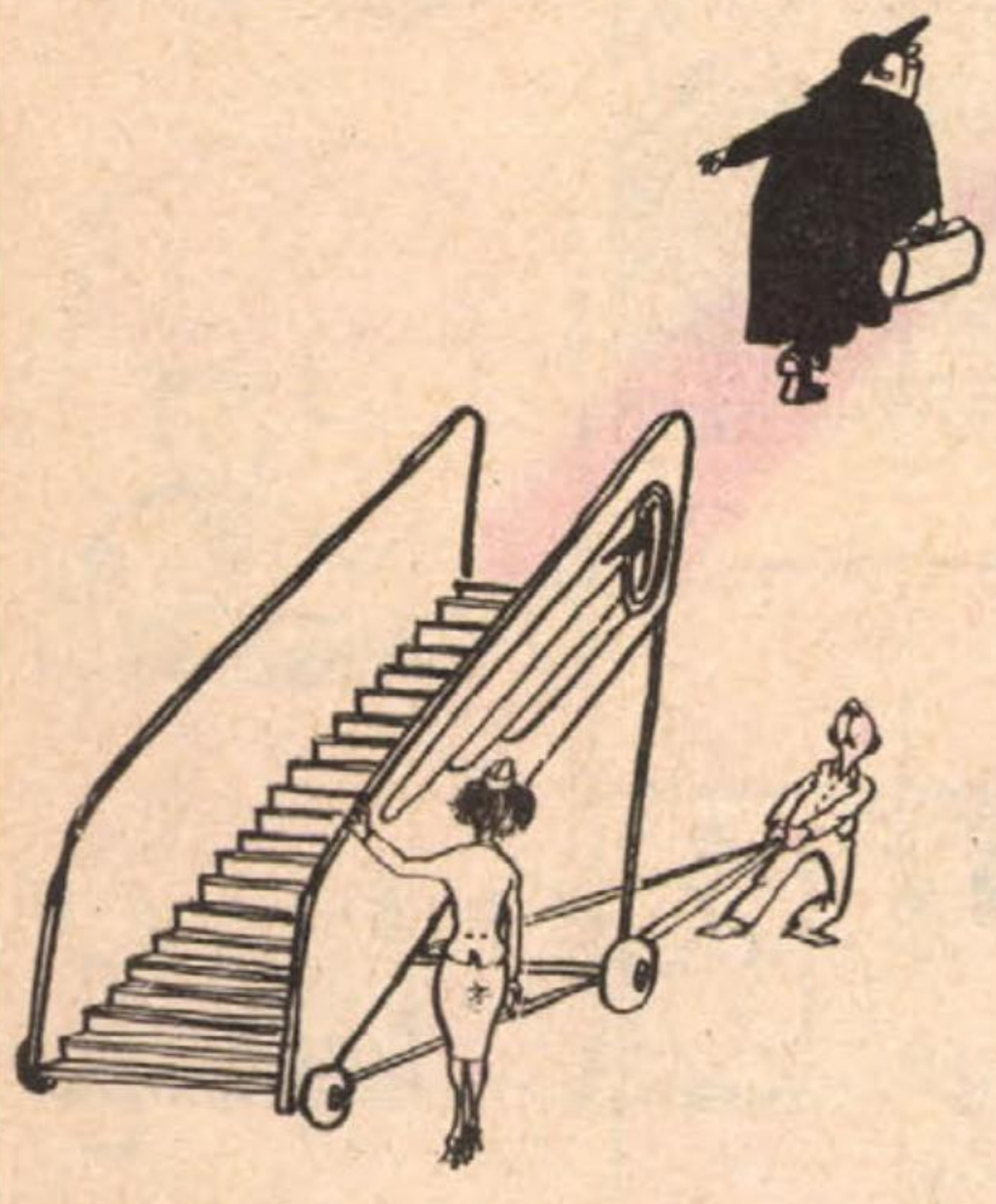

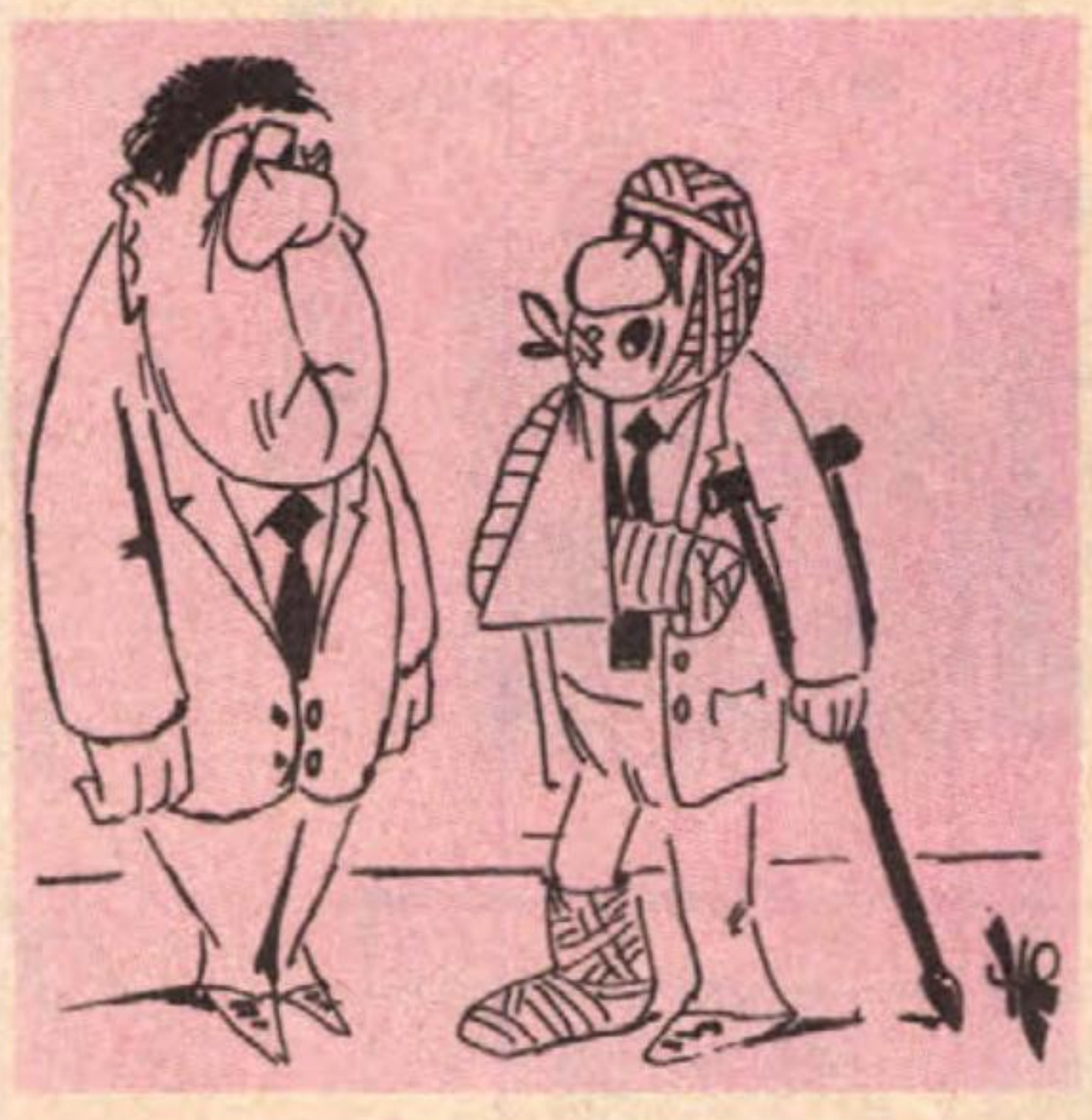

– Autóbaleset?
– Nem. Kupadöntő.

NŐI FOCI

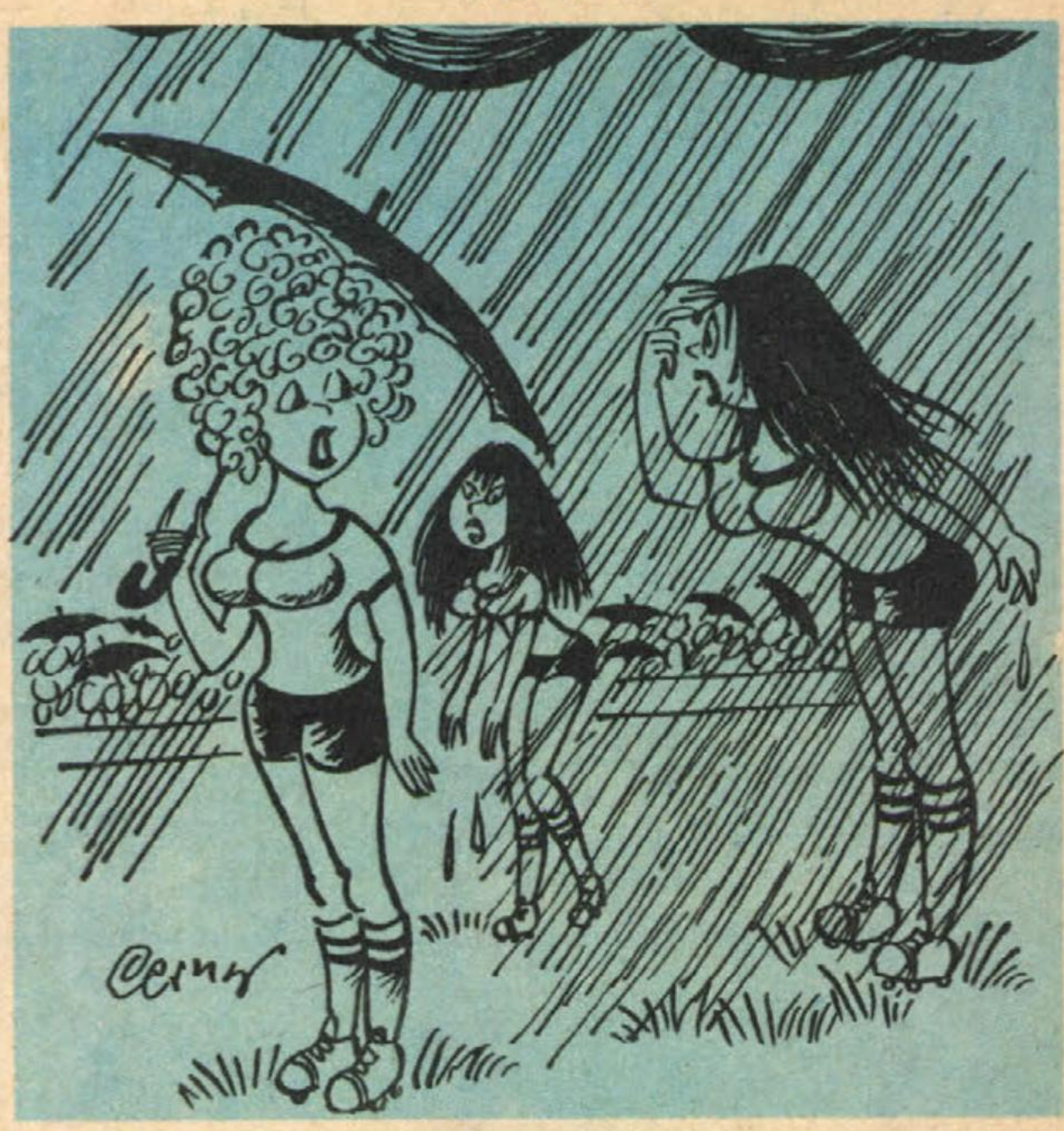

– Most jöttem a fodrásztól, csak nem teszem tönkre a frizurámat...

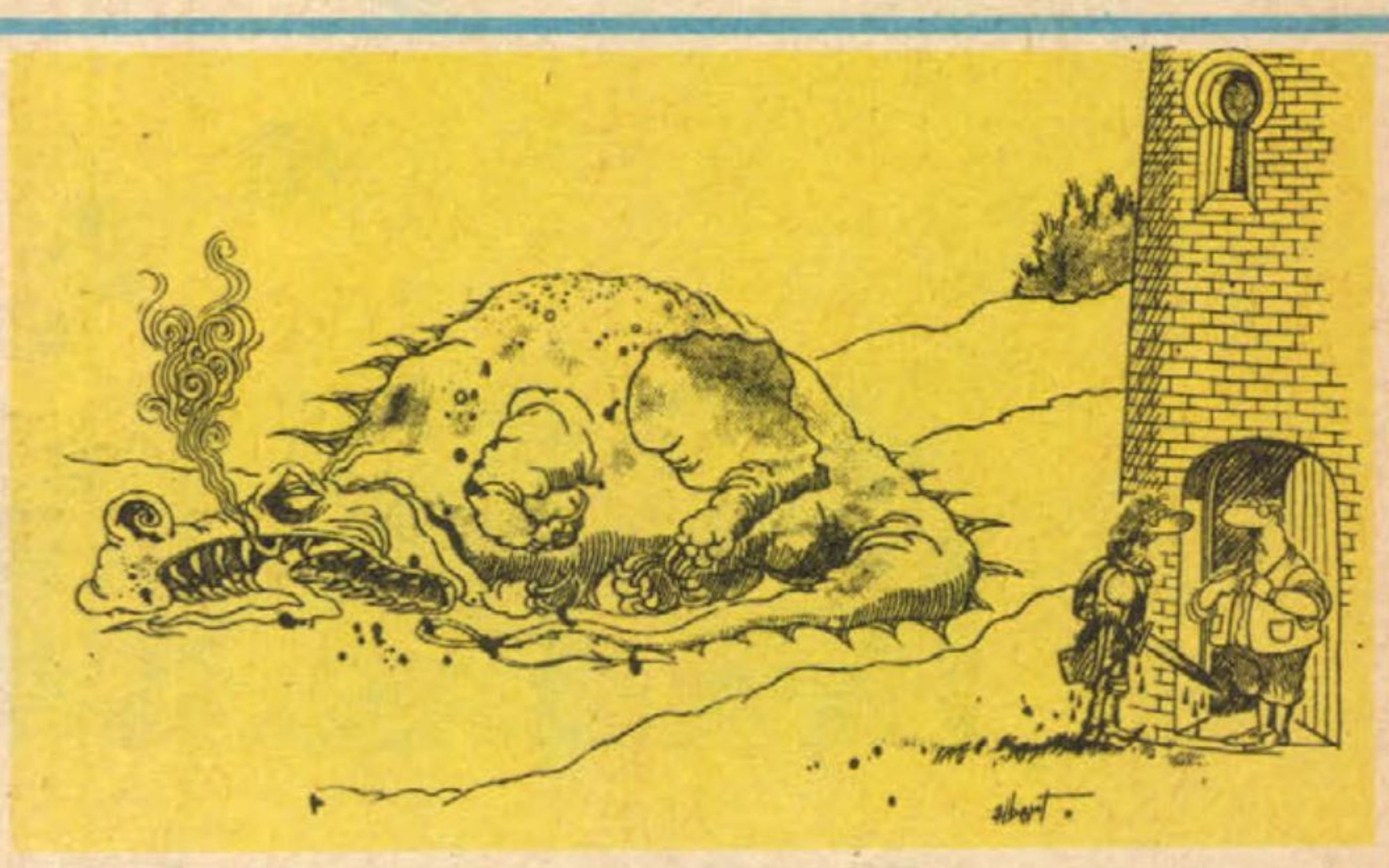

– Huszonötször megmondtam már, hogy én csak az apróvadat szeretem...

NYARALÁS

Az IBUSZ kirendeltség nyári utazásokat hirdető kirakata előtt egy ismerős hátra lettem figyelmes. A kissé görnyedt tartás, az erősen csapott bal váll nem hagyott semmi kétséget. Ő az. Sehoda Guszti, akinek a hátát négy éven át tanulmányozhattam az iskolában: az előttem levő padban ült. Harsányan rákiáltottam:

— Szevasz, öregfiú! Hol nyaralsz az idén? Külföldön? Esetleg egy szép hazai túra? Látom, nagyon figyelmesen tanulmányozod az utazási lehetőségeket.

Guszti rosszkedvűen legyintett:

— Önsanyargatásból. Én az idei szabadságomat a Külső Gázszag utca 107, I. emelet 10-ben töltöm, vagyis a lakásomon.

— Anyagi okok miatt?

— Ami a pénzt illeti, igazán megengedhetném magamnak egy kis csavargást a nagyvilágban, de csak tizenöt nap szabadságom van. Ez pedig épphogy szűkösen elég a várakozásra.

— Miféle várakozásra és hol? — hebegtem értetlenül.

— Nézd, pajtás, én mindig nagy figyelemmel kísérem a lapok levelezési rovatait. A panaszos levelek zöme arról szól, hogy a panaszos ennyi és ennyi nap szabadságot vett ki, mivel megígérték, hogy a vásárolt árut a lakására szállítják. Aztán az ügyfél két napig türelmesen várakozik odahaza, de hiába. Később telefonál a szállítási osztály vezetőjének, aki elnézést kér és ünnepélyesen megígéri, hogy másnap reggel pontosan negyedkilenc után öt perccel a szállítómunkások csöngetnek az ajtón. Kivesz még egy nap szabadságot. Másnap is hiába várakozik odahaza. Most már felhívja az igazgatót, aki elnézést kér és ünnepélyesen megígéri, hogy másnap pontosan negyedkilenc után öt perccel hazaszállítják lakására az árut. A levélíró még egy nap szabadságot vesz ki a munkahelyén. De ismét hiába várakozik odahaza, csak öt nap múlva szállítják le az árut...

Sehoda Guszti nagykockás zsebkendőjével megtörölte a homlokát:

— Nos, öregem, ez a helyzet. Én előrelátó ember vagyok. Az idén boylert vásárolok, továbbá tüzelőt is szállítanak nekem, és egy szerelőt is ki kell hivatnom. Egy-egy akció lebonyolítására öt napot szánok. Így aztán a tizenöt nap szabadságom éppen hogy csak elég.

— Együttérzek veled — nyújtottam baráti jobbomat Gusztinak —, de talán túl sötéten látsz. Reméljük, hogy nem telik el várakozással a nyári vakációd.

Sehoda Guszti amúgysem derűs orcája még jobban elkomorult:

— Lehet. De én óvatos vagyok. Már fizetés nélküli szabadságot is kértem. Ami biztos, az biztos...

Galambos Szilveszter

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NINCS GENERÁCIÓS VITA...

...HA A BAJKÁL LAKÓSZOBÁRÓL VAN SZÓ!

MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK
A MA EMBERÉNEK BÚTORA

bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK ◦ HIRDETÉSEINK ◦ HIRDETÉSEINK ◦ HIRDETÉSEINK

A HÉT HAT NAPJÁN SZIVÁRVÁNY!
Szivárvány ÁRUHÁZ
OTT VAGYUNK A VÁROS MINDEN PONTJÁN!

NE FÉLJEN, MOST NEM IJESZTEM MEG, MERT SIETEK A SAJT-VÁSÁRRA !!!
TEJIPAR

TÜCSÖK és BOGÁR

A statisztikák tömegéből

A szépnevű Lorenza Guerrieri hirtelen bukkant fel a csinos statiszták tömegéből, mint Nino Manfredi partnernője a Rosolino Paterno, soldato című filmben. A jó mozgású, huszonnégy éves szőkeséget a Ciao, Rudy című musicalra is szerződtették, ő játszotta Alberto Lionello, azaz Rudolph Valentino feleségét. (Annabella)

Így fest, amikor nem a statisztát, hanem a statisztikát kozmetikázzák!

(A Film, Színház, Muzsika c. lapban fedezte fel Berkes András budafoki olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

kerül árverésre. A fogatokat a nemzetközi versenyeken is sikerrel szerepelt legjobb magyar hajtók idomították. A lovakkal együtt licitálhatnak a vevők a kocsikra is.

Nem licitálunk Sümegen kocsira. Nehezen viselnénk el, ha egy ló lefőzne minket.

(A Hétfői Hírekben észlelte Sebestyén Gyuláné, pécsi olvasónk)

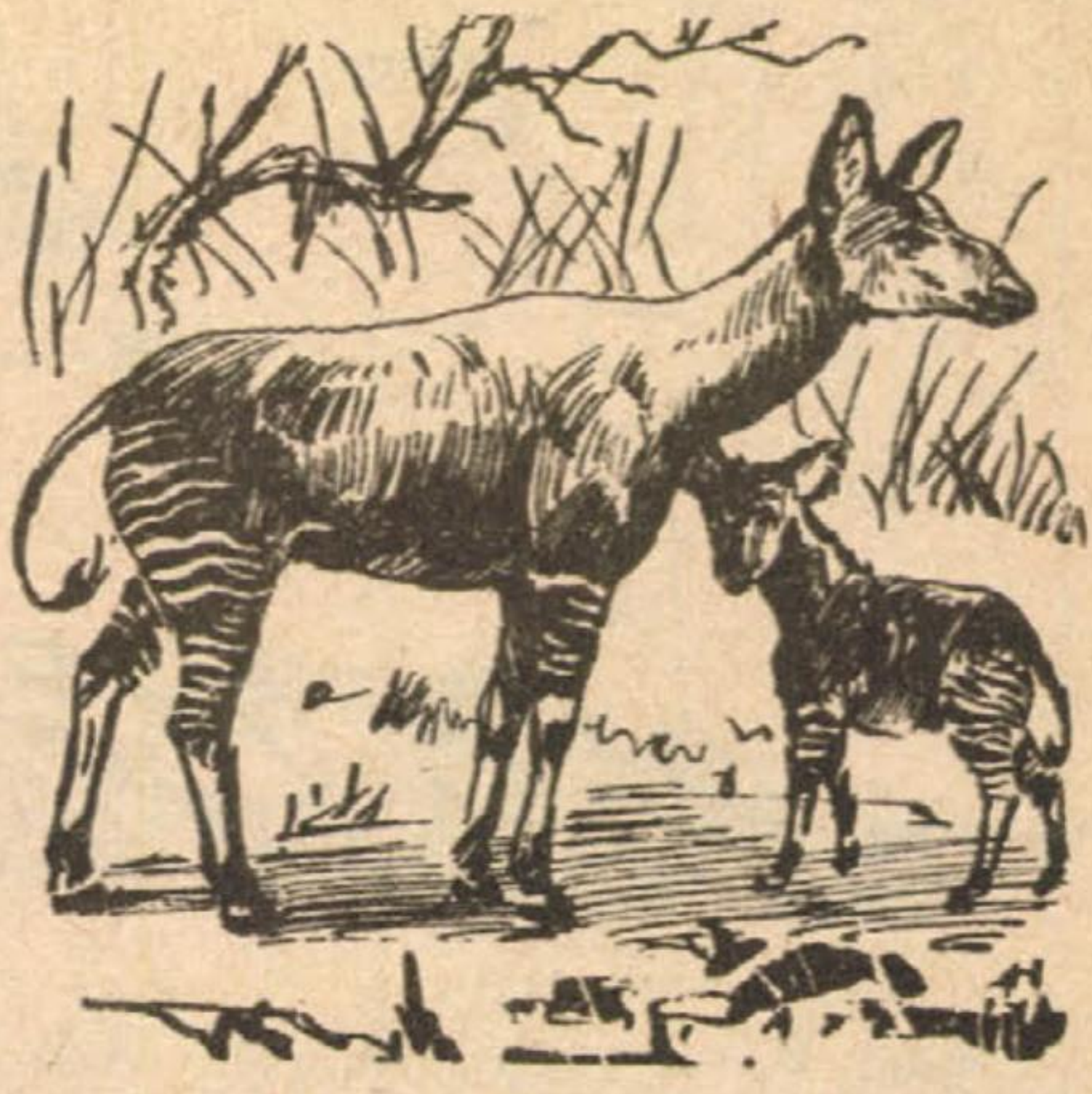

Az okapi nagyon félénk és óvatos állat. Megfogni vagy akár csak megnézni élő embernek rendkívül nehéz. Még a

Érdemes meghalni azért, hogy az ember okapit láthasson?

(A Népszabadságból ollózta Ardó István, soltszentimrei olvasónk)

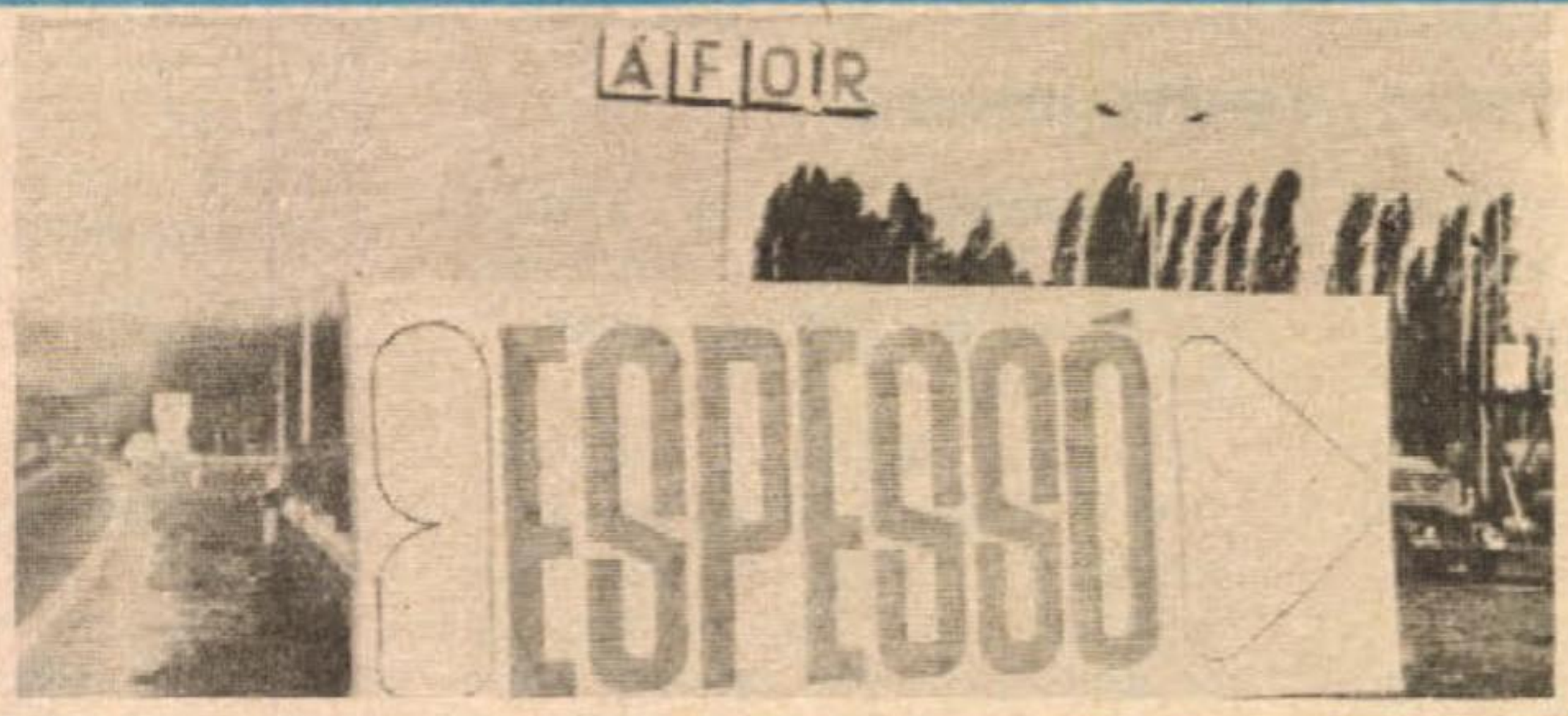

Pedig egy R-betű még odafért volna!

(Tatabányán, az M 1-es országút mentén fotózta Lukács József, tatai olvasónk)

KÍSÉRŐZENE

Imádom a rádió reggeli reklámközleményeit. Azokban a nehéz percekben, amikor az embernek ki kell másznia a paplan alól, hitet és bizalmat öntenek belém; nem vagyok egyedül, hiszen minden gondomon-bajomon segít a vevőszolgálat, a Keravill, az áruházak hétfői kedvezményes árai és a kozmetikai ipar csodás hatású szépítőszerei. Úgy érzem ilyenkor, hogy szinte az egész emberiség szól hozzám s dolgozik üdvöm érdekében, s nyomát sem tapasztalom az irodalomból jól ismert elidegenedésnek.

A napokban azonban — egyik kora reggelen — minden bizalmam összeomlott. Hat óra ötven perckor ugyanis a szép ígéretek és kecsegtető ajánlatok aláfestő zenéje egy régi sláger volt. S mivelhogy a régi slágerek számomra az elszállt ifjúságot hozzák vissza, emlékszem a szövegükre is. Az említett régi slágernak pedig ez volt a szövege: „Auch Du wirst mich einmal betrügen, auch Du, auch Du wirst mich einmal belügen...” Vagyis magyarul: „Te is be fogsz csapni egyszer, te is meg fogsz csalni egyszer...”

Ez a dal kísérte a kereskedelmi reklámokat.

Az egész napom el volt rontva.

sz. l.

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

P

Lehoczki István rajzai

PALACK

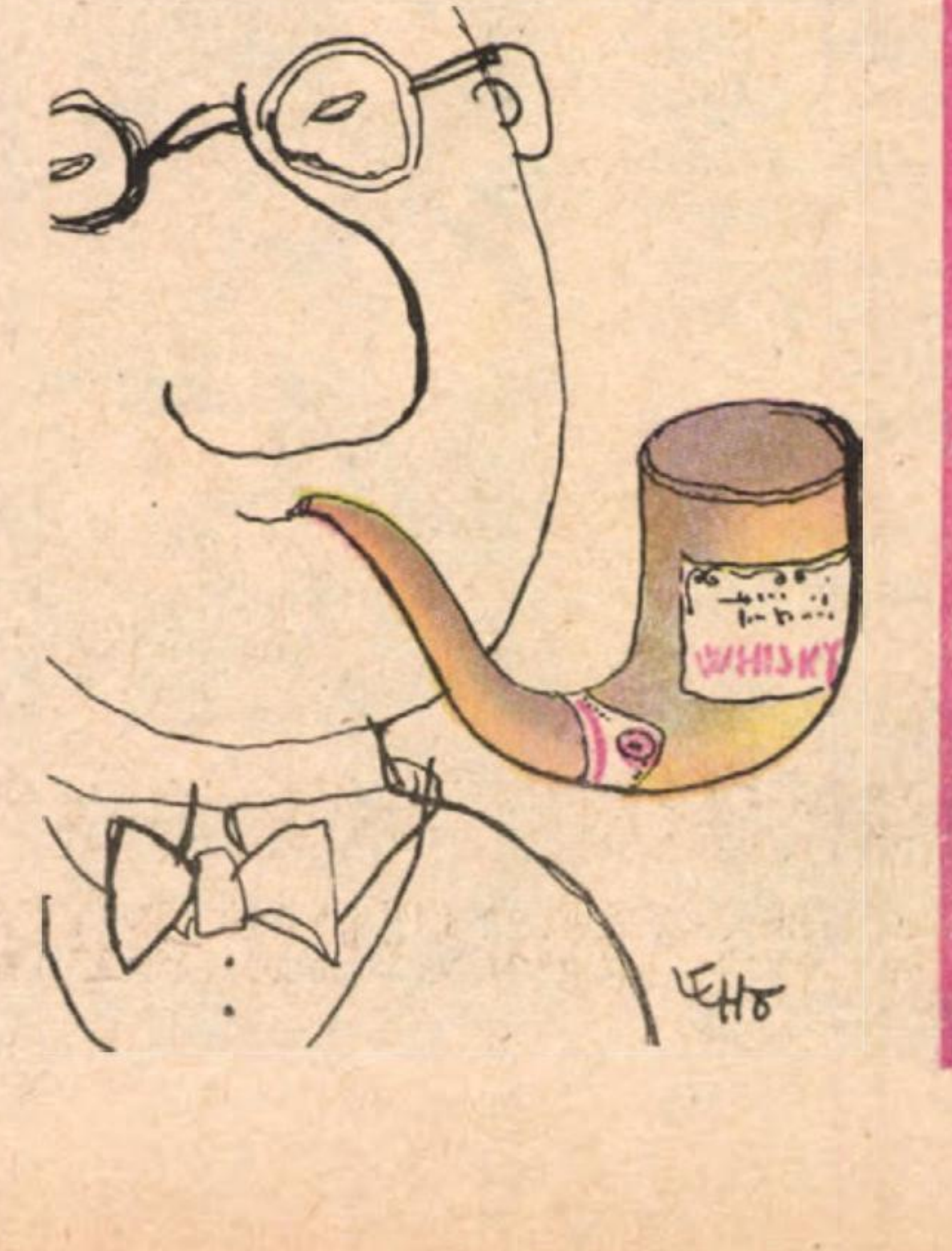

PÁHOLY

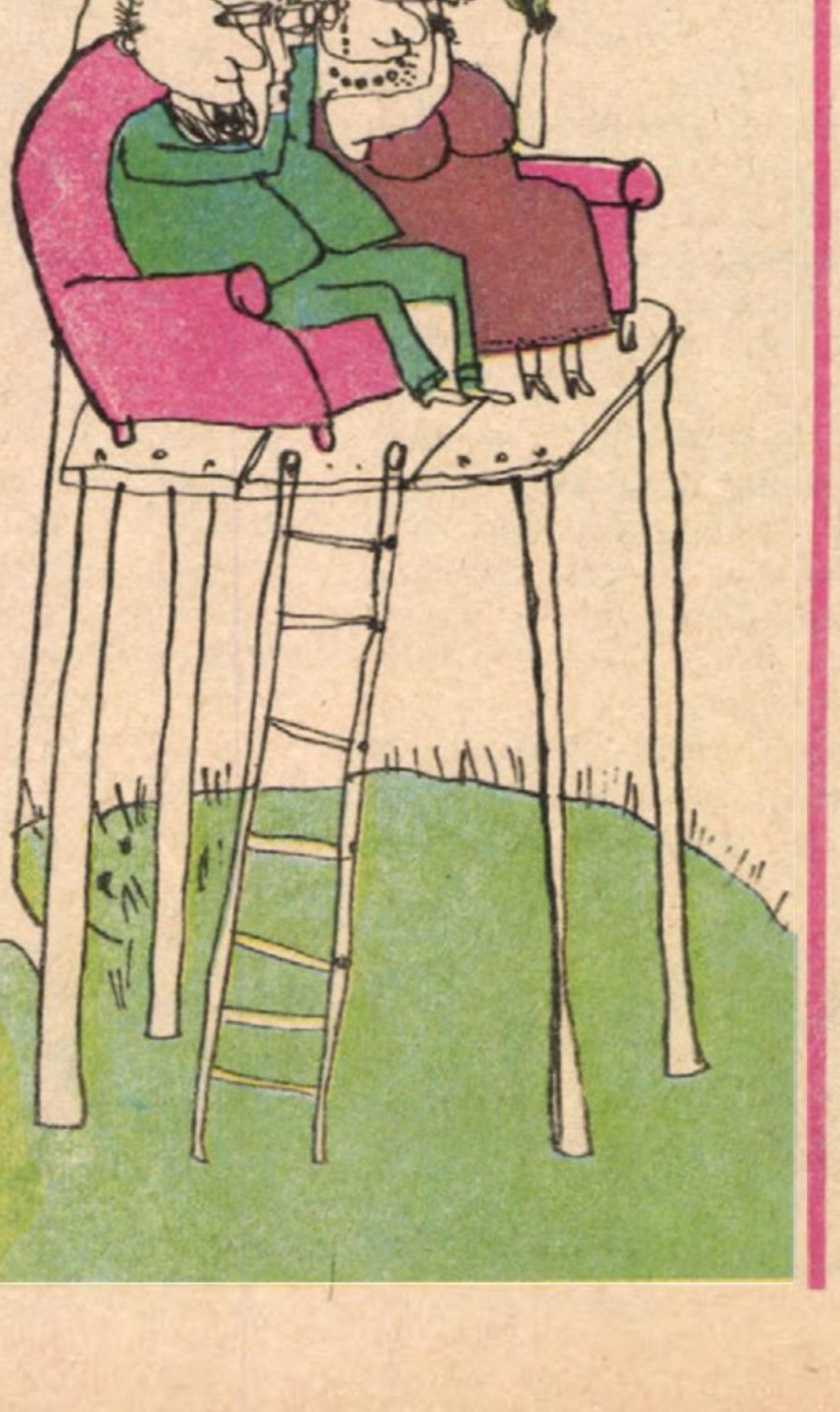

PORTRÉ

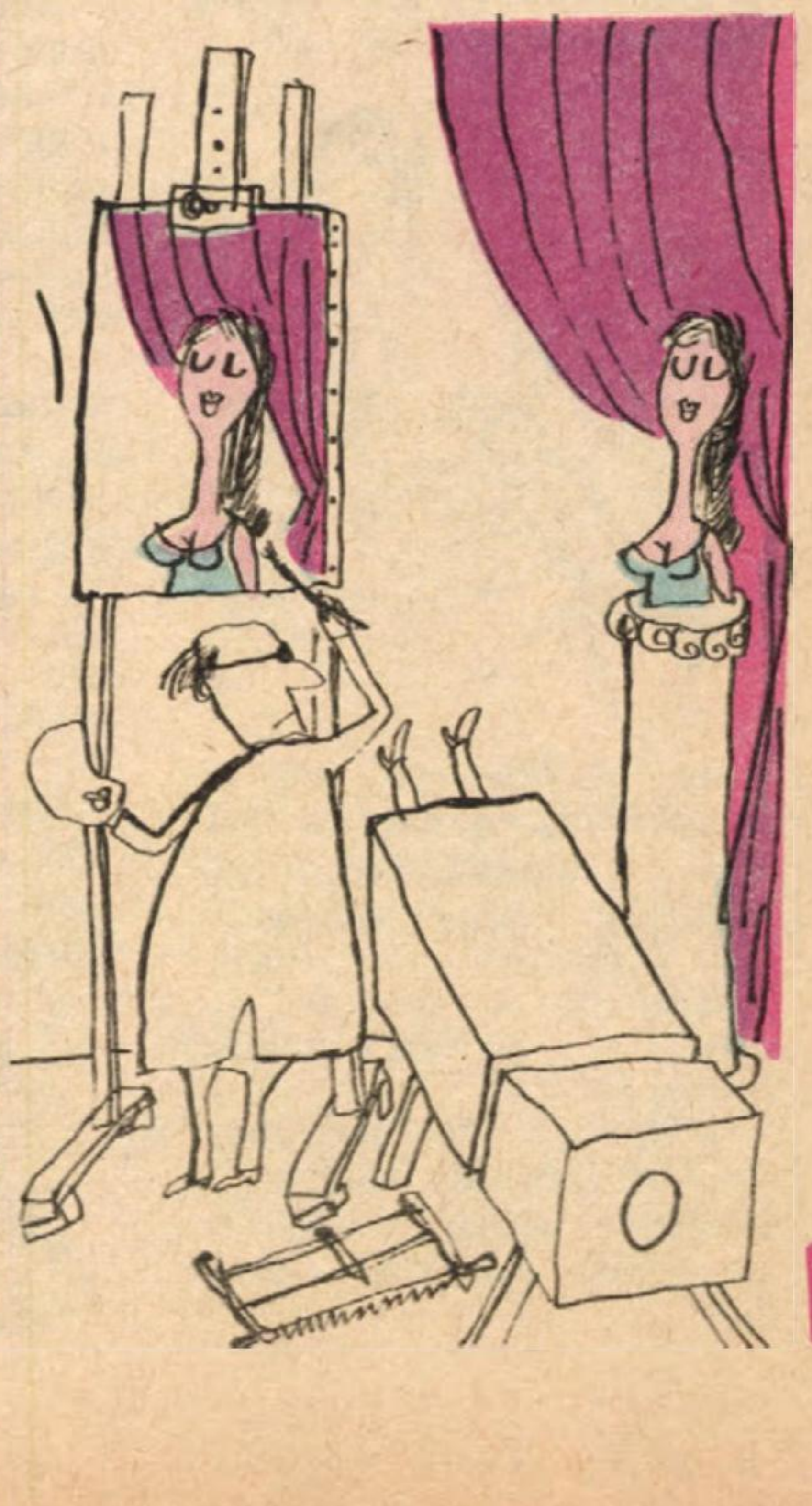

HIÁNYCIKK

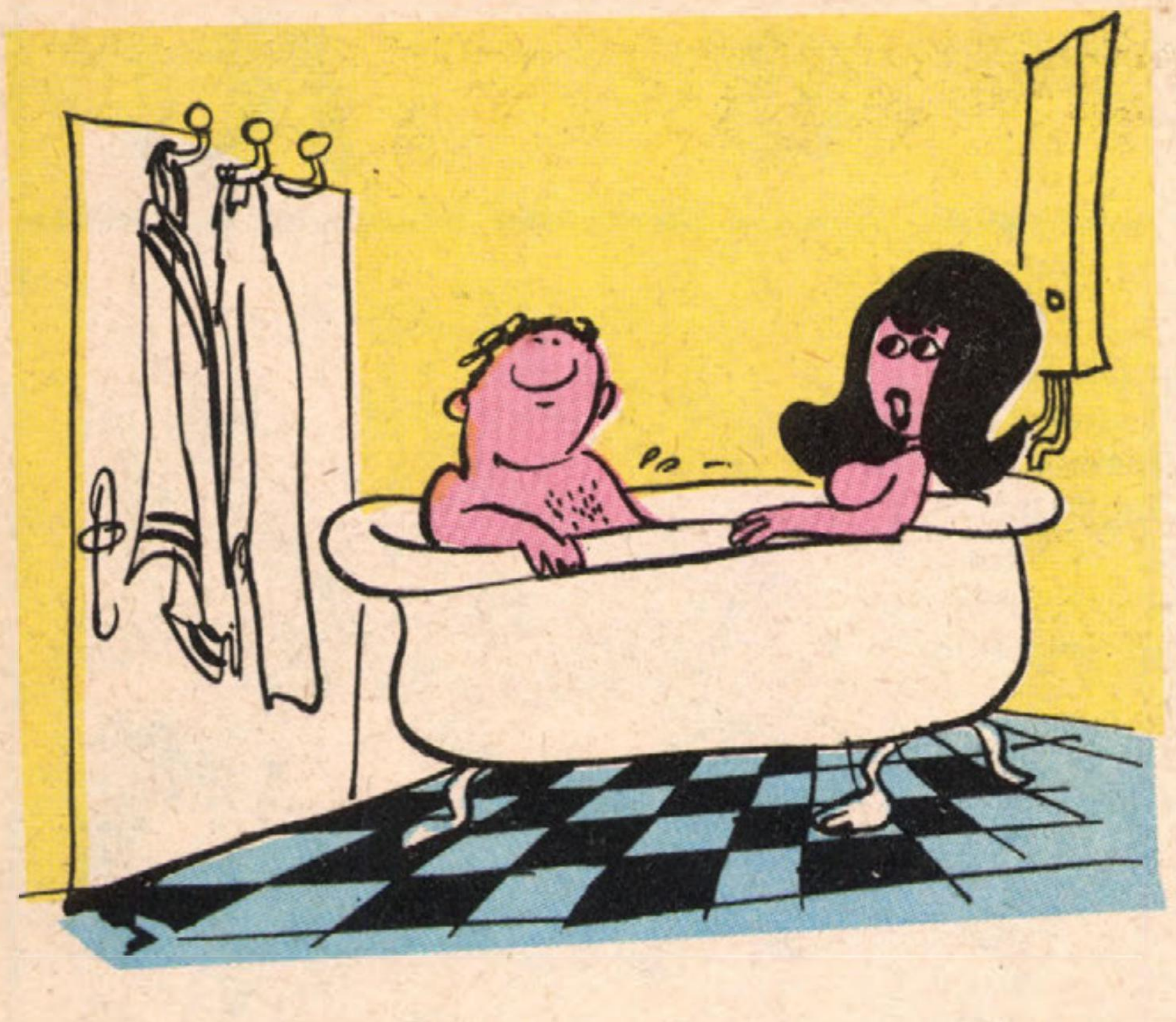

– Mondja, Károly, maga nem azért udvarol nekem, mert hónapok óta nem tud fürdőkádat szerezni a lakásába?

KÉPRABLÁS MILLIOMOSÉKNÁL

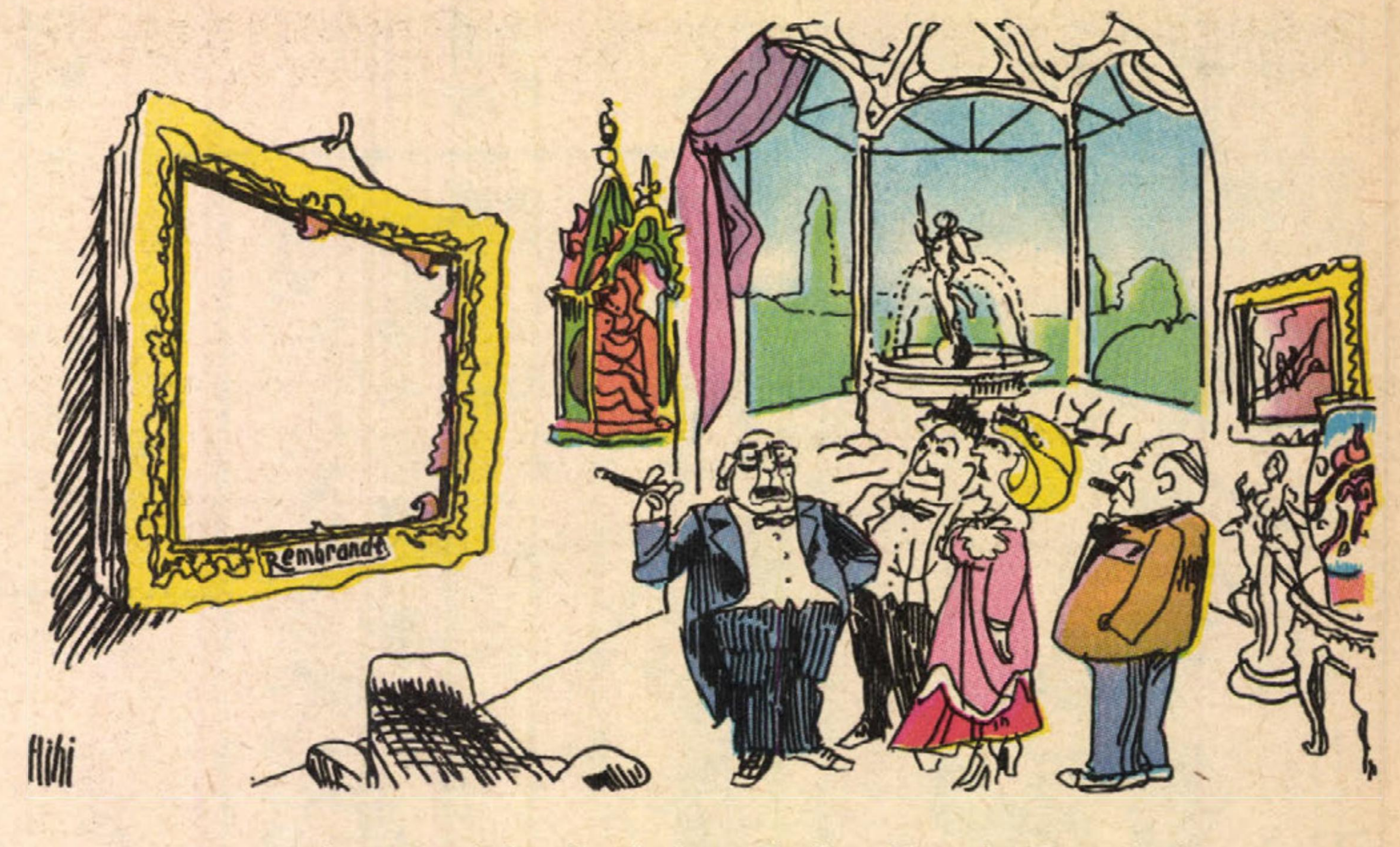

– Ismeretlen tettesek lopták el, de az értéke változatlanul emelkedik...

NYELVI FINOMSÁGOK

I. RETTEGÉS, ÉHGYOMORRA

Ülök az étteremben, tanulmányozom az étlapot. A pirított máj nem ritkaság manapság, és én kedvelem a pirított májat. Most sem tétovázom sokáig:

— Kérek egy májat!

A pincér máris tovasiet a rendeléssel, én békésen üldögélek, várom a májat. Fel sem tűnik, hogy némi nyugtalanság észlelhető a konyhai ki-bejárat előtt. Csak arra kapom fel a fejemet, hogy az üzletvezető — kitűnő szakember — hozzám siet és így szól:

— Egy kis türelmet kérek a máj ügyében.

Látom rajta, hogy keresi a szavakat, mint a tapintatos orvos.

— Ráérek — mondom, hogy megnyugtassam és kérdem: — Mi van?

— Baj van a májjal! — Ennyit mond és elsiet, be a konyhába.

Mi baj lehet a májjal? Tűnődni kezdek, mi lehet vele? Lehetséges, hogy romlott, és a Köjál most tartóztatja le a konyhában levő összes májat?

Az üzletvezető jön a konyhából, egyenesen hozzám. Tekintetében nyugtalanság, hangja szorongó:

— Még egy perc türelmet kérek — így szól —, mindjárt pontos választ tudok adni!

— De mi a probléma? — firtatom, és mélyen a szemébe nézek, hogy az igazságot kihúzzam belőle.

— Valami nincs rendben a májjal! — mondja zavartan és gyorsan siet a konyhába.

Mi baj lehet a májjal? Gondolkodom lázasan. Lehetséges, hogy a szakács májával van baj — fut át az agyamon —, hétrét görnyedve ül a szerencsétlen, nem bírja a hagymát felszeletelni?

Vagy... csak nem... csak nem az én májammal van baj! Tegnap voltam orvosi vizsgálaton, vérkép, satöbbi. Lehetséges, hogy én még nem is tudom az eredményt, velem nem közölték, de az étterem vezetője már tudja? Őt felhívták telefonon, hiszen tudják, hogy itt szoktam étkezni és neki megmondták, hogy mi van?! A májjal van baj! És egyedül ő tudja, hogy a pirított máj végzetes lehet a számomra...

Jön az üzletvezető a konyhából, most színt fog vallani, addig el nem engedem. Megfogom a kabátujját:

— Baj van a májjal? — kérdem rekedten. A hangom ismeretlenül cseng.

— Baj van — feleli és lehajtja a fejét. Érzem, megadta magát.

— Mi baj van vele? — kiáltom. — A teljes igazságot akarom tudni a májról, mi a baj a májjal?

— Elfogyott — áll lesújtva felettem az üzletvezető.

Érzem, mint költözik az erő belém újra.

— Kérek egy dupla bifszteket, tükörtojással! Sose halunk meg!

II. ÚJSÁGOLVASÓ KISIPAROS

Egy cipész-kisiparos kirakatában az alábbi feliratra lettem figyelmes:

„Szűk cipők eredményes megjavítása!"

Szájtátva álltam a műhely előtt, a felirat lebilincselt, felemelt és a meghatottság könnyei szöktek a szemembe: lám, miképpen tud fogalmazni napjainkban egy stilisztikát bizonyára sosem tanult, kétkezi iparosember! Valamikor azt írta volna ki, talán, hogy: „szűk cipőjét kitágítom!", s még helyesírási hiba is lett volna a szövegben, az sem lett volna csoda. De ma úgy fogalmaz ez a nagyszerű, öreg cipész, mint egy újságíró.

Érzem, nincs messze az idő, és a kis műhely kirakatában ezeket fogom olvasni:

„Az elmúlt időszakban eredményekben gazdagon tágítottuk ki a szűk cipőket!"

„A cipőtágításban hatalmas lépéseket tettünk, ami egy-két évvel ezelőtt még szűk cipő volt, abból most kiesik a lábunk!"

„Nem kis örömmel állapíthatjuk meg, hogy a szűk és szoros lábbelik tágításának területén nemzetközi elismerésre tettünk szert és a világ élvonalába kerültünk. Tágítási módszereinket az egész világon ismerik és alkalmazzák, eredményeink nyomán csökken a tyúkszem, erőfeszítéseinket most a lúdtalpra irányíthatjuk!"

Lelkem, kívánhatsz-e többet??!...

Somogyi Pál

ÜZLETI FOGÁS

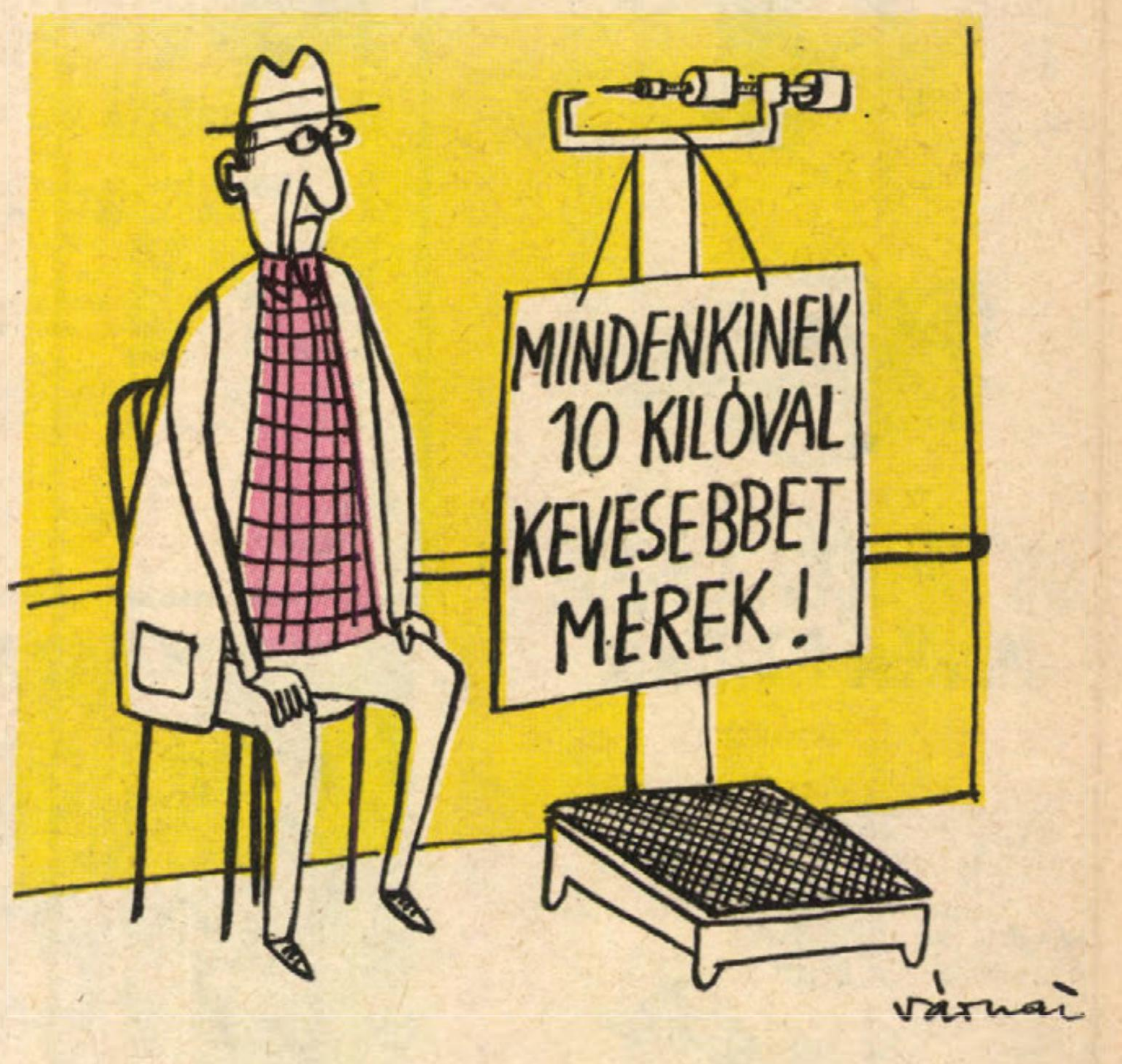

NŐI DOLGOK

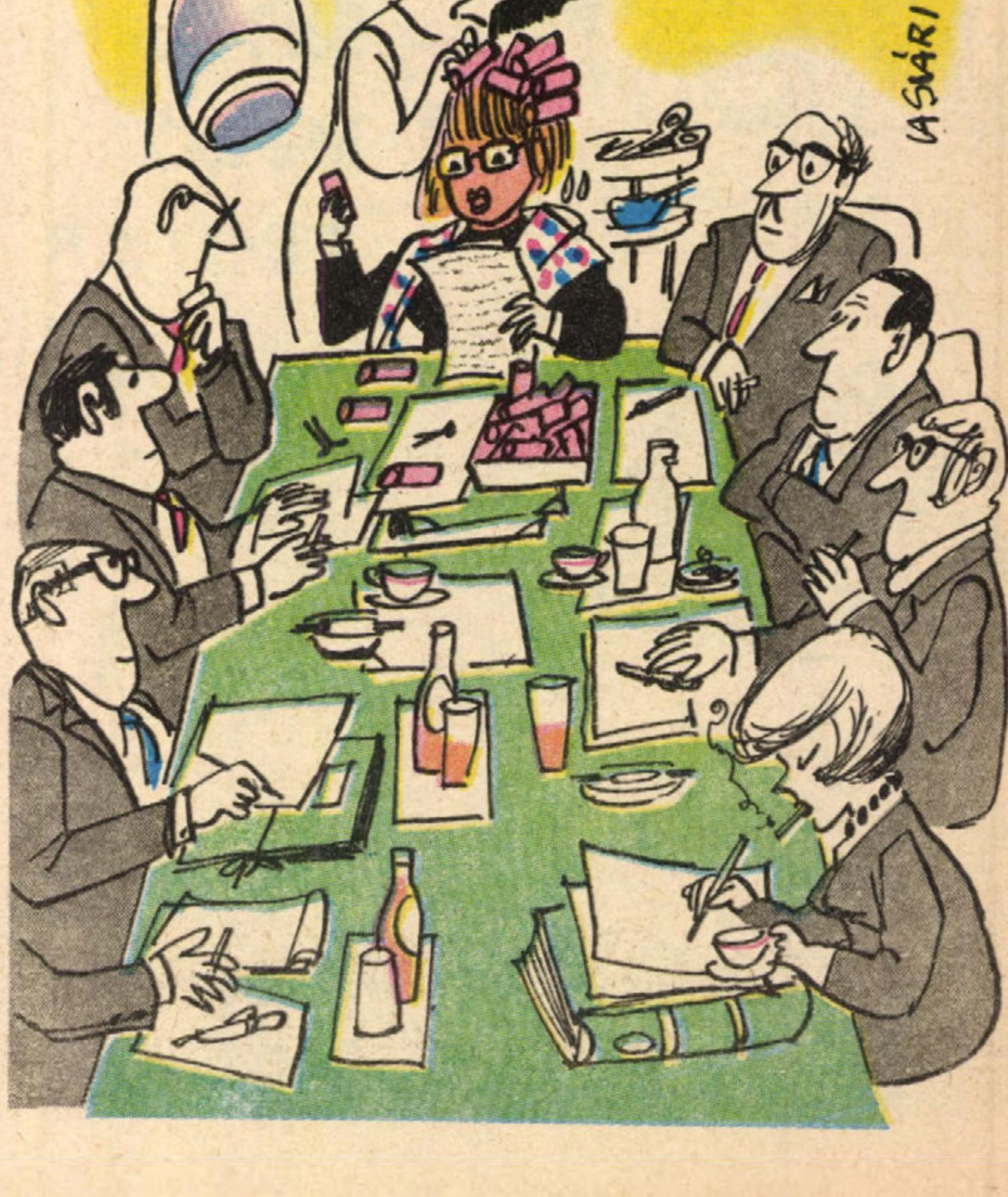

FELHŐKARCOLÓTERV

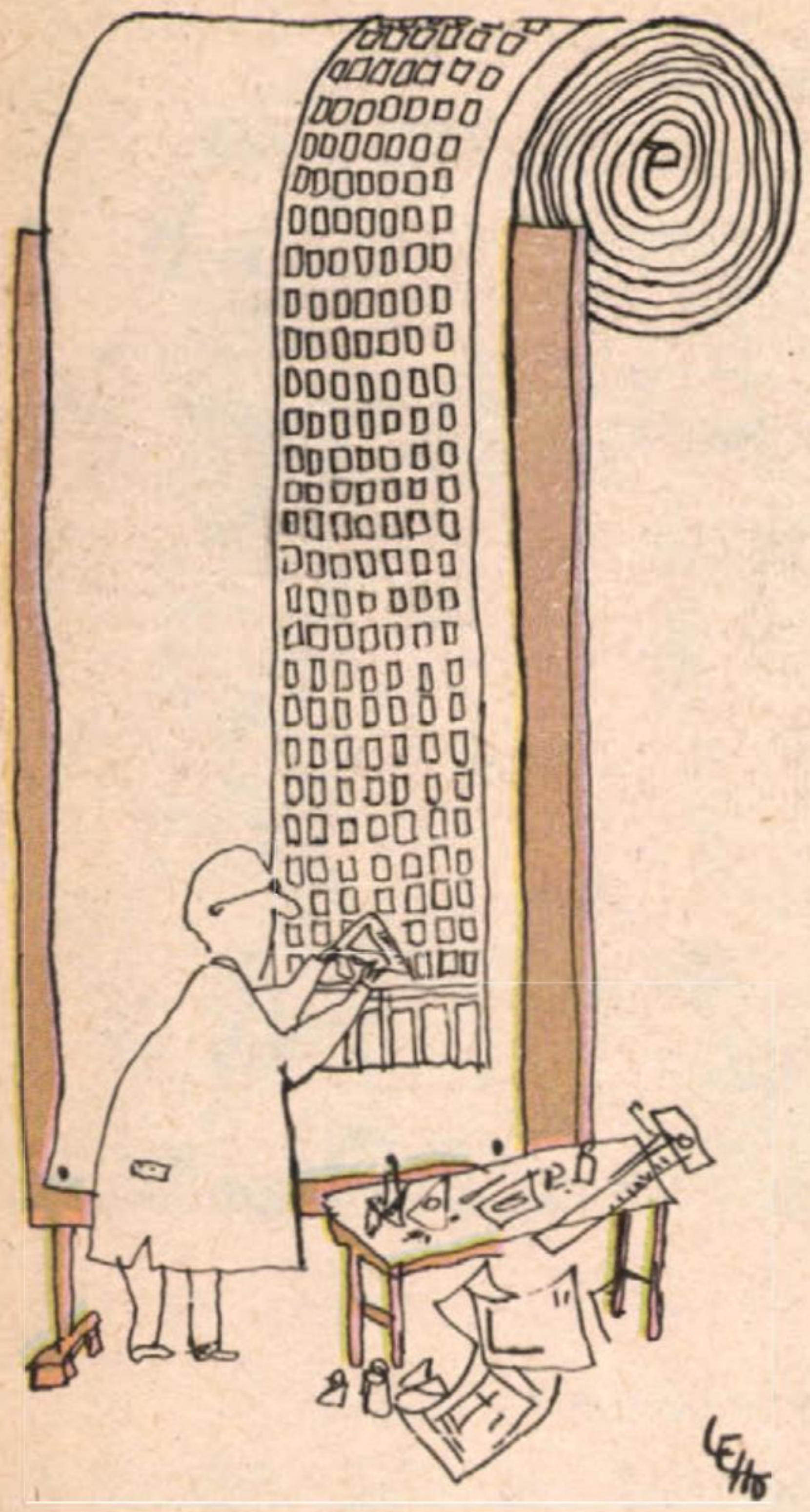

RÉBUSZ

283. rejtvényünk megfejtése:

KENYÉR

Nyakék

A 100 forintos díjak nyertesei:

Nyári Pál, 8056 Bakonycsernye, Bercsényi u. 31.

Dr. Homoki István, 1111 Bp. Bertalan L. u. 11.

Fürdős Judit, 8400 Ajka, Eötvös u. 8.

284. REJTVÉNYÜNK

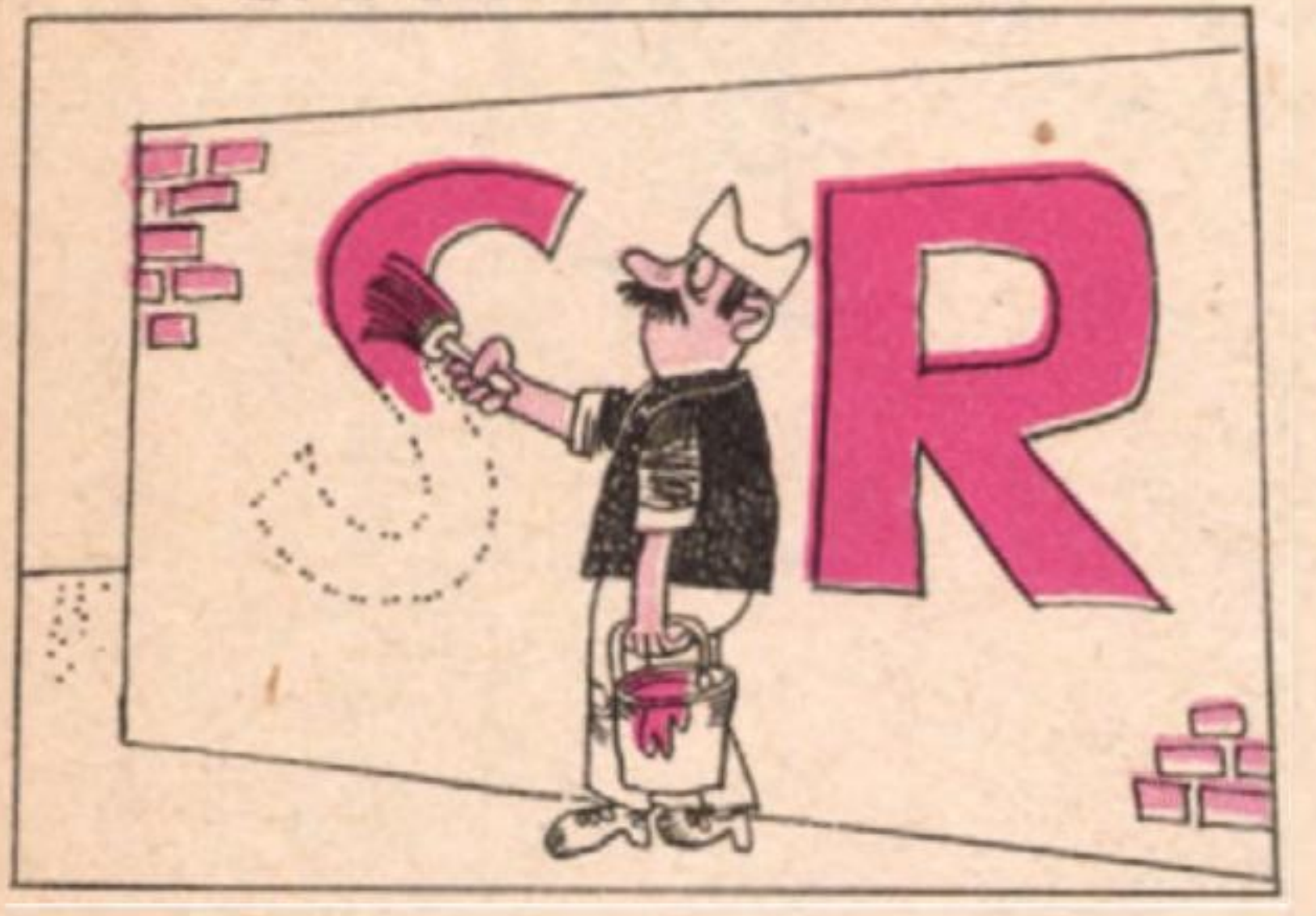

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 20-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

„SIXTUSI HADMŰVELET"

A vatikáni hatóságok védelmi intézkedéseket dolgoztak ki a Sixtusi-kápolna méltóságának megőrzésére. A remekmívű kápolnát elözönlő turisták és idegenvezetők akkora zajt csaptak, hogy a Vatikán elrendelte: mostantól kezdve az idegenvezetők csak a kápolnán kívül mondhatják el magyarázó szövegüket. A „sixtusi hadművelet" első csatája azonban vereséggel végződött, mert a turisták maguktól is lármáztak. A Vatikán most elrendelte, hogy a kápolnában beépített hangszórókon keresztül templomi zenét sugározzanak. Ennek hangereje a turisták hangzavarával egyenes arányban nő és elméletben az lenne a cél, hogy azt elnyomja a szöveget. Amennyiben ez lehetetlenné válik, a zene megszakad, és a hangszóró öt nyelven felszólítja a turistákat, hogy maradjanak csendben.

LÁRMA — LÁNYOK

William Lyster angol statisztikus hosszú évek kutató munkájával arra az eredményre jutott, hogy a környezeti ártalmak hatása alatt álló férfiak több leányt nemzenek, mint fiút. Lyster tanár úr tizenhat szülőotthon statisztikáját vizsgálta meg huszonöt évre visszamenőleg, s ezen az alapon hozta meg ítéletét. Kiderítette például, hogy 1952-ben a nagy londoni füstköd, a „smog" évében a főváros kórházaiban felszökött a leánycsecsemők aránya. Egy másik bizonyíték, hogy a nagy repülőterek közelében levő községekben, ahol éjszakánként is motorzúgás és pokoli hangrobbanások reszkettetik a levegőt, sokkal magasabb a lányok születési arányszáma az országos átlagnál.

Lyster professzor tanácsa a férfiaknak: „Ha fiút akarsz, kerüld az izgalmakat!"

II. MATILD

Ausztrália új himnusza egy régi, hagyományos ausztrál dal lett. A címe: „Virágozzál, szép Ausztrália." Az állami himnusz-pályázat több mint kétesztendős kísérletezés után befulladt. Ezért közvéleménykutatás döntött az új himnuszról. Whitlam miniszterelnök közlése szerint a győztes dal 51 százalékot kapott. A második helyre azonban — 19 százalékos szavazataránnyal — a „Keringőző Matild" című népdal került. Ez egy csavargóról szól, aki juhokat lop és meggyűlik a baja a rendőrséggel. A választások előtt álló miniszterelnök gondterhelten nyilatkozott a sajtónak: „Rejtély, hogy miképpen szavaz majd az a 19 százalék, amely a keringőző Matildból nemzeti himnuszt akart csinálni. Remélem, nem a kormányt akarják megtáncoltatni."

FOGLALKOZÁSI ÁRTALOM

„Felemelkedik egy ifjú nemzet, legyetek készen a viharra és emeljétek magasba a zászlót, bajtársak…" Így kezdődik a „bolsevizmus ellen küzdő hadsereg" indulója. A hadsereg idézőjelbe teendő. Néhány tucat emberből áll, akik a régi német hadsereg kimustrált rohamsisakjait és csizmáit viselik, s a bajor erdőkben tartanak lőgyakorlatokat. A bonni kormány egyelőre csak „aggodalmát fejezte ki" a mozgalom miatt, s közölte, hogy a résztvevők csekély száma miatt a rendőrség egyelőre nem avatkozik a dologba.

A „hadsereg-főparancsnok", bizonyos Karl-Heinz Hoffman azonban bizakodó. „Ne felejtse el, hogy a kollégám is kicsiben kezdte" — mondta a Reuter iroda tudósítójának.

Karl-Heinz Hoffman civilben szobafestő, szabad idejében pedig akvarelleket pingál. Ez mindenesetre aggasztó.

BRIT HAGYOMÁNYOK

Stoke-on-Trent angol kisvárosban a helyi múzeum igazgatója a városi tanács uraival egyetértésben a következő feliratot szögeztette ki a múzeum kapujára: „A tanács és a múzeum igazgatósága kéri városunk hölgyeit, hogy megunt alsóneműiket bocsássák a múzeum rendelkezésére. E darabokra egy 2000-ben rendezendő kiállítás miatt van szükségünk, amelynek tárgya: Hogyan öltözködtek az angol nők három évtizeddel ezelőtt."

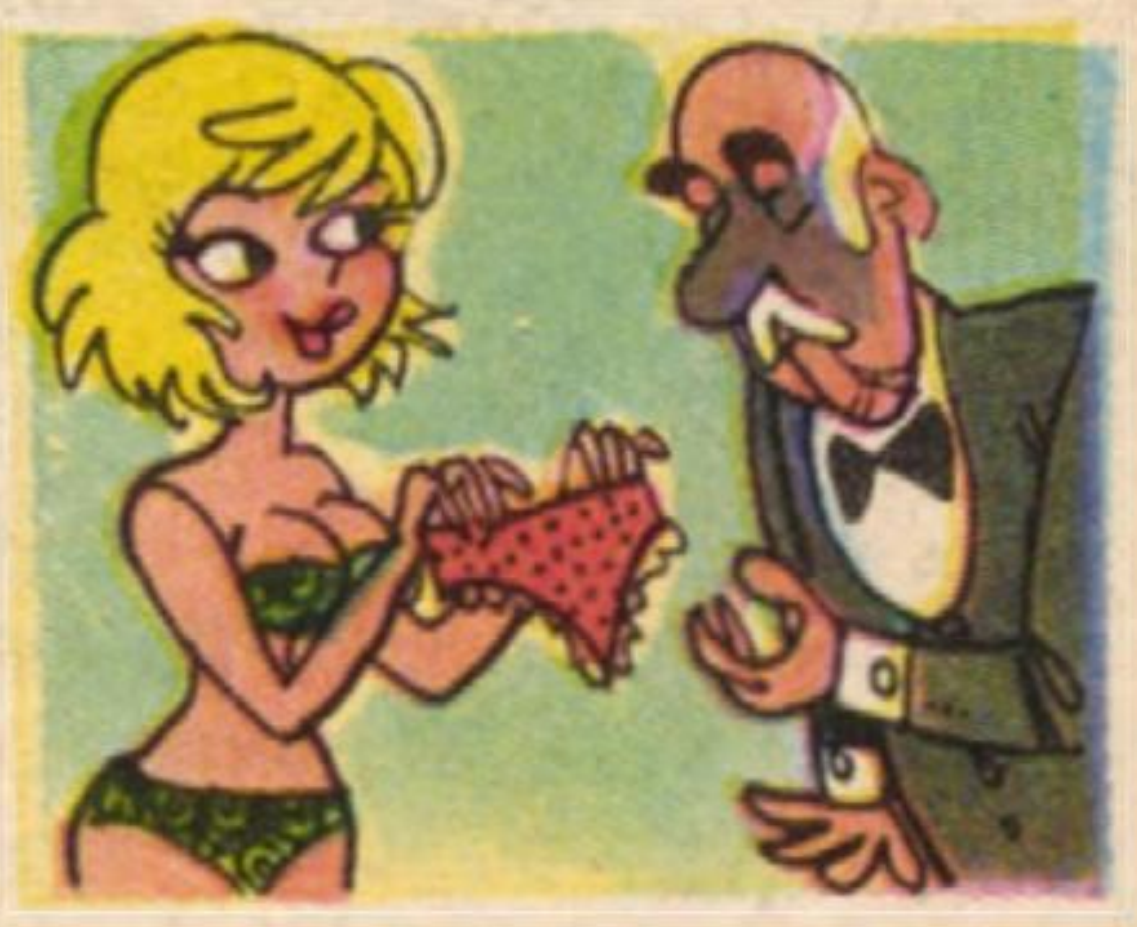

ELSŐBBSÉGADÁS

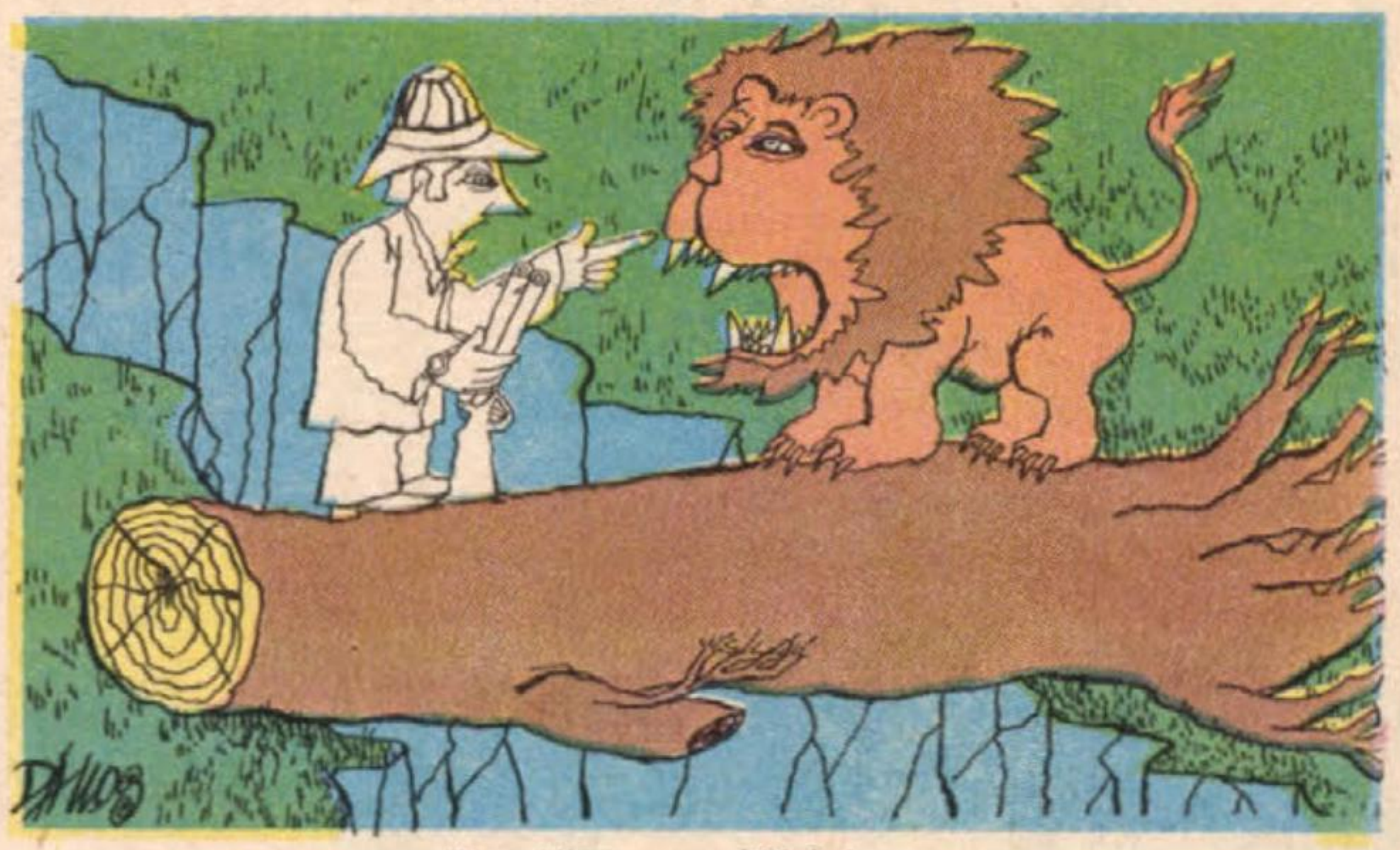

– En jöttem előbb!

KEMÉNY EDZÉS

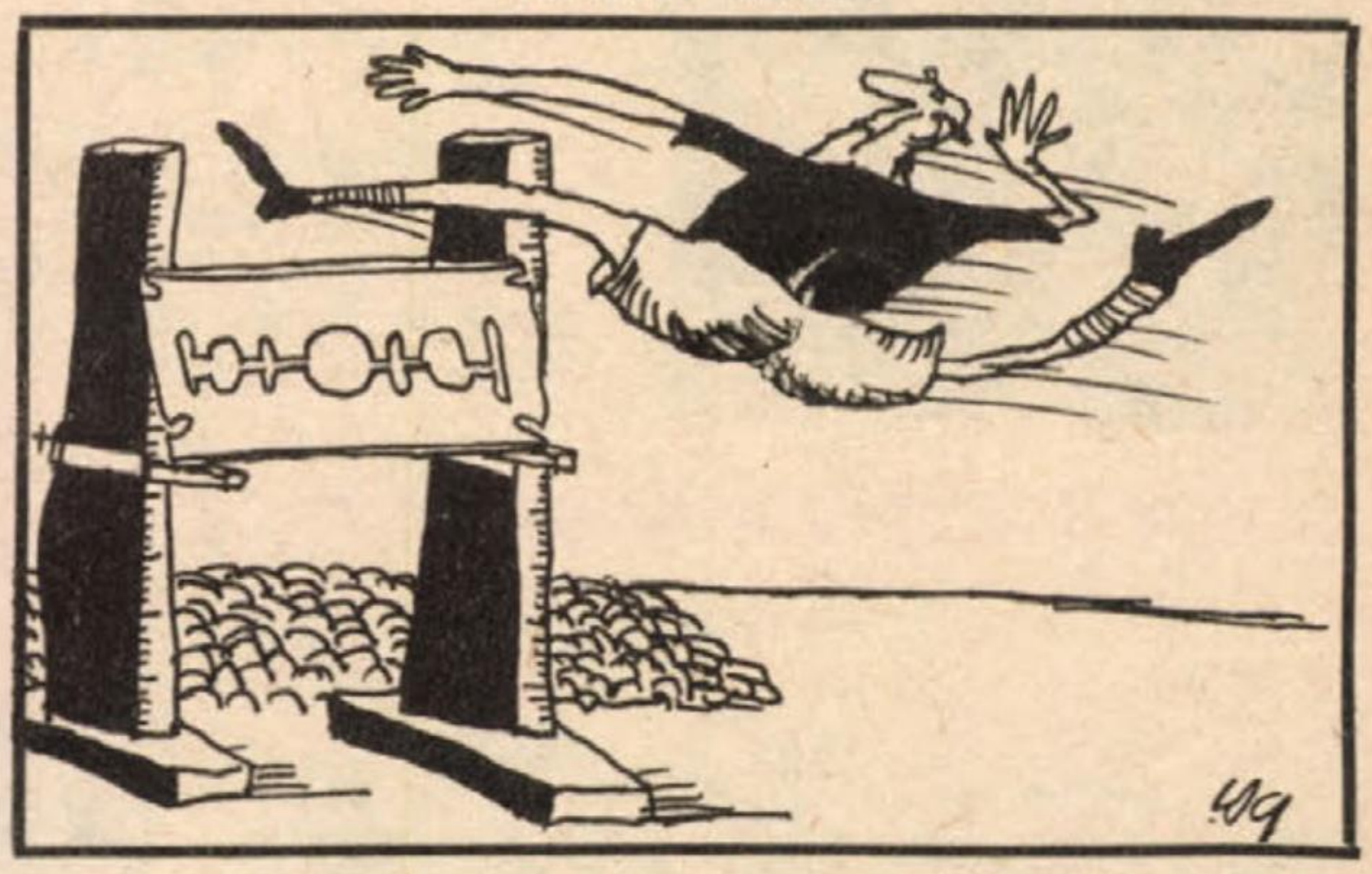

FEKETE HUMOR

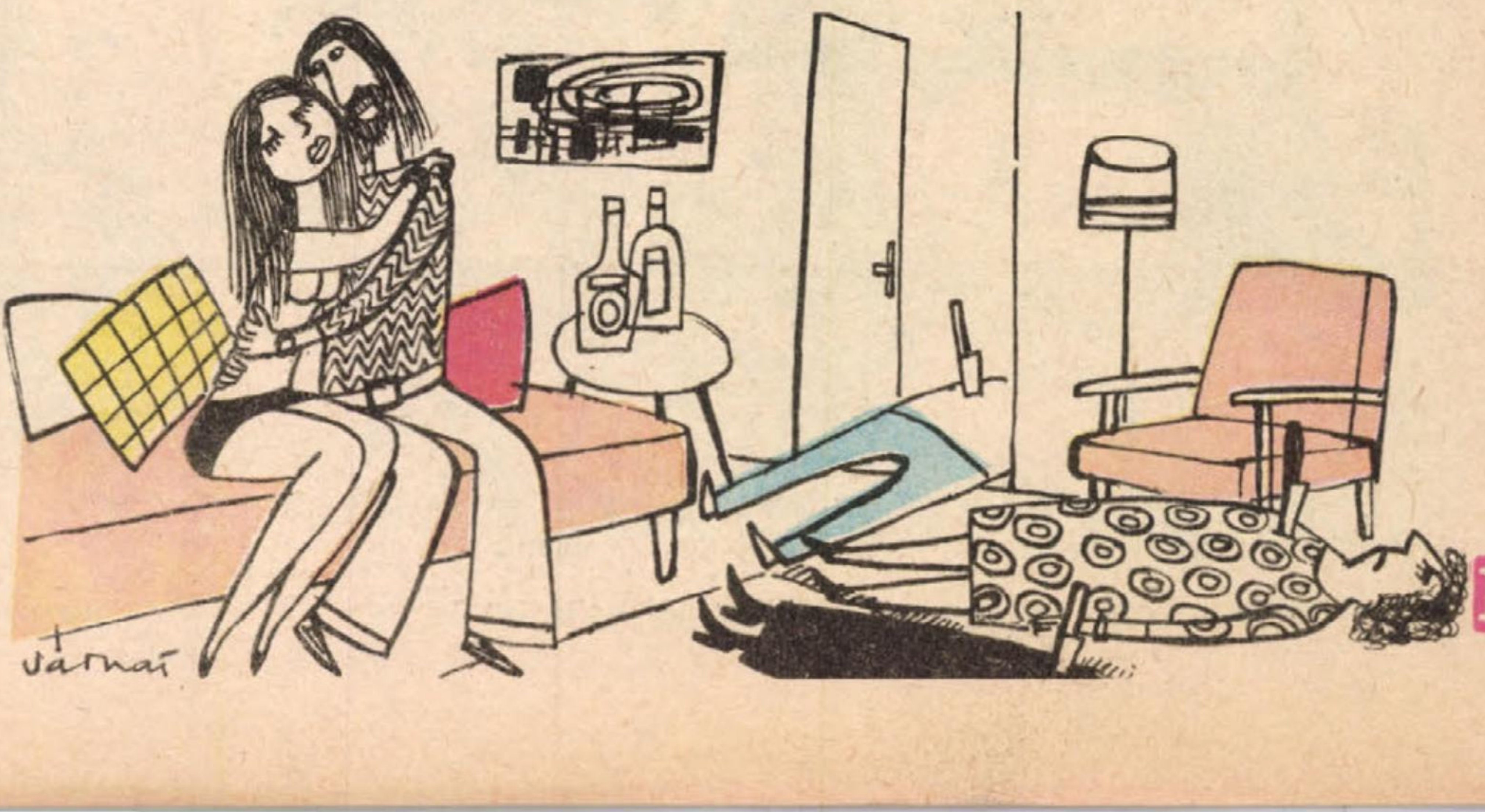

– Végre egyedül vagyunk drágám.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-20 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

BARÁTNŐK

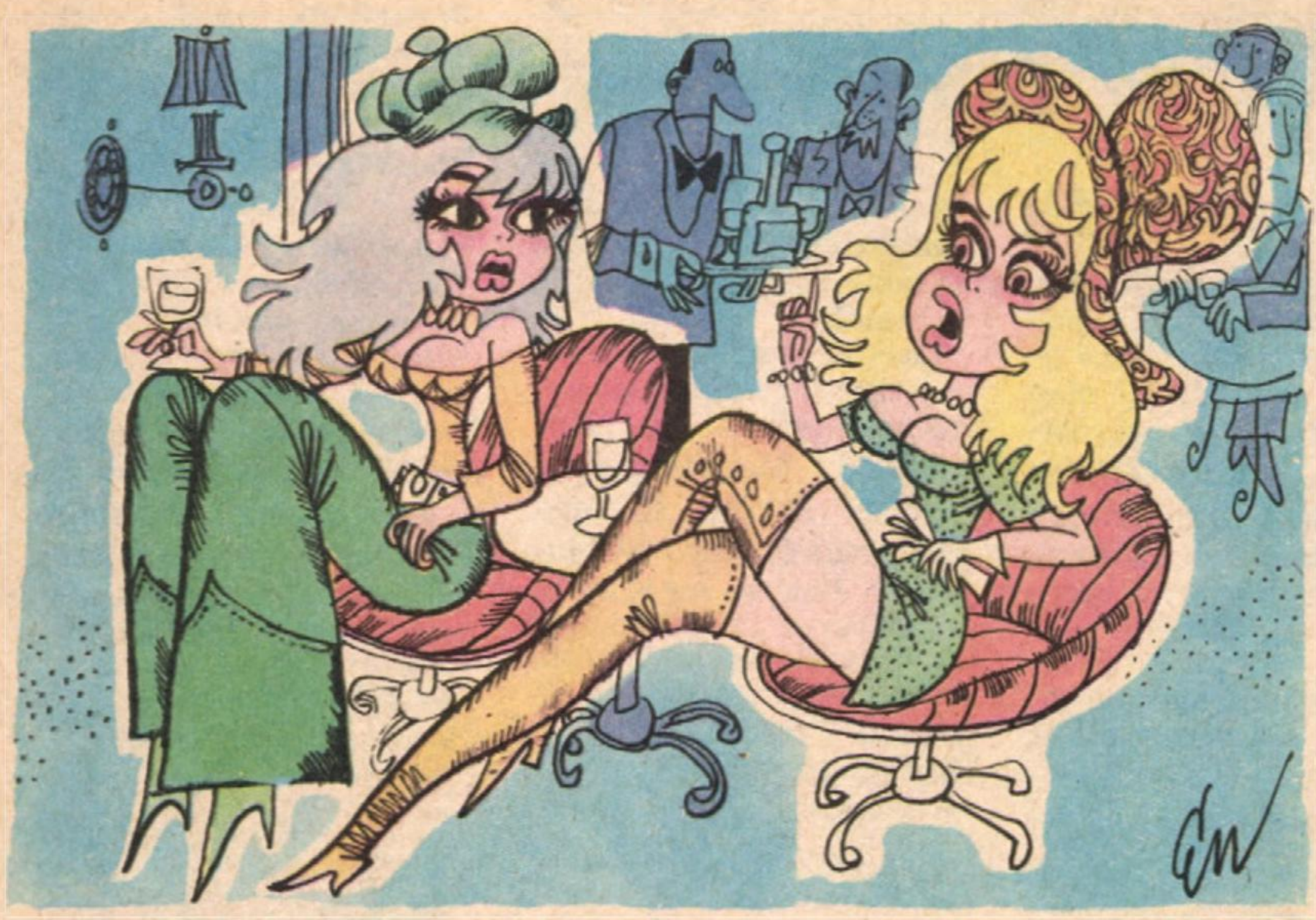

– Annyi bajom volt a férjemmel, hogy az utóbbi öt évben legalább két évet öregedtem!

TÁBLÁS HÁZ

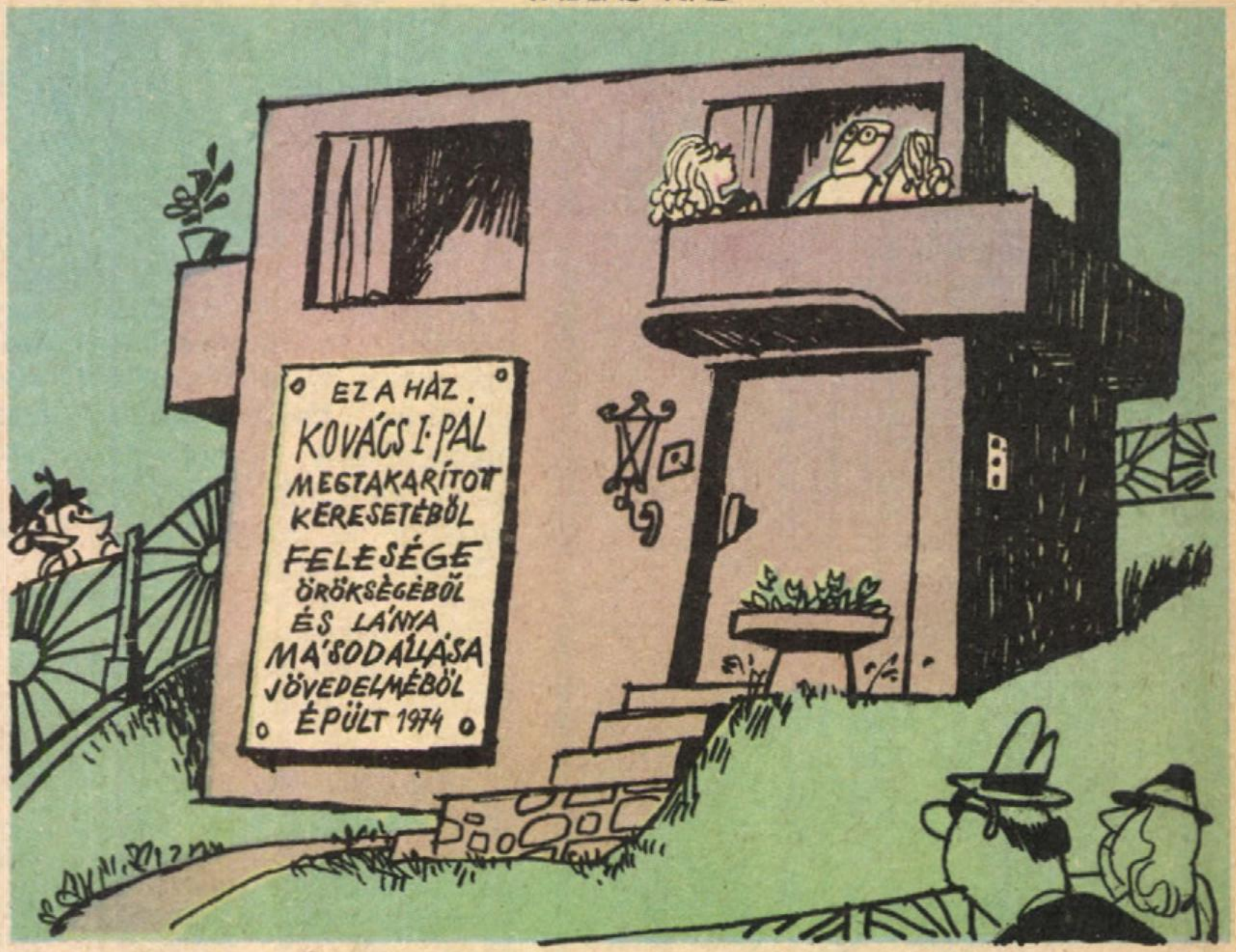

tribün

Szeptemberben rendezik a Foreman—Ali mérkőzést. Ali már javában veri a reklámdobot, rengeteg szóval és változatos formában hozza az emberiség tudomására, hogyan veri majd fasirttá a világbajnokot. George Foreman viszont nem éppen a szavak embere. Amikor megkérdezték, nem tart-e Alitól, csak ennyit mondott:

— Ali? Ki az?

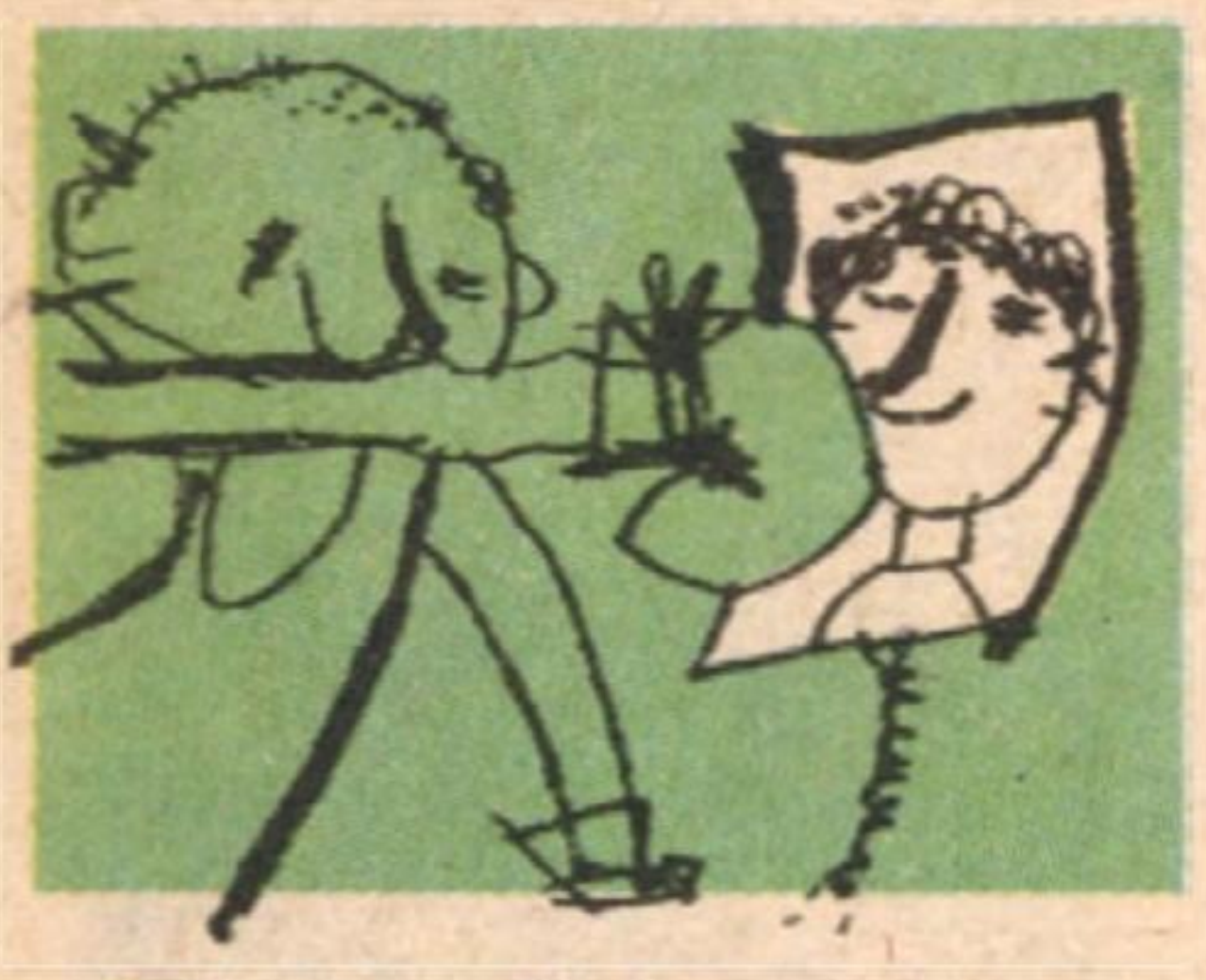

Günter Netzer, a nyugatnémet futball hosszúsörényű szupersztárja, hónapok óta a Real Madrid csapatában rúgja a labdát. Egy madridi fodrász most Netzer-frizurát kreált.

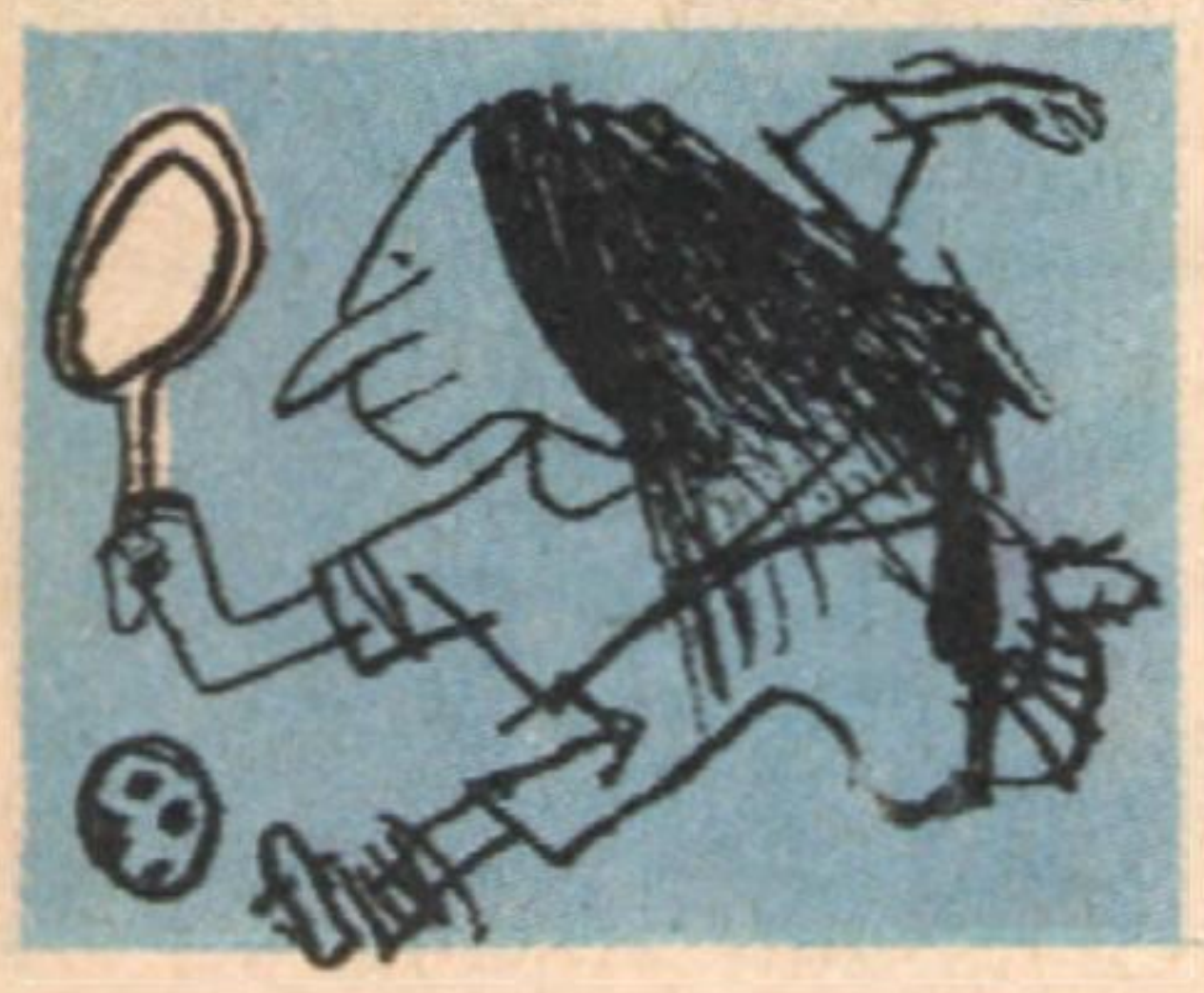

— Éppen olyan, mint Günteré — mondta. — Csak valamivel rövidebb. Ezt ugyanis hölgyek viselik.

Karlheinz Schnellinger emberemlékezet óta ragyogó teljesítményt nyújt a balhátvéd posztján. Most egy olasz újságíró megkérdezte: nem lenne-e ideje a visszavonulásra gondolni?

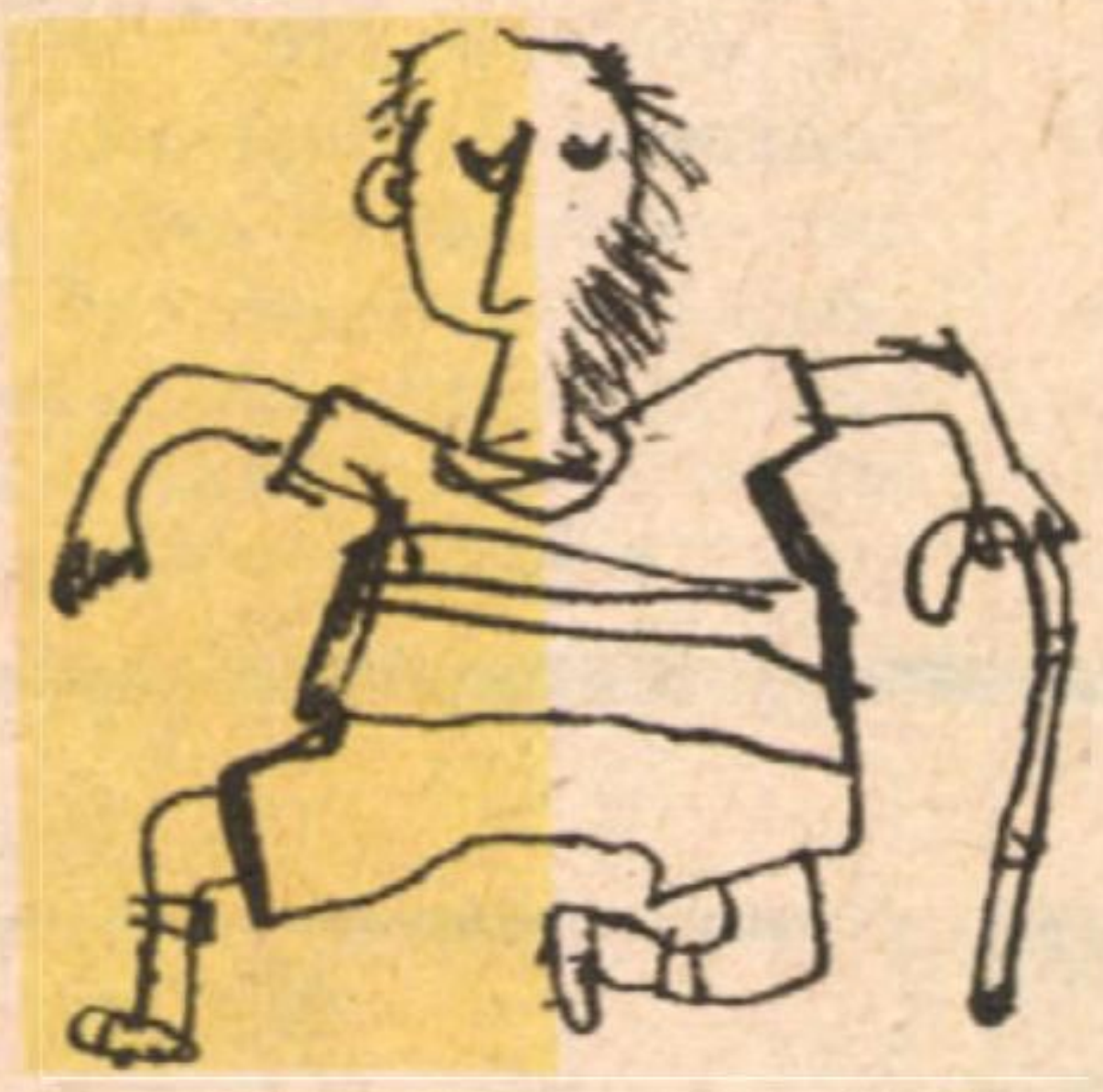

— Eszembe se jut — mondta a játékos. — A futball elvette életem húsz legjobb évét. Most kapjon néhányat a rosszabbakból is.

Köztudomású, hogy a két világhírű Charlton-fivér menedzserként folytatja pályafutását. Az új pálya a nyakigláb Jackienek vágott be jobban, egyből felhozta csapatát az első osztályba. Bobby gárdája viszont kiesett.

— Ha Jackieben több lenne Bobbyból és Bobbyban Jackieből, akkor két nagy futballvezér lenne a családban — magyarázta Cissie, az édesanyjuk. — Bobby, sajnos, meglehetősen mafla gyerek, a tej megalszik a szájában. Jackie meg éppen az ellentéte. Ha látom a tévében, hogy felugrik a kispadról és a játékvezető felé indul, már kiabálni kezdtek: „Ki ne mondd, Jack, ki ne mondd!”

(p. p.)

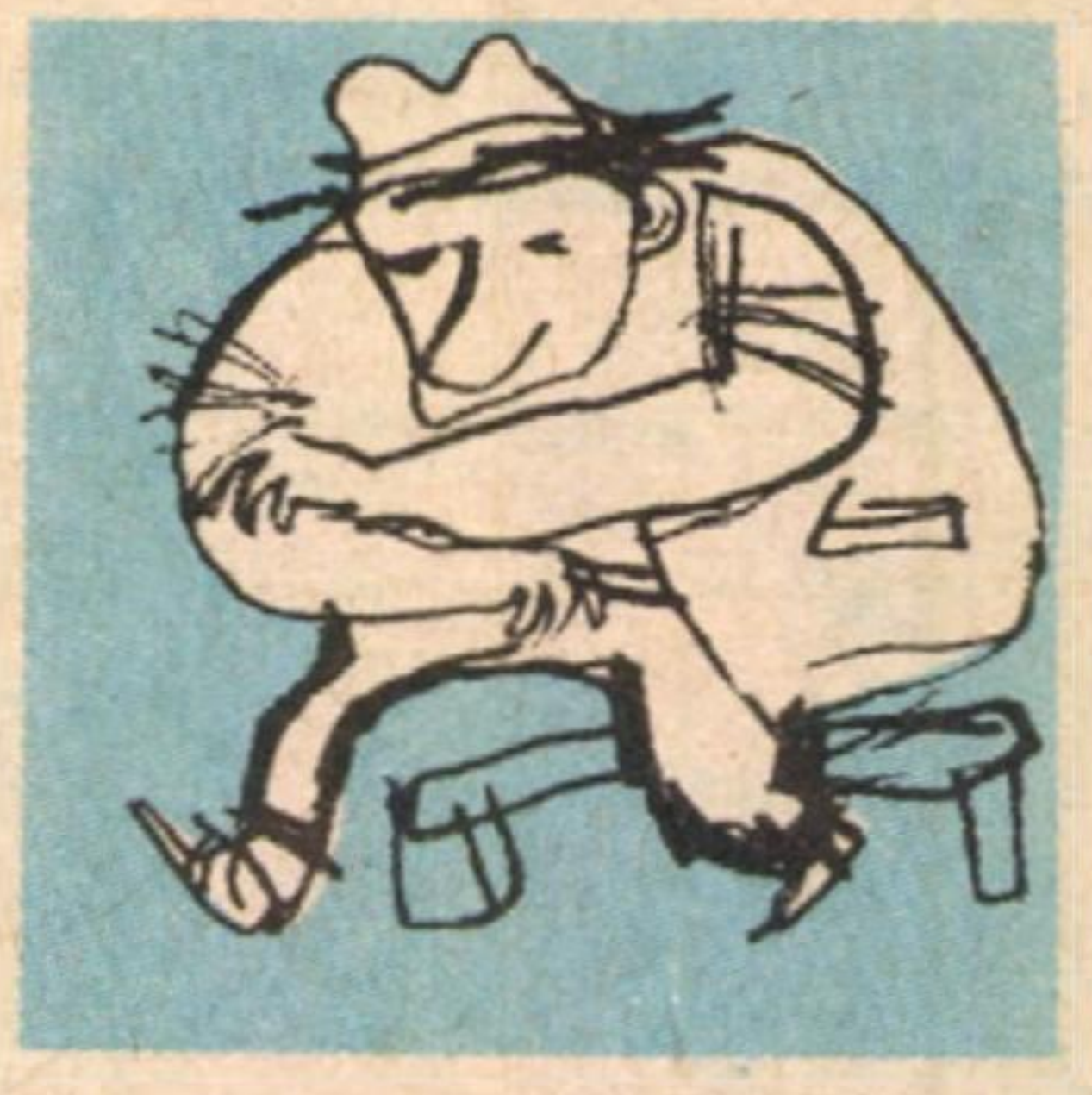

A KARRIERISTA

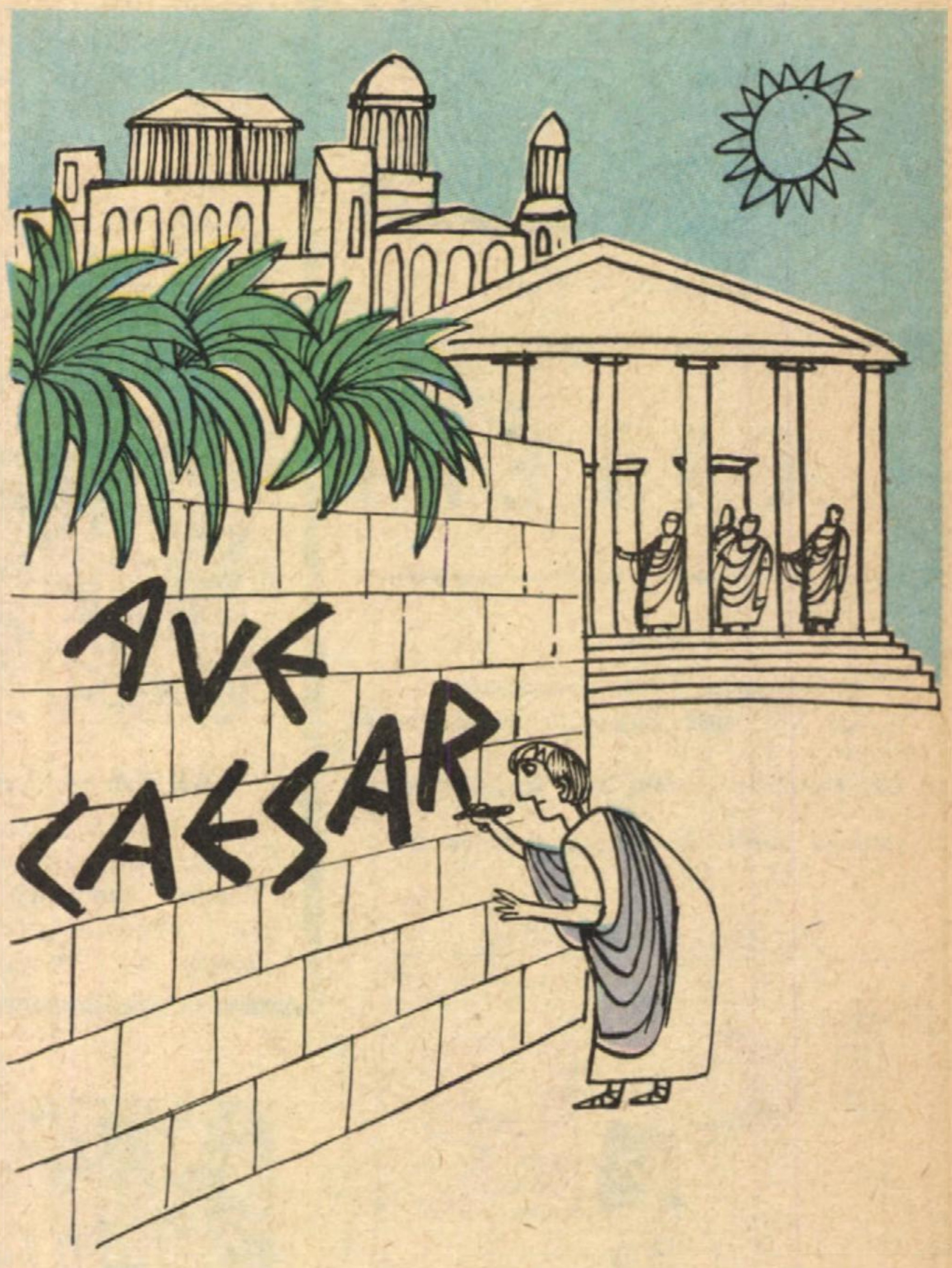

SOKAT PRÓBÁLT KISLÁNY

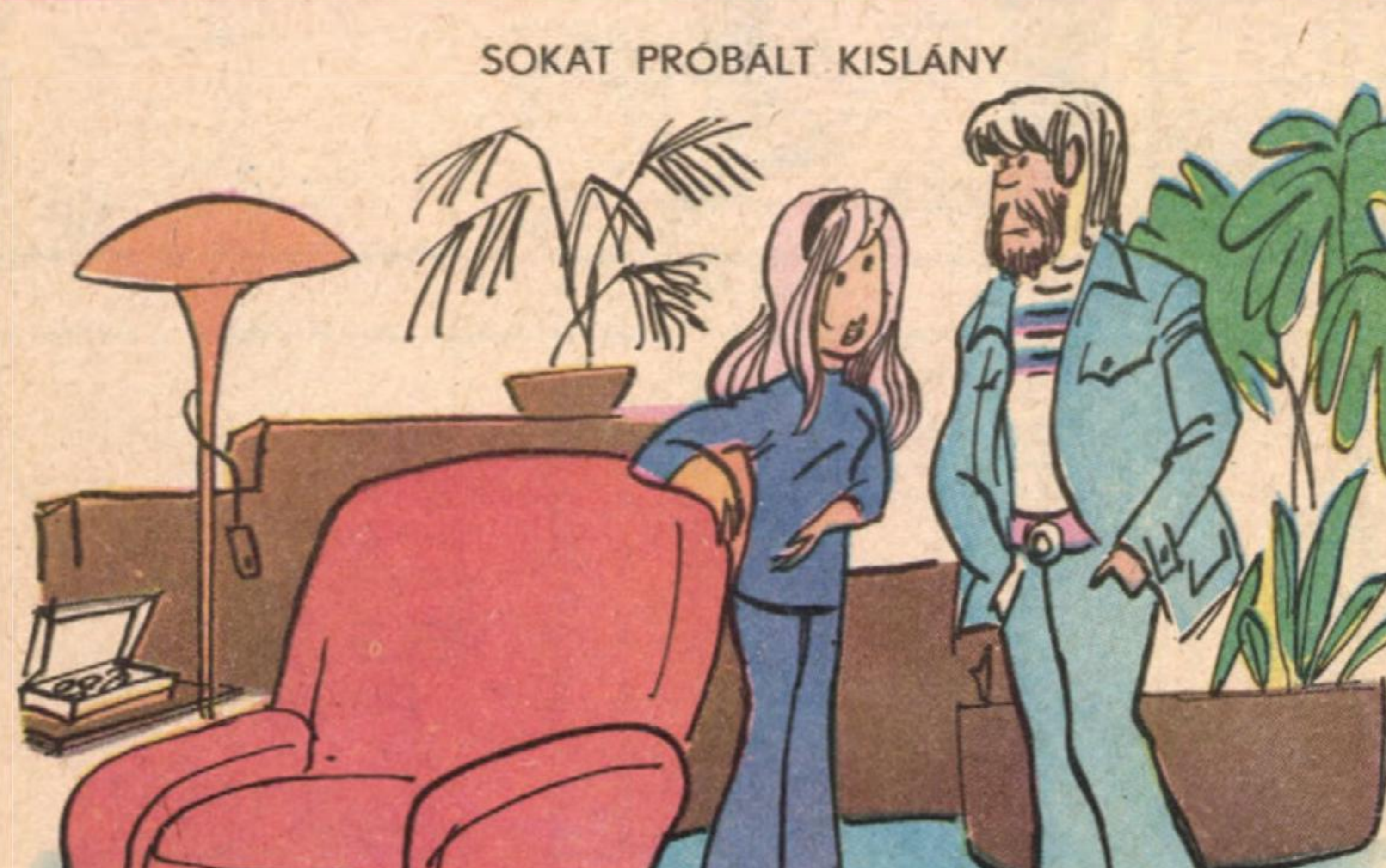

– Ebben a fotelban bőgtem át életem nagy tragédiáit...

JÓL SIKERÜLT BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

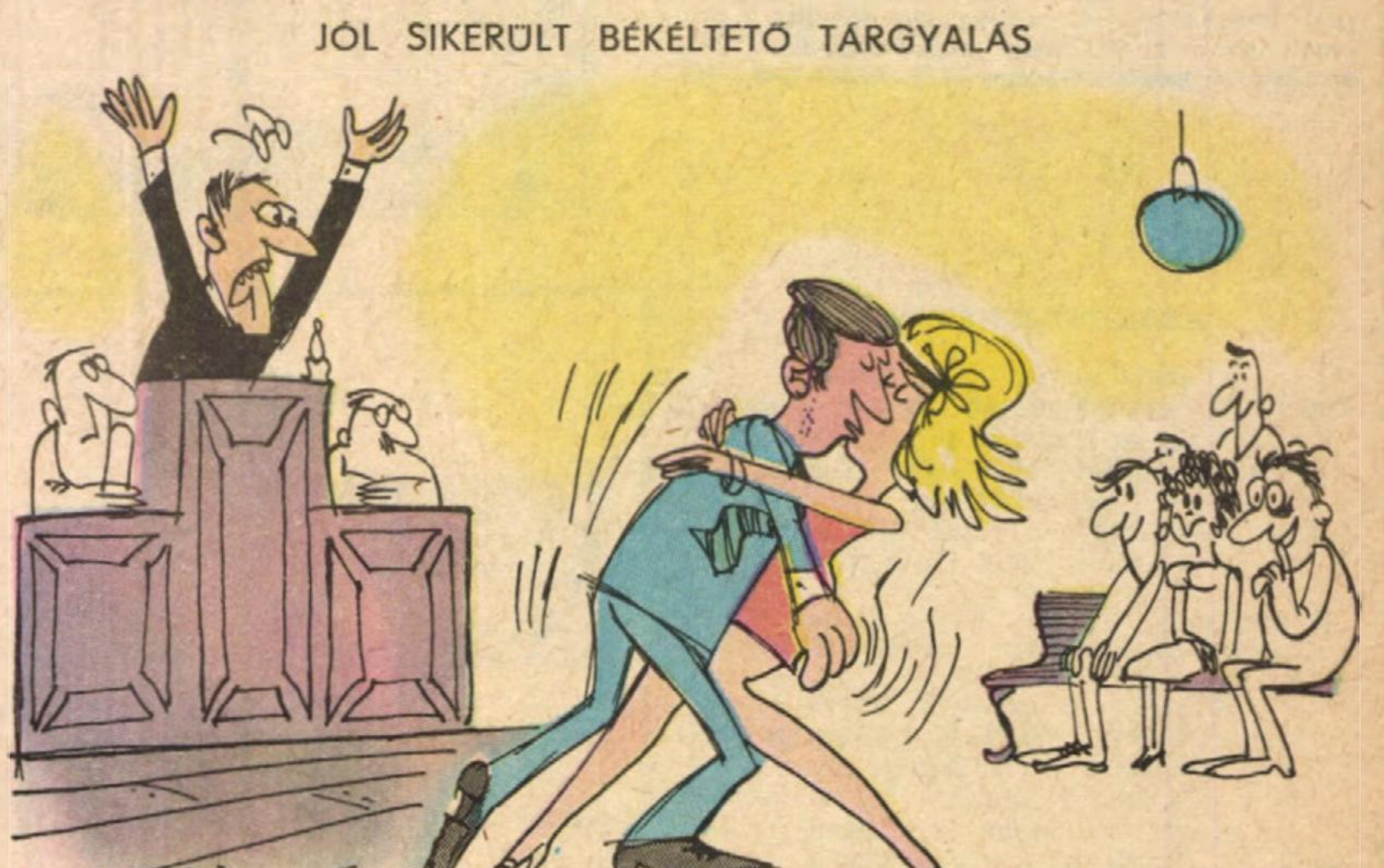

– Kérem, azonnal hagyják abba, mert ha így folytatják tovább, ki kell üríttetnem a termet.